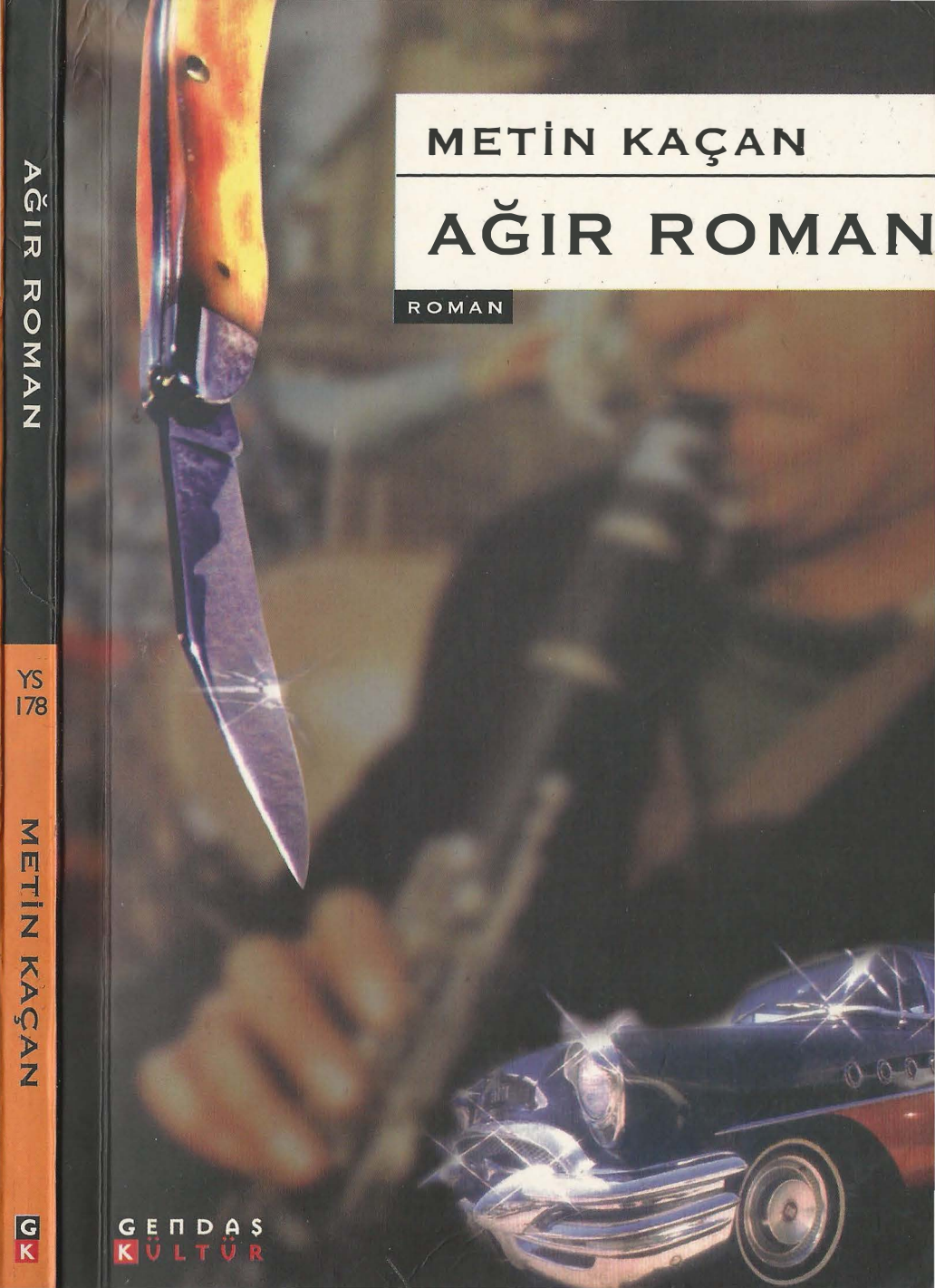

METİN KAÇAN
AĞIR ROMAN
ROMAN
GENDAŞ KÜLTÜR
AĞIR ROMAN
YS 178
METİN KAÇAN
GK

Metin Kaçan;

1961 yılının Kasım ayında Kayseri'nin İncesu kazasında doğdu. Altı aylıkken İstanbul'a geldi. Mizah dergilerinde yazdığı kısa öykülerle yazın dünyasına girdi.

Yazarın diğer yapıtları:

Fındık Sekiz (Roman), 1997

Harman Kaplan (Öykü), 1999

GENDAŞ KÜLTÜR

Ağır Roman
Metin Kaçan
Yeni Seri: 178
Türk Edebiyatı: 14

© GENDAŞ A.Ş., İstanbul 1999

1.-8. Baskı: Metis Yayınları, 1990-1995
1.-6. Baskı: Yapı Kredi Yayınları, 1997-1998
Gendaş Yayınları'nda 1. Baskı: Ekim 1999
Gendaş Yayınları'nda 2. Baskı: Eylül 2002

ISBN 975-308-406-4

Kapak, iç baskı ve cilt: Kaya Matbaacılık (0212) 656 62 20

Gendaş A.Ş.
Çatalçeşme Sk. No: 19 Cağaloğlu-İstanbul
Tel: (0212) 512 33 86 - 512 94 67 (Pbx) Faks: (0212) 520 82 12
e posta: gendas@ixir.com

Metin Kaçan

AĞIR ROMAN

GENDAŞ KÜLTÜR

Bu kitabı
Cakcak ve Türedi sülalesine
ithaf ediyorum.

ZAMANI KİM OKŞAYABİLİR Kİ...
M. K.

Kolera Sokağı'nın en kral kevaşesi Edâ, yatıştan sonra apış arasını yıkadığı suyu, hurdaya çıkmış metal artıklarından yapılma kerhanenin pencere iskeletinden şık bir figürle boşluğa saldı. Sahte ipek gömleklerini rüzgârın asaletine satmış olan pezolar, yuttukları hapların patlamasını beklerden. Edâ'nın vizite suyuyla ıslanan Gıli Gıli Salih'e "Ulan artık hayatın boyunca karı derdin olmaz, bütün mitralar ayaklarına kapanıp tapacaklar sana," diyerek balinalar gibi gülüştüler. Bu esnada bir konsomatris yıldız güpegündüz mahalleyi yalayarak geçti.

Hayatını bu bin tılsımlı anın çarşafından geçirecek olan Gıli Gıli Salih, havada gezinen kılları takip ederek babasının berber dükkânına doğru ikiledi.

Kolera'nın çalgıcıları Fil Hamit'in tamirhanesinin yanında koftisine taksim atarak aletlerinin tansiyonunu ölçüyorlardı. Parke taşlarının arasındaki nemli topraklardan çıkan buharlar, Gıli Gıli Salih'in saçlarındaki pis su ve spermlerle birleşti. Ancak kurnaz sokak delikanlılarının uyanabileceği bir büyü oluştuğunda, klarnetler parladı. Çalgıcılar darbukalarını gerip, kemanlarına inceden

ayar geçtikten sonra ağır roman havası çalarak yampiri adımlarla Çitiki düğün salonuna uzadılar. Gıli Gıli Salih, taş binaları inleten, boşluğu okşayan darbuka sesleri kaybolana kadar buğulu ela gözleriyle kara şoparların peşinden baktı.

Gıli, daha çok tıfılken, ağır roman havasının "zımbam zımalda zımbam" sesleriyle omuzlarını dikip gözlerini iki uzun bir kısa yakarak heriflerin peşinden Çitiki düğün salonuna gitmiş ve orada da sızaki olmuştu. Darbukacı Balık Ayhan, onu yüzünde tanıdık bir gülümsemeyle uyurken bulmuş. "Yıkık köprülü Berber Ali abi, oğluna dikkat edesin, böylesi yılan gibi oynar, ama bıçaklara rast gelmesin," diyerek babasına teslim etmişti. O günden sonra Gıli ne zaman arazi olduysa babası onu Çitiki düğün salonunun bahçesinde bulur olmuştu.

Güneş buluttan sıyrılırken Kolera'nın âlemci kadınları bir omuz darbesiyle yıkılacakmış gibi duran evlerinin önünde oto tamircileriyle, marangozlarla, tornacılarla aslanlar gibi muhabbete koyuldular. Bir yandan da kaynak yaparken elleri titreyen ustalara, esrarı daha kallavi içmeleri için zıvana hazırlamaya başladılar. Köylü kadınlar, kocalarının mahalle hakkında anlattıkları korku hikâyelerinden tırstıklarından mahkûmlar gibi camdan bakıyorlardı.

Aniden ortalıkta beliren Gaftici Fethi, Fil Hamit'in arabasını şanına yakışır biçimde tavladı. Gaftici'nin hünerli ellerine kapılan araba, kapı ve pencerelerini cömertçe açtı. Fethi yatakta dostuyla beraber doldurduğu seks kasetini de teybe sürdü. Teypten çıkan seksi çığlıklar, inlemeler Kolera Sokağı'nı kapladı. Köylü kadınlar başörtülerinin uçlarını ağızlarının önüne çekip içi gözüken tül perdelerin gerisine devrildiler. Âlemci kadınlar ve tamirhanede

çalışanlar Gaftici Fethi'ye "Helal olsun usta sana bu yollar," dercesine baktılar. Helal olsun çekmelerinin tabii ki haklı sebepleri vardı. Romantik bir otomobil hırsızı olan Fethi, mahalledeki bütün mitraları incitmeden ayıklamıştı. "Kulağınızı açın da beni dinleyin leylekler! Ben Kolera açık hava üniversitesi seksoloji bölümü mezunuyum. Bugün size manitalar hakkında iki tane tüyo vericem. Bunları yeri gelince en güzel şekilde kullanın. Manitanın yatakta güzel sevişip sevişmediğini anlamak için ayak bileklerine bakmanız kâfidir. Eğer bilekleri inceyse mesele yok demektir. Sizi sabaha kadar zevkten bayıltır. Manita 'Seni seviyorum, evlenelim,' ayağı yapıyorsa, önce yüz mumluk ampule yarım metre mesafeden bakın. Sonra gözlerinizi ampulden kaçırıp manitanın gözlerine dikin. Eğer cıvırın gözlerini görüyorsanız hemen evlenin, allahına kadar sizi seviyor demektir. Hadi şimdi yaylanın bakayım kese kâğıtları." Gafticinin bu bayıltıcı muhabbeti Kolera'da bir süre yankılandı.

Fil Hamit'in çırağı Tilki Orhan, ustasının kaynattığı çamurluğun üzerindeki çapakları taş motoruyla temizlerken gözlerine yüzlerce metal parçası kaçtı. İlk başka delikanlılığa verip gözündeki acıyı unutmaya çalışan Orhan, gözü harbiden yanmaya başladığında tamirhanenin üst katında oturan Puma Zehra'nın kapısında metal gözyaşlarıyla ağladı. Kimseye görünmeden ağladığını zannederken Puma Zehra, Orhan'ı biraz daha ağlatıp ardından haşlanmış patatesi ortadan ikiye bölerek Tilki'nin metal döken gözlerine koydu.

Mevzuya fırtına gibi dalan Fil Hamit, tamirdeki arabanın çıtasını çaldırdığı için Orhan'ın suratına tokadı giydirdi. Oksijen kaynağından yanmış Fil'in elleri kıpkırmızı balonlar gibiydi.

"Ulan köpek, ne anan var ne baban, seni bu dükkâna zanaat öğren de sağda solda dilenme diye aldım." Tilki Orhan'ın gözünden fırlayan patatesler babasının dükkânının önünde oturan Gıli Gıli Salih'in ayaklarının dibine kadar yuvarlandı. Tilki Orhan tokatlardan sıyrılır sıyrılmaz en baba arkadaşı Gıli'ye koştu. Orhan bir soluk alıp, Gıli'ye kaybolan çıtayı bulamazsa ustasının kendisini öldüreceğini anlattı.

Gözbebeklerini topaç gibi çeviren Gıli, yoldan hızla geçmekte olan bir arabanın çıtasını usta bir tırnak darbesiyle uçurdu. Çıtayı öfkeyle Fil Hamit'in gaz pedalı büyüklüğündeki ayaklarının gölgesine fırlattı. Zaman bile Gıli'nin bu süratli hareketine hasta olup bir an duraksamıştı.

Hafiften ve bir inceden yağan yağmur Kolera'yı ıslatırken Gıli'nin abisi Reco, dükkânın buharlanmış aynasına parmağıyla komik resimler çiziyordu. Geri gelen Salih, abisinin çizdiği resimleri her zamanki gibi seyre daldı.

Reco, okulda teneffüse çıktığı zaman kantinden aldığı galeta ve sandviçten kaplumbağa yapmıştı. Okul müdürü çocuğun bu hareketini görmüş ve Reco'yu yaratıcı kabiliyetinden dolayı geri zekâlılar sınıfına atmıştı! Ancak sınıf öğretmeni Perrin Hanım, ruh hastası ve hafif denyo olduğundan, ders bitene kadar geri zekâlılar sınıfına roket ateşleme antremanı yaptırmıştı. Perrin Hanım her gün bu dersi tekrarladığından, haşarı, aynı zamanda da hakikaten geri zekâlı çocuklar, tamirhanelerin önünden topladıkları metal parçalarını tahtaya saplamaya başlamışlar, bazıları da kâğıttan yaptıkları uçakları tahtaya saplı metaller arasından geçirip okulun

bahçesine uçurmuşlardı. Berber Ali okul müdürüyle sert ve acıklı bir pazarlık yaptıktan sonra, oğlu eski sınıfına dönmüştü.

Reco'nun geri zekâlılar sınıfında üç gün kalması mahallede ve okulda alay konusu olmasına, evde ise babasının onunla "Geri zekâlı oğlum, odun kafalı oğlum." diyerek dalga geçmesine yaramıştı.

İmparatorlar âlemci kadınların hazırladığı zıvanaları bir köşeden çıkarıp kallavi bir tek kâğıtlı hazırladılar. Zanaatlarında ustalıktan sonra ulaşabilecekleri en yüksek mevkiye gelen kaportacılara bu âlemdeki insanlar imparator gözüyle bakmaya mecburdu!

Kısılan yağmurla beraber gökkuşağının birtakım renkleri kara şoparların sadece tahtadan ve ipten yapılmış barakalarının üstünde sevişti. Kiliselerden gelen çan sesleri, kısa bir zaman sonra hafif esrar kokusu ve ezan sesiyle karışıp havayı kapladı. Adam Mickiewicz'in şair ruhu yüzyıllık müzesinden kalkıp balıkların ve sokağa gönül vermiş çamaşırların arasından geçip kilisenin istavrozuna kondu. Kolera'da böyle bir görüntü turalarken, imparatorlar, cıgaralarından babacasına çektikleri dumanı kara şoparların bulunduğu yıkıntılara doğru üflediler. Aynı esnada, akşam gaspa çıkacak şoparlar, bıçaklayacakları adamların rahat ölmeleri için dillerinin ucunu tükürükleyerek bıçaklarının oluklarını temizliyorlardı.

Yıkıkköprülü Berber Ali, Orso'nun kahvesinden, mekânına geldiğinde Reco'nun aynaya çizdiği helikopter ve uçan adam resmi, Ali'nin sertliğinden ürküp buharlaştı. Reco, gözünden rulman bilyası gibi döktüğü yaşlarla havluları katlayıp sokağa damladı.

En ağlayan elbiselerini giymiş, ellerinde çiçeklerle kiliselerine giden Rumları, Ermenileri ve Süryanileri seyrederek kendini avuttu. Bütün bu covinolar kiliselerden gelen çan seslerine müthiş derecede tutkundular.

On üç yıldır aynı mekânda berberlik yapan Yıkıkköprülü Ali, yakışıklılığı ve zarif kavgalarıyla en korkunç adamları bile yıldırmıştı. Haybeye racon kesmediğinden covinolarla bitirimlerin arasında kendisine demir gibi hava yaratmıştı. Askerliği sırasında gördüğü bu mahalleden bir daha kopamamış, hemşehrilerinden uzaklaşıp karısıyla beraber Kolera'ya yerleşmişti. Papikçilerden, psikopatlardan ve haybeci kabadayılardan korunmak için, aynı zamanda Kolera'da tutunabilmek için kelle koltukta çarpışıyordu. Bu da Kolera'da yaşamanın cabasıydı.

Berber Ali, Kolera'daki hayatın ciğerine ve sertliğine daldıktan sonra hesapta hiç yokken zevk düşkünü kevaşelerin aşk tuzağına kendini kaptırmıştı. Çapkınlık yaparken ayakbağı olmasın diye karısına öyle tırsınç hikâyeler anlatmıştı ki, kadıncağız "Dışarı çıkarsam boğulurum," korkusuyla uzun yıllar sokağa ayağını göstermemişti. Şehrin sokaklarının sularla kaplı olduğunu, yağmur yağdığında denizin yükselip taşacağını, küçük bir yıldırım hareketinden şehrin tamamıyla yıkılacağını sanan İmine yaşamını cam kenarına satmıştı. Bu yüzden evde Reco ve Gili'nin bakışlarını altüst eden bir gerilim saklıydı.

Reco, aynada kaybolan resimlerini düşündükçe suratı matem siyahına döndü. Kiliseye giden covinoların arkadan ve yandan görünüşünü boşluğa çizerek teselli buldu. Dükkânın önünde paslı sandalyede oturan kardeşini şeytanca bir numarayla ekti. Taş binaların altında kurulan sokak sergisine gazlamak, resimli roman

dünyasına ruhunu satmak Reco'nun tek zevkiydi.

Gıli'nin terbiyeli bakışlarını yere dikip sert bir hayale daldığı sıra, kırık şırıngıların gölgesinde büyüyen Kolera'nın çocukları, marangoz Mimi Usta'nın dükkânına doluşup tahta oyuncak yapması için yalvarmaya başladılar. Mimi Usta çalıştığı pulanya makinesinin şalterini kapatıp makine tam anlamıyla durana kadar başından ayrılmadı. Alet durunca çocukların üstüne silkeledi. Çocuklar kar yağıyormuş gibi sevindiler. Mimi Usta'nın kafasındaki talaşlar uçuşunca, ahşap renkli saçları, sapsarı, eksik ve çürük dişleri, binlerce manaya gelen ince kavisli yüz çizgileri ortaya çıktı. Çocuklar iki dakika sonra Mimi Usta'nın dükkânından ellerinde kılıçlar, tabancalar, ok ve yaylarla dışarı fırladılar. Mimi Usta çocukların arkasından sevgilerin en güzeli, en namuslusu ile baktı. Kimisi kızılderili, kimisi kovboy olan Kolera'nın çocukları, güzel bir çocukluk hatırası olacak günü, olanca terleriyle yaşamaya çalıştılar. Dükkânın önündeki paslı sandalyede oturan Salih, oyun oynayan arkadaşlarını her zamanki gibi cıvalı gözlerle seyre daldı.

Kolera'da olup biten her şeye karışan zengin ve softa takımı, hiç aksatmadan tertemiz giyinip kiliselerinde Rumlara bir pislik yapmadan rahat edemiyorlardı. Bu defa, çocukların ellerindeki okların ucuna teneke sarıp okların ucunu sivri ve saplanır vaziyete getirerek, ahenkli adımlarla kiliseye gitmekte olan Rumların üzerine saldırttılar. Çocuklar, savaş baltalarının topraktan çıktığına inanıp "Hoka hey" ve "Allah Allah" naraları atarak kiliseye girmekte olan Rumlara oklarını çekip çekip bıraktılar. Oklar, Sürya-

ni kadınlarının cazur cuzur kızarttıkları iğrenç kuyrukyağı kokusunu delip kilisenin nakış gibi işlenmiş kapısından gerisingeriye döndü. Kolere'ya yayılan bayıltıcı kuyrukyağı kokusu Gıli Gıli'nin midesinde fırtına gibi esip gözlerini karattı. Nefes almakta güçlük çeken Salih, dükkâna sürünerek girip havlu dolabının arkalarında sota bir yere sakladığı ojeyi çıkarıp defalarca koklayarak kendine gelmeye çalıştı.

Kiliseye saldıran kurnaz çocuklardan birkaçı alçak duvarların üzerinden tekrar oklarını çektiler. Oklardan biri hedef gibi hareketsiz bekleyen kilisenin görevlisi Panayot'un ayakkabısının topuğuna saplandı. Panayot, kilisenin bahçesinde duran çalı süpürgesini kapıp sakat ayağını zorlayarak, seke seke çocukları mahallenin içine kadar kovaladı. Çocuklar Panayot'un üzerlerine gelişinden tırsıp ellerindeki baltaları, okları Panayot'a gelişigüzel atmaya başladılar. Atılan oklardan biri kahveci Orso'nun oğlu Şenol'un gözüne saplandı. Şenol çığlıklar atarak Kolera Sokağı'nı inletirken, softa takımı, çocuğun gözünde saplı duran oka hiç el sürmedikleri gibi; onu alıp hastaneye götürmeyi akıllarının ucuna bile getirmediler. Gıli Gıli Salih, inlemeler arasından Panayot'tan tarafa sert bir bakış fırlattı. Salih yürümekte yeni yeni ustalaştığı bebeklik günlerinde kilisenin çan kulesine tırmanmış, çıplak ayaklarını kuleden aşağıya sarkıtıp boşluğu seyre dalmıştı. Panayot onu kuleden indirip babasının ateş kusan ellerine atmıştı. Sandalyeden fırlayan Salih, Şenol'un gözüne saplanan oku direk bir el hareketiyle korkusuzca çekip çıkardı. Dükkâna koşup pamuk ve kolonya getirdi. Şenol'un gözünden akan kanı dindirmeye çalıştı. Şenol, acılar içinde kıvranırken Gıli Gıli'nin bu hareketini beyninin unutulmaz dostluklar bölümüne yazmayı ihmal etmedi. Orso, olayı

duyar duymaz seyyar ciğerci Tıbı'nın atıyla dörtnala oğlunun yanına uçtu. Yerde ayılıp ayılıp bayılan Şenol'u Gaftici Fethi'nin yardımıyla atın arkasına koyup doludizgin hastaneye gazladı.

Kolera'da oturanlar akşamın olduğunu yoğurtçunun çan seslerinden anladılar. Ansızın şak diye yanan sokak lambaları, ezelden tersoların suratlarındaki hüznü silmek, lavukları mutlu etmek için rüzgârın yardımıyla yine titrek ışık oyunları yaptı.

Gecenin öncülüğünü, sonuna kadar açtığı hoparlörlerden mahallenin dört tarafına yayın yapan Gaftici Fethi kaptı. Elindeki yarım duble rakıyı erkekten dönme manitasının şerefine kaldırıp şova başladı. "Lombaklar, zevk soframa gelin, bana doğru uzayın! Bir kere kuyruklu yıldızı kesin olarak bilmeniz lazım. Çünkü onun içinde insanlar olduğuna eminim. Erkek değilse bile kadınlar olduğuna eminim. İnanın ki o yıldız geçerken bütün erkeklik damarım kabarıyor, acayip hisler duyuyorum. Sanki bir cıvırla yatıyormuş gibi oluyorum. İnanın o bir yıldız değil. Daha doğrusu uzay gemisinden başka bir şey değil. Diğer galaksilerde yaşayan kadınlar, kocalarının uzay gemilerini kapıp öylece dolaşıyorlar. Hatta bir akşam, ay senin dünya benim hesabı gezen o karılardan birine rastladım, ama boyu bizden kısaydı. Ancak çok güzeldi. Bir gözünün içinden nehirler, şelaleler akarken, öbür gözünde açalyalar açıldı. Anında özel bir formül yaratıp çok kolay yedim onu. Uzaydaki manitaların bile problemleri aynı."

Devetüyü paltolarını sırtlarına atmış, siyah kedigözlükleri, dibi zıvanalı purolarıyla son model arabalarından inen kumarbazlar Orso'nun mekânına dalınca, bitirimlerin coşkuyla başlayan sıcak

yaz gecesi titredi. Kumarbazlar, bellerindeki agiri sadece oyun kuracakları rakiplerine her zamanki palto açıp kapama hareketiyle gösterdikten sonra, Kolera'dan uzun gölgeleriyle geçerek kahvenin sota katına çıkıp yılanlar gibi kumara daldılar.

Gılı Gılı Salih, annesinin yolup pişirdiği güvercini mideye indirdikten sonra, uyumak için evin teras katına yumuşak adımlarla çıktı. Reco, evde sadece babasının oturduğu antika koltuğa yayılmış, elindeki çizgi romanın en heyecanlı karelerini, roman kahramanıyla aynı tehlikeleri, zevkleri paylaşarak okuyordu. Berber Ali'nin ışık hızıyla Reco'nun gözüne yansıttığı ateşli bakışları, Reco'yu onluk çivi gibi koltuğa çaktı. "Ulan geri zekâlı! Biraz kardeşine çeksen olmaz mı? Elinde bir kitap, it gibi okuyorsun vıttırı zıttırı şeyleri. Bir gün de okul kitaplarına böyle çalışsan, her seneki gibi beş zayıfla, sulu gözlerle gelmezsin. Kalk! Gözüm görmesin salak oğlu salak..." Reco, babasının aslan kükremesi sesinden korkup öksüz çocuk misali koltuktan kalktı. Dağılmış duygularını odada bırakıp kadife gözyaşlarıyla tek dostu yatağına kuzu gibi serildi. Gılı Gılı Salih, odasında sıcaktan uyuyamadı. Yarım uykulu gözlerle odadaki halıyı balkona serip sırtüstü yattı. Yattığı yerden yıldızlarla, ayla oyunlar oynayıp dalmaya çalıştı. Tüm bunlara rağmen uykusu gelmeyince gecenin bir yarısı kalkıp balkonda bir hayal gibi dolaşmaya başladı. Uzay boşluğunu acemi bir kameraman gibi tarayan gözleri, beynindeki yönetmenin emriyle Kolera'nın taş binalarına doğru isteksiz isteksiz süzüldü. Balkonun karşısındaki evlerin içindeki manzarayı görünce afallayıp odaların içine zum yaptı. Şakır şukur sevişen insanları tül perdelerin gerisinden zevkle seyre daldı. Gözleri zaman zaman âlemci bir lombağın gözleri gibi dışarı fırladı. Kulağına gelen siren sesleriy-

le bakışlarının istikametini sokağın altlarına doğru yöneltti. Aşağıda on, on beş çıplak kadının panter gibi koştuğunu, arkalarından gelen zarbo arabasının siren çalarak kadınları son gaz kovaladığını, tek şahit olarak gördü. Geceye yayılan yanık insan kokusundan mahmurlaşan Gili Gili, duygularını yumuşatmak için balkondaki kırık kiremitlerin arasına sakladığı ojesini çıkarıp defalarca soludu. Oje kokusu ruhuna yayıldıkça gövdesi hafifledi. Halının üzerine tüy gibi düştüğünde, hayat kadınlarının çığlıkları ve zarbaların cop sesleri, hızlı şoförlerin acı patinaj seslerine karıştı.

Lağım suları ve fare sürüleri uyuduğunda, Kolera Sokağı'nın gece gündüz yaşayan herifleri, barakaların arasından uzayıp pavyonlara, düğün salonlarına doğru vurdular. Aletlerini dokuz-sekiz ritminde tırmalaya tırmalaya geçtikleri kuytularda, Malbuşçu ve cıgaracı kadınlar, iskambil kâğıdı gibi kırıtarak oynuyorlardı.

Kara şoparlar, hayatın maske takmış yüzünü her gece düşürmeye, gerçek yüzünü çıkarmaya sanki doğuştan kararlıydılar. Gili Gili Salih, rüyasında Şenol'un gözüne saplanan okla boğuşurken, kara şoparlar, tenlerinin karalığını gecenin karanlığına yedirerek taş sokaklara sis gibi girdiler. Kucaklarındaki kedileri okşaya okşaya balkonlu ve teraslı evlere doğru yürüdüler. Esrar ve ekmek paralarını zavallı tekirlerin sırtından kazanıyorlardı. Şoparlar Berber Ali'nin evinin önünde duruzladılar. Berber Ali'nin karısı İmine'nin camdan sarkıttığı halı, sokak lambasının ışığında parlamaktaydı. Kediler, kendilerini birden iki buçuk metre yukarda buldular. Tırnaklarını can havliyle halıya takıp halıyla beraber tıslayarak aşağı uçtular. Şoparlar papiklendikleri vakit, işe çıkardıkları kedileri, en uzak yıldızlara kadar fırlatabiliyorlardı. Kedilerin çığlık çığlığa miyavlaması ve halının şaklayarak yerde patlaması,

bir kenar mahalle uykucusu olan Ali'yi anında yatağından zıplattı. Cama çıkıp aşağıdan gelen gürültünün ne olduğuna baktığında, halıyı kucaklayıp götürmeye çalışan şoparları gördü. "Ulan pezevenkler! Bırakın o halıyı olduğu yere, defolun gidin. Aşağı inersem kulaklarınızı uçururum. Ben hayatımı usturanın ucuyla kazanıyorum!" diye gürledi. Ali'nin bağırması Kolera'da uyuyan kim varsa, hepsinin kalkıp lambaları yakmasına ve olayı seyretmesine yaradı. Mahallede oturanlar için bu gibi vukuatlar gece yarısı eğlencesinden başka bir şey değildi. Şoparlar Ali'nin bağırmasına kulak arkası edip halıyla beraber taş sokaklardan barakalarına doğru kaçtılar. Ali karısının köyden uğur olarak getirdiği büyük halı makasını kapıp şoparların peşinden yıldırım gibi sokağa fırladı. Ağzından alevler çıkararak Kolera'yı kıvılcıma boğdu. Berber Ali'nin belasından ürken hırsızlar, Adam Mickiewicz'in müzesinin civarında sota bir vaziyette dondular. Ali, şoparların önüne kurt gibi dikilince, içlerinden biri bıçağını çekip sokak lambasının ışığında parlattı. Ancak Ali, bu ucuz sokak numarasını yemeyip elindeki makası kurnaz bir bilek hareketiyle şopara sapladı. Makası yiyen şopar olduğu yere asker bavulu gibi devrildi. Ağzından köpükler saçarak öteki şoparın tepesine inen Berber Ali, aslan pençesi olmuş elini adamın yüzüne atıp yanağından bir parça kopardı. Arka arkaya gelen meşhur tokatlarıyla şoparı saniyede bayılttı. İkisini de götürüp kanunun birinci basamağına teslim etti. Eve dönerken Cavit Baba'nın meyhanesine uğrayan Berber Ali, sinirlerini yatıştırmak için dört kadeh rakıyı arka arkaya götürdü. Cavit Baba'nın ısmarladığı son dubleyi de aheste aheste içerek seyyar ciğerci Tıbı'nın yanına çıktı. Küçük bir rüzgâr hareketiyle Tıbı'nın atı Şermin'den yayılan parfüm kokusu beyin damarlarına

işleyince, Tıbı'nın hayat hikâyesi, rakının hiç küçümsenmeyecek etkisiyle, gözkapaklarının içinde süper projeksiyon filmlere dönüşerek oynamaya başladı.

Tıbı dünyanın en masum ve en temiz adamıydı. Karısından başka hiçbir yaratığa alıcı gözüyle bakmaz, sadece ve sadece karısı için yaşar, ona tapardı. Tıbı bir sonbahar günü, Orso'nun kahvesinde köşeye çekilmiş günün yorgunluğunu üzerinden atmaya çalışırken, tamirci çıraklarından birinin gelip "Tıbı abi evin yanıyor," demesiyle, kahveden uçmuştu. Üçüncü katından dumanlar çıkan binanın önüne birikenler Tıbı'yı engellemeye çalışmış ancak havalarını almışlardı. Tıbı, yanan bez parçalarının göz yaşartan dumanına, camlardan dışarı fırlayan alevlere rağmen karısını kucaklayıp dışarı çıkarmaya karar vermişti. Var gücüyle kapıya tekmeyi giydirdiğinde, odanın içindeki dumanlar harr diye alev almış, Tıbı'nın bütün bedenine soğuk bir şakayla hoş geldin demişlerdi. Suratına vuran, elbiselerini saran ateşten korkup soluğu binanın dışında aldığında, mahalle halkı Tıbı'nın üzerine su döküp söndürmüştü. Suyu yiyen Tıbı sersemlemiş, sudan çıkmış balığa dönmüştü. Sırtını duvara vermiş, şaşkın bir surat ifadesiyle karısını sayıklamaya başlamıştı. "Yavrum o, kuzum o, sevgilim o, canitam o, her şeyim o," diye diye duvarın dibine çökmüştü. İtfaiye arabalarının kırmızı ışıkları Kolera'ya yaklaşırken, yanık insan kokusu bütün mahalleye yayılmıştı. Büyük bir başarısızlıkla yangın söndürüldükten sonra, Tıbı'nın yatak odasında, vücuduna yapışmış naylon gecelikle yatan karısının ve çıplak bir adamın kararmış cesetleri bulunmuştu. Bu haber bayılmak üzere olan Tıbı'nın kulağına geldiğinde, Tıbı ancak hakiki delikanlıların edebileceği bir yemini bağırarak tüm mahalleye duyurmuştu. O günden sonra

hiçbir kadına bakmayıp bütün kadınlardan nefret etmeye başlamıştı. Tıbı bundan sonraki hayatını erkeklerle konuşarak, dudaklarını boyayıp, gözüne sürme çektiği atı Şermin'le sevişerek yaşamaya karar vermişti.

Berber Ali, Tıbı'nın geçmişine ait filmi kafasında oynatırken Şermin'in kişnemesiyle kendine geldi. Tıbı ile makaradan, tıraştan, kofti muhabbet yapıp, yolda yürürken sekiz çizmemeye dikkat ederek evine doğru uzaklaştı. Ali eve yaklaştığında "Tikanis Kaleyse," diyen bir ses duydu. Kafasını kaldırıp sesin sahibinin Madam Eleni olduğunu görünce, "Kalaime Eleni Kalaime," deyip iyi olduğunu iki kelimede anlattı.

Ali'nin karısı İmine, çizgi roman için kavga eden Salih'le Reco'yu ayırmaya çalışırken, Berber Ali her zamanki numarasıyla eve sessizce damladı. Birbirleriyle kapışan çocukların birini bir duvara birini de köşeye atıp "Gâvur çocuğu gibi gece yarısı kitap okuyacağınıza besmele çekin de yatın imansızın çocukları!" diye haykırmaya başladı. Çocuklar babalarının sesinden tırsıp yorganları kafalarına çektiler.

Yeniden uykuya dalındığında, kara şoparlar karakolun arka kapısından güle oynaya çıkıp nöbetçi eczaneyi soymaya gittiler.

Gece, denizden gelen uğultular, at kişnemeleri, kriz geçirip kendini jiletleyen morfinmanların çığlıkları sabaha ilerledi.

Güneş bir ufuktan uykulu yüzünü çatılara sürerken, pavyonlarda yorulan konsomatris kadınlar, birer ikişer Kolera'ya döküldü. Tersanenin gıcırtıyla açılan dev kapısı, metal sokaklardan yola çıkan işçileri timsah gibi kaptı. Metal sokakların çelimsiz, kara

kuru çocukları, çalıştıkları atölyelerin kepenklerini sözbirliği etmişçesine öfkeyle kaldırdılar. Kepenklerin kulak çınlatan sesi, beş dakika on dakika hesabıyla sabah uykusunun tadını çıkaran imparatorların keyfini böldü.

Hamit Usta'nın çırağı Tilki Orhan, her tarafından sıvaları dökülen, tozlar uçuşan tamirhaneyi süpürüp eline aldığı pis bir üstüpü parçasıyla son model arabanın üstündeki bir karış tozu silmeye başladı. Sildikçe üstüpünün içine karışmış metal parçaları ve topraklar Orhan'ın temizlemeye çalıştığı arabayı çizdi. Ancak Orhan bu olayı ne gördü ne de hissetti. İşi bitince, Puma Zehra'nın kapısına çöküp atölyedeki su bidonundan çıkardığı çamurluk çekicini toprağa sürerek parlatmaya, kahvecinin getirdiği demli çayı da hapçılar gibi uzun dudak darbeleriyle mideye göndermeye başladı. Demircilerin, hurdacıların, imparatorların düzenli çekiç darbeleri Kolera Sokağı'na kaliteli bir darbuka sesi gibi dağıldı. Marangozların pulanya ve şerit makinesinden gelen uğultular, tornacıların ağır devirde çalışan çelik kesme tezgâhlarının yanına yaklaşıp gecelerin âlemci kemancısı Paganini Fikret'in keman sesi gibi sokak sakinlerinin kulağını hafifçe okşadı. Sesleri duyan şoparlar, toz rengi yataklarından kalkıp sabah sabah metalik roman havası oynadılar.

Kara çantalı, hükümet suratlı adamların Kolera'da dolaştığını haber alan atölye sahipleri, sigortasız çalıştırdıkları çırakların, kalfaların ceplerine harçlık koyup işyerlerinden uzaklaşmalarını emrettiler. Tilki Orhan, iş arkadaşlarıyla beraber yağlı elbiselerle, nasırlı ellerle, kulaktan dolma hayat bilgisiyle şehrin göbeğindeki sinemalara doğru ilerledi. O esnada Reco babasının dükkândan dışarıya çıkmasından yaralanıp çizgi film seyretmek için kasadan

bir teklik kaptı. Miki Maus'un sevimli kahkahasına doğru koşarak uzaklaştı. Her sabah sinemaların üşüten koltuklarına gömülüp Maus'u görebilmek için çok sevdiği Olimpos gazozunu defalarca feda etmişti. Berber dükkânının karşısında oturan otuz beşlik dul madam; Reco'nun kasadan para alışını, Berber Ali'ye cilveli cilveli anlattı. Madam Eleni'nin işi gücü evinin hela camından Ali'nin yakışıklılığını, dükkânın içinde kımıldanışını kesmekti. Eleni'nin boynu hela camından baka baka devekuşu gibi uzamıştı. Kara çantalı adamlar, teftiş yapıp atölye sahiplerine "Atölye temizdir, çalışabilir," raporlarını imzalattılar. İşyeri sahipleri, kara çantalı adamlar gittikten sonra çamurlu sokaklardan geçip çırakların, kalfaların peşine düştüler.

Kolera'nın namı diğer kabadayısı Arap Sado, Berber Ali'nin dükkânında enseyi hafif düzelttirip, sinekkaydı tıraş olduktan sonra, boy aynasından kendini tepeden tırnağa inceledi. Gılı Gılı Salih, Arap Sado'nun sırtındaki kılları, kırmızı renkli, gürgen ağacından yapılma elbise fırçasıyla bir güzel temizledi. Arap Sado, Berber Ali'ye tıraş parasının iki mislini bırakıp Gılı Gılı'ye döndü. Ceketinin zulasından çıkardığı muhteşem çakısının düğmesine basıp Salih'in gözünün önünde "ştak" diye açtı. Gılı Gılı her zamanki gülümseyişle Sado'ya bakıp "Ört, cebine koy," dedi. Beklediği cevabı alan Arap Sado, köpekler gibi gülüp Gılı'ye havada iki perende attırdı. Yanaklarından öptükten sonra kafasını sol omzunun üzerine hafiften yıkarak, sustalı bıçak gibi açılan bacaklarıyla takıldığı mekâna doğru heybetli bir vaziyette yürüdü. Arap Sado her ne kadar yalnızlık çekmese de, yine de tek başınaydı. Boşa bilet kesen haraççı, yeniyetme heybeciler, kabadayılığın şerefini beş paralık ederken, sadece o, Kolera'da geçmiş yılların en gü-

zel güneşleri gibi parlamaktaydı. Horoz Mustafa, Jilet Niyazi, Kör Beko ve Sepetçi Şair'den bugüne kalan canlı bir hayaldi. Lakabı, onu kara bir büyüye benzeten, doğuştan yetenekli, haysiyetli bir kabadayı olarak kalbinde beslediği Jilet Niyazi'den hatıraydı. Yolda yürümesinden, yapacağı icraatın seçimine kadar harbici olmayı, zenginden alıp fakire vermeyi, hapistekine, hastanedekine, düşmüşe, dula, yetime yardım etmeyi Jilet Baba'dan öğrenmişti.

Hükümette kalemleri kırılmış, defterleri dürülüp bir rafa konmuş olan bu insanlar, Kolera'nın soluk kesen muhabbetlerinin ölmeyen devleriydiler.

Ayaklı gazete Puma Zehra, erkekler dünyasına doğru mobiletiyle açılıp Kolera'da alnının teriyle çalışan, haram paraya sırt çevirmiş esnaflara, Orso'nun oğlu Şenol'a koyun gözü takılacağı haberini, ince detaylarla, üzgün surat ifadesiyle kırıtarak anlattı. Gaftici Fethi, ayı oynatıcısının tefini kapıp Orso'nun oğlu için tüm mahalleden yardım toplamaya çıktı. Esnaflar gönüllerinden ne koparsa, caz etmeden tefin içine attılar. Fethi, yardım almak için softaların yanına yaklaştı. Kafa kafaya verip "Nasıl etsek de caminin minaresindeki altın kaplama yıldızı bir sahtesiyle değiştirsek," diye plan programa dalmış olan softalar, "Defol pis hırsız!" diyerek Gaftici'yi aşağıladılar. Softalara kızan Fethi, gömleğinden üç düğme çözüp elindeki para dolu tefle Orso'nun mekânına doğru kaldırım taşlarını çatlatırcasına zangır zangır yürüdü.

Şenol'un koyun gözü takılmış yüzünü, bundan sonra her şeyi nasıl göreceğini hayal etmeye çalışan Gılı Gılı, dehşete düşüp bir koşuda Tilki Orhan'ın yanına uzadı. Birlikte deniz kenarındaki -

yazın bile çamurları kurumayan- parka zıpladılar. Tilki Orhan, cebinden çıkardığı karpit parçasını toprağa gömüp üzerini çamurla kapattı. Salih, parkta bulduğu boş boya kutusunu Orhan'ın kurduğu tuzağın üzerine koydu. Gazete kâğıdından yaptığı fitili de çamura sokup Tilki'nin yanına kaçtı. İki arkadaş Şenol'un şerefine fitili ateşlediler. Aheste yanan fitil çamura yaklaşınca, toprağın içinde sıkışan karpit dumanı büyük bir gümlemeyle patladı. Boş boya kutusu bulutlara doğru yükselirken, Salih ve Orhan "Keşke Şenol da bu manzarayı görseydi," diye, göz ucuyla kısacık bakıştılar.

Deniz koyu lacivert olup bulutlar grileştiğinde, tersanenin paydos zilini duyan işçiler, üzgün ve çökük suratlarla metal sokaklardaki evlerine doğru kendilerini bıraktılar. Freni patlayan kamyonun elektrik dağıtan trafoya çarpmasıyla Kolera kömür rengini aldı. Metal sokaklarda çalışan tamirci çırakları, ustalarının emriyle ellerindeki şalamaları yakıp geceyi gündüze çevirdiler. İmparatorlar şalamalardan gelen ışığın altında, yarım işlerini bitirmek için takır takır çalıştılar. Köylü kadınların "Yangın cıngıdan çıkar, söndürün onları!" diye bağırmaları Şenol'un gözü için üzülen mahalle sakinlerini, bitirimleri, covinoları neşeye boğdu. Kolera'nın kurnaz sokak delikanlıları, kız sevgililerini, erkekten dönme manitalarını kollarına takıp şalama ışıklarının yansımadığı ara sokaklarda onlarla öpüşüp tırmalaştılar. Şalamaların ağzından çıkan okyanus mavisi, kanarya sarısı, bayrak kırmızısı renkler Cura Baba'nın türbesine yayılırken, Gaftici Fethi, kurnazlıklarını daha önceden bildiği narin elli, uzun parmaklı çocukları, hırsızlıklara has sadakat yemini ettirmek, gafticiliğin sırlarını yaralı kurtlara öğretmek amacıyla Cura Baba'nın türbesinin önünde sıraya dizdi. "Ses

kes! Hareket öğren! Beni dikkatle dinleyip söylediklerimi aynen uygularsınız zarbolarla hiçbir zaman başınız belaya girmez. Gaftiye çıkarken kendinizi çakı gibi hissetmeniz lazım. Ayağınızda spor ayakkabılar olsun ki ters bir durum karşısında anında olay yerinden kirişi kırasınız. Sabah ezanının okunduğu anlar gaftiye çıkmak için en iyi zamandır. Bütün holtalar sabah uykusunun en tatlı yerindeyken, siz ezan sesinin gürültüsünden yararlanıp işinizi çıtır çıtır bitirirsiniz. Aynı zamanda vukuat gündüze dahil olduğu için yakalansanız bile cezanız yarı yarıya hafifler. Parmaklarınızı her sabah bu türbenin köşesinden alacağınız ince kuma yarım saat sokup çıkarın. Göreceksiniz ki parmaklarınız eskisinden daha narin, çevik ve iş bitirici olacaktır."

Gaftici Fethi, mesleğe yeni girecek yaralı kurtlara, yemin töreninden önce adaba uygun olarak mumları yaktırdı. "Biladerlerim, kardeşlerim, kankalar! Kolera'dan uluslararası hırsızlık madalyası kazanmış bir düzine hünerli gaftici çıktı. Bu şahsiyetlerin 'Saat kaç kardeş?' dedikleri insanlar, ömür boyu saatsiz dolaştılar. Aralarında öyle evciler vardı ki, yüzlerine kömür karası sürüp karı koca arasında gezinir, kendilerini göstermezlerdi."

Yaralı kurtlar, sabah ezanında işe çıkacaklarına, işe çıkarken damarları açılsın diye sentetik tiner koklayacaklarına, parmaklarını her sabah ince kumda çalıştıracaklarına, -bu yemin pek geçerli olmasa da- mahalle halkına dokunmayacaklarına, bir kedi gibi sessiz yürüyeceklerine, hayati tehlike olmadıkça kan dökmeyeceklerine, hep beraber bağırarak söz verdiler. Tören merasimine geç uyanan seyirci kalabalığı, sadakat yeminine geçildiğinde, Cura Baba'nın etrafında yarım ay şeklinde toplandı. Koleralılar, arkadaşlarını zarbolara ihbar eden gafticilerin, büyük bir voli vurduktan sonra köşesi-

ne çekilip huzurlu hayat yaşamak isteyen uyanıkların, Azrail'in asasını kafalarına yediğini bildiklerinden, töreni nefeslerini tutarak izliyorlardı. Gaftici Fethi'nin "Damperli araba çarpsın mı, zarbolar çarmıha gersin mi, kafanıza kayalar yağsın mı?" diye yankılanan sert nağmelerinin ardından, yaralı kurtlar "Çarpsın, yağsın," diyerek bağırmaya başladılar. Bir yandan kalabalığı kesen Fethi, bir yandan da çocukların yemin ederken ayaklarını kaldırıp kaldırmadıklarını dikiz etti. Töreni dağıtmadan yaralı kurtları manita okşar gibi kutlayıp, kulaklarına, yeminlerini tutmazlarsa Cura Baba tarafından cezalandırılacaklarını fısıldadı.

Gece, sarhoş olup sokaklarda neşeli şarkılar söyleyen lombakların coşkulu sesiyle, taş binaların altında kahve höpürdeten covinoların çikolata fabrikasından gelen kokuyu muhabbetlerine sindirmeleriyle sabaha doğru yürüdü.

Berber Ali besmeleyle dükkânın paslanmış kilidini açtı. Gıli Gıli, berber dükkânının camını, lavabosunu, aynasını silip eski gazetelerden sakal tıraşı için köpük kâğıdı yapmaya başladı. İki gazeteden bir hafta kullanılacak kadar köpük kâğıdı çıkarıp kolonyaların arasına sokuşturduktan sonra, her zaman oturduğu sandalyesine bakıp derinliklere daldı. Konsolos plakalı, ful aksesuarlı, son model bir Amerikan arabası berberin önünde frenleri kazıklayınca, Ali, ilk müşterisinin zengin biri olduğunu sanıp sıkı sıkıya avuçlarını ovuşturdu - bütün esnaflar gibi zenginlerin bıraktığı siftahın uğurlu geldiğine inanırdı. Renkli camlı arabanın kapısı açılınca, tamir ettiği arabalarla hava atmaya bayılan Fil Hamit, isli suratı, yağlı saçlarıyla, domuz gibi sırıtarak aşağı atladı. Berber Ali, Fil Hamit'in mıy-

mıntı şakasına karşılık iş önlüğünün cebinden meşhur Zaza marka usturasını çıkarıp duvarda asılı deri kayışta şaklatarak bilemeye başladı. Usturayı önlü arkalı salladıkça, aletin bir yüzündeki kartal, öteki yüzündeki yılanı ısırıp ısırıp bıraktı. Her zamanki terbiyeli gülüşüyle babasının ustura oyununa dalıp giden Gılı Gılı, Madam Eleni'nin "Ela!" sesiyle irkilip dükkândan dışarı fırladı. Madam Eleni her sabah ıslak tabut sesiyle Salih'i çağırıp Berber Ali'ye tabağında lokum olan az şekerli bir kahve sallandırırdı. Salih porselen fincandaki kahveyi titrete titrete götürüp babasının önüne bıraktı. Berber Ali, Madam Eleni'nin kendisine gösterdiği ilgiden heyecanlanıp Fil Hamit'in yüzüne küçük bir faça açtı - müşterileri kıllandırmayan bu façayı ancak Kolera'nın sanatkâr berberleri atabilirdi.

Poğaçacıların ve simitçilerin yanık sesi mahallede dalgalanırken, Kolera'nın yeraltı dünyasını ele geçirmek isteyen yamuk suratlı, yengeç yürüyüşlü adamlar, sokak aralarına dağılıp Arap Sado'ya pusu kurdular. Dostunun evinden yorgun argın çıkan Arap Sado, yumurta topuklu, sivri burunlu, ultra rugan ayakkabısının ökçesine basmış, kendisine kurulan tuzaktan habersiz, Oltu taşından yapılma tespihini şaklata şaklata mahallede sabah voltası atıp, Berber Ali'nin dükkânına damladı. Nazik cildi yıpranmasın diye sakalından bir perdah aldırıp, Gılı Gılı'ye her zaman yaptığı bıçak şakasını tekrarladı. Gılı, gözlerini kapatıp sessizce gülünce, Sado, berber dükkânının tabanına cebindeki bozuk paraların hepsini siftah niyetine atıp Kolera'nın ara sokaklarında boy göstermeye çıktı. Arap Sado'nun berber dükkânından çıktığını gören yengeç herifler, planları gereği adres sormak için Arap Sado'nun önüne iki kişi yolladılar. Sado, Kolera'da hiç olmayan adresi soran kişilerden kıllanıp elini ceketinin zulasındaki emanete attı. Yengeç yürüyüşlü adamlardan

biri Arap Sado'nun arkasına sessizce yaklaşıp elindeki bıçağı Sado'nun sırtına, ense köküne defalarca sokup çıkardı. Arap Sado, berber dükkânının önündeki parke taşlarının üzerine kan fışkırtarak serildi. Yengeç herifler işlerini bitirip Kolera'daki iyi insanların geçmeye cesaret edemedikleri sokaklara dağılınca, Arap Sado yıkıldığı taşların üzerinden kırık topaç gibi kıvranıp "Salih, Salih, koçum! Namım, şanım, her şeyim senin, senin!.." diye bös bös böğürdü. Gökyüzü bile gözyaşlarını tutamayıp ağlamaya başladı. Arap Sado, başına toplanan kalabalığın çıkardığı "Ne olmuş? Nasıl olmuş?" seslerinin altında gerçek bir Müslüman gibi salavat getirerek, yeni doğmuş çocuk masumluğunda çırpınarak hayata gözlerini kapadı. Zarboların siren sesi kulaklar çınlatmaya başladığında, Gılı Gılı Salih, Arap Sado'nun kanlar içinde yatan bedenine kapanıp Sado'nun o muhteşem çakısını kaptı!

İmparatorlar, tornacılar, marangozlar, çocukları sünnet ettiren, giydiren, bekâr gençleri evlendiren, tersoların cebine harçlık koyan babacan kabadayının ölmesiyle bulanık bir hayale dalıp çalışmayı kestiler.

Arap Sado'nun mertliğine, yardımseverliğine hayran olan kadınlar, her nakışına gözyaşlarının düştüğü patiskalık kumaşa, karanfil ve lale deseni işleyip kefen hazırlamaya başladılar.

O akşam Kolera'nın iyi insanları ve Arap Sado'nun can arkadaşları, ruhlar âleminin gece bekçilerini kıskandırırcasına Sado'nun hâlâ ışıldayan bedenini beklemeye koyuldular; sağ taraftan çekmeye başladıkları "özel günlerin kıyak çift kâğıtlısını" büyük bir sabırla soğuta soğuta içip bütün geçmiş zamanların en hicranlı yolculuğuna çıktılar. Gılı Gılı Salih'in yattığı teras katından gelen hıçkırıklar dışında Kolera'nın insanları o geceyi duman sessizliğinde yaşadı.

Ertesi gün Arap Sado'nun arkadaşları marangoz Mimi Usta'nın yaptığı tabuta Sado'nun buz gibi olmuş bedenini yerleştirdiler. Tabutu omuzlarının üzerinde değişe değişe taşıyıp, Kara Zindan Mezarlığı'na götürdüler. Koleralılar Sado'yu tabuttan çıkarıp üzerindeki işlemeli kefenle, hiç ölmeyecek sandıkları yılların kabadayısını, ağır ağır mezara indirdiler. Ellerine aldıkları küreklerle Sado'nun üzerine toprak atıp son vazifelerini yaptılar. Okey oynarken taş çalan hocanın istediğine uyup mezarlıkta Sado için cenaze namazı kıldılar. Koleralılar gariban çocukların dağıttığı suyla ellerini, yüzlerini yıkayıp hüzünlü duygularla mezarlıktan çıktılar.

Perşembeyi cumaya bağlayan mübarek günün akşamı, Kolera'nın kadınları Arap Sado'nun ruhuna helva kavurup bütün mahalleye dağıttılar. Kolera'da yaşayan covinolar da bu helvayı seve seve yediler.

Et kemikten ayrıldığı vakit, Darbukacı Balık Ayhan, canından çok sevdiği arkadaşı Arap Sado'yu hatırlayıp onun için yaptığı besteyi ağırdan çalmaya başladı. Balık, üzerine örtü koyduğu darbukayı çaldıkça Kolera'da yaşayan köylülerin tüyleri diken oldu. Diğer insanlar havada uçuşan duygulardan etkilenip kalplerinin rolantisini ayarlamaya çalıştılar.

Darbuka sesini duyan Gili Gili Salih, Arap Sado'nun bıçağını kiremitlerin arasındaki zulasından çıkarıp okşamaya başladı. Sado'nun yaptığı şakaları düşündükçe gözünden akan yaşları bıçağın oluklarından ağır çekimde süzülüp yere boşaldı. Salih annesinin "Balkondan mandalları topla da gel," sesini duyunca, bıçağını tekrar sotaya yerleştirip mandallarla aşağı indi.

İmine, oğlunun gözlerindeki yaşı fark edip köyde öğrendiği komik tekerlemeyi Salih'i mutlu etmek için söylemeye başladı. "Elim elim epelek / elden çıkan topalak / topalağın yavrusu / bit pirenin karısı / bindim deve boynuna / çıktım Halep yoluna / Halep yolu bitpazarı / içinde ayı gezer / kulağını sarkıttı /adel, budel / sil bunu, süpür bunu / çek bunu, çıkar bunu." Tekerleme bitince Salih, bu defa gülmekten gözündeki yaşların hepsini bitirdi. Bu esnada Reco eve girip bağırmaya başladı. "Mamaker Butlaços-Devlan Sokerdan!.." Salih ve İmine Reco'ya anlamsız ifadelerle bakakaldılar. Reco, odanın boşluğuna parmağıyla bir figür çizip "diyayit diyayit" diye bağırarak sokağa fırladı.

Sokaklardaki kalabalık ve atölyelerde çalışanlar, yazlık sinemadan gelen "Bu akşam oynayacak filmin adı Kanunsuzlar," anonsuyla ellerindeki işleri kaşarlanmış kevaşeler gibi çarçabuk bitirip sinemaya doğru aktılar.

Reco ile geri zekâlılar sınıfında tanıştığı cins arkadaşları plan yapıp yazlık sinemaya içlerindeki kurnaz farelerden birinin bildiği delikten geçerek bedava film seyretmeye karar verdiler.

Gece, ön taraflara doğru ilerlerken, Berber Ali'nin karısı İmine, Reco eve gelmediği için ağlayıp sızlanmaya, yürek kabartan bir ağıt yakmaya başladı. "Amanın keklik gibi şakılayan oğlum da eve dönmemiş de arayıp soranı yok amoon... amanın oğlan deren deli oldu da gâvurların inneli beşiğine mi düşmüş amoon..." Karısının uyarıcı sinyalini alan Berber Ali, Reco'yu aramaya çıktı.

Berber Ali sokağa çıkınca, sanki bir meydan savaşı varmışçasına, peş peşe patlayan silah seslerini işitti. Adımlarını o tarafa doğru hızlandırdı. Yaklaştıkça yanaklarda patlayan tokat seslerini de duyar oldu. Seslerin net olarak geldiği yerde durunca gördüğü

manzara karşısında şaşkına döndü. Ortalıkta ne silah sıkan, ne de tokat yiyen adamlar vardı. Sadece yazlık sinemanın makinisti haplandığı için filmin sesini sonuna kadar açmıştı. Ali, hışımla sinemaya girip robot gibi film seyreden, önemli kavga sahnelerinde şaraplarından bir yudum çeken kalabalığın içinde, karanlığı delen bakışlarıyla koltukları süzerek Reco'yu aramaya başladı. Ali, sinemada biraz taban eskittikten sonra kurt gibi duyarlı burnuyla oğlunun kokusunu aldı. Koltuğa gömülmüş, bütün ruhunu filme teslim etmiş Reco'yu kulağından tuttuğu gibi eve sürükledi. İmine evde uğunurken, Ali ile Reco içeri girdi. Ali, Reco'yu Salih'in oturduğu odaya fırlatıp kapıyı da zank diye üzerine çekti. Ali ile İmine bir köşeye geçip "Reco'nun duvardaki resimlerle konuştuğunu, havaya parmağıyla manyakça şekiller çizdiğini, gece yatarken anlamsız isimler mırıldandığını" konuştular. İmine, Reco'ya göz değdiğine inanıp Reco'nun üzerindeki garip hareketlerin geçmesi için un tütütmeye karar verdi. Mutfakta bulunan sac küreğin içinde bir ateş yakıp ateşin içine, sarmısak ve soğan kabuğu, üzerlik otu, çörekotu ve un attı. Küreği götürüp Reco'nun ayaklarının dibinde "Aynaşanın gaynaşanın, yeryüzünde oynaşanın, elek satan kör paşanın, cümle âlemin gözü," diyerek küreği savaş dansı yapan Kızılderililer gibi oğlunun etrafında dolaştırdı.

Gıli, annesinin acayip sözler söyleyip abisine tütsü yaptığını görünce, dayanamayıp kahkahayı bastı. Ali, Salih'in güldüğünü duyup sesini evin içinde bomba gibi patlattı. "Pezevengin çocuğu gülme! Sen de aynı bokun soyusun. Yarından itibaren yanımdan hiç ayrılmayıp zanaatımı öğreneceksin. Anladın mı et kafalı oğlum?" Salih babasının sesine cevap vermedi. Kedi gibi titredi. Çocuklar yatınca, Ali yatak odasına geçip karısıyla Reco'nun duru-

munu konuşmaya devam etti. "İmine, herhalde oğlan güvercin tuttuğundan allah bize bu cezayı verdi. Bir daha sen sen ol da, çocuğa güvercin tutturma. Neyse sabah ola karyola," deyip ışığı söndürdü. Biraz sonra odanın içinde sağlı sollu horlama sesleri hüküm sürmeye başladı. Reco, arada bir yatağından hoplayıp "Mamaker-Butlaços!" diye bağırdı. İmine, yattığı yerden Reco için üç kulhüvallah bir elham okuyup yarı bıraktığı rüyasına geri döndü. Salih uykuyu yarıladığından abisinin bağırmasına gülemedi.

Gece, yengeç heriflerin acemice öldürdükleri adamların korkunç seslerine dayanamayıp sabahı özledi.

Güneş ışıkları Kolera'nın üzerinde aptal aptal sırıtmaya başlayınca, Gılı, berber dükkânını açmak için babasından anahtarı istedi -Salih, babasının cebine elini haber vermeden soktuğu için, hiç de fena sayılmayacak bir dayak yemişti. Gılı Gılı, babasından gördüğü gibi besleme çekerek dükkânı açtı. Dükkânın içindeki temizlik işi bitince, kapının önündeki bir önceki akşam öldürülen adamlardan akan kanı yıkamaya başladı. Ali, süzük gözlerle dükkânın önüne yaklaşınca, oğlunun süpürdüğü kanlara bakıp "İnsan olan insanın oturacağı yerler değil buralar!" diye bağırıp sinirlerinin kamçısıyla dükkâna girdi.

Bu sırada okuluna gitmek için defterini, kitabını koltuğunun altına alan Reco, kravatını bağlatmak için Gaftici Fethi'yi aramaya çıktı. Gaftici Fethi, her gün bir kostüm giyip mahallede sekiz kılıkta dolaştığından, onun gibi güzel kravat bağlayan bir mahluk daha yeryüzüne gelmemişti. Kolera'nın dişleri sağlam ve parlak tek insanı da oydu.

Gaftici Fethi'ye kravatını bağlatan Reco, sokakta dans eden şopdikleri seyre daldı. Küçük şoparların danslarından birkaç hareket kapıp onların konuşmalarını tamircilere bağırarak okula yürüdü. Tamirciler, Reco'nun "As büke-zanıma-Butlaços babalar!" diye bağırmasına gülüp, kafasına macun atarak karşılık verdiler.

Gıli Gıli Salih, babasının berber dükkânında ilk sınavını vermek için ter dökmeye başladı. Ali'nin çekmeceden çıkardığı balonu şişirip aynanın karşısındaki çiviye bağladı. Balonu sakal tıraşı olacak adam gibi köpürtüp usturayı eline aldı. Babasının "Bakalım balonu patlatmadan tıraş edebilecek misin... Elin usturaya yatkın mı..." sesleri arasında, balonu tıraş etmeye devam etti. Az sonra babasının fondan gelen sesinden heyecanlanıp usturayı balona daldırdı. Zonk diye patlayan balonun üzerindeki köpükler, Salih ve Ali'nin suratına yapıştı. Gıli, korkudan elindeki usturayı atıp sokağa fırladı. Oğlunun kabiliyetsizliğine sinirlenen Ali, Salih'in peşinden dışarı zıpladı. Sokak aralarında biraz nefes tükettikten sonra, Salih'i tehdit etmeye, sözümona öğüt vermeye başladı. "Oğlum, ya bu deveyi güdeceksin ya bu diyardan gideceksin. Ona göre, ayağını denk al! Bana açık açık söyle, 'Babacığım, ben bu mesleği yapmak istemiyorum,' de, ben de sana başka bir iş ayarlayayım! Öyle puhu kuşu gibi karşımda oturma, git ne iş yapacağına karar ver!..." gibisinden en klasik laflarını arka arkaya sıraladı.

Berber dükkânından çıkan Salih, Kolera'nın ara sokaklarında süklüm püklüm dolaşmaya başladı. Salih'in kafasında babasının öğütlerinden eser kalmamıştı. Çünkü o bir bina manyağıydı. Cumbalı ve desenli binalar, taş binaların işlemeli demir kapılarına bakıp hayale dalmak onun işiydi. O farklı bir zamanın, başka bir boyutun çocuğuydu.

Batı'da uzun saç modası bittiğinde, Kolera Sokağı'nda saç uzatanlar yeni yeni boy göstermeye başlamıştı. Bu durumdan en çok şikâyetçi olan Berber Ali idi. İşi biraz daha kesat gitmeye başlayınca, çocuklarının saçlarını alabros tıraş edip müşteri tavlamak için dükkânın önüne oturttu. Ali'nin kurduğu bu tuzağa, Kolera'da nesilleri günden güne artan softalardan başka hiç kimse düşmedi.

Kolera'da siyah beyaz gazete okuyan üç kişi vardı. Berber Ali işlerin kesat gitmesine bozulup dördüncü olmaya karar verdi. O günden sonra siyah beyaz gazetenin, aktüalite yazılarını, politik yazılarını son satırına kadar okumaya, diğer üç kişiyle de bu yazıları tartışmaya başladı. Zaman zaman bu tartışmalara Gaftici Fethi de, kaportacı Fil Hamit de iştirak ediyorlardı. Ancak, tartışılan konu hakkında iki üç kelime bildiklerinden, söyledikleri sözler Ali ve arkadaşları tarafından hiç ciddiye alınmadı.

İlerleyen zaman içerisinde berber dükkânında yapılan tartışmalar, Kolera Sokağı'ndaki insanları sağa ve sola ayırdı.

Tüm bunlar olurken Kolera'nın yeraltı dünyasını ele geçiren yengeç heriflerin reisi, kumarhanelerden ve kerhanelerden aldığı

haraçla yetinmeyip mahalledeki esnaflara da gözdağı vermeye başladı. Milleti kazıklayan odunculardan, hurdacılardan haraç alması hiç de fena olmuyordu. Gelgelelim küçücük esnaftan ne istiyordu reis?

Ali bir yandan müşterisini tıraş ediyor, bir yandan da Salih'e her zaman söylediği öğütleri tekrarlıyordu. "Bak oğlum, burası şehir. Düşene bir tekme de sen atacaksın. Yemek buldun mu yiyeceksin, dayak buldun mu kaçacaksın. Herkesin içinde karı gibi gülmeyeceksin," gibi sözlerle Salih'i tırmalarken, dükkâna suratları façalı, tipleri kayık, fakat çok şık elbiseli üç adam girdi. İçlerinden biri Berber Ali'ye "Kardeş, takımlarını al da gel, reis seni istiyor, tıraş olacak... Haydi yap hazırlığını," deyince Ali'nin kaşları hazırola geçti. Elindeki usturayı reisin adamına yaklaştırıp "Deyyus tıraş olmak istiyorsa dükkân burada, gelsin olsun, ben kimsenin ayağına gitmem," diye çıkıştı. Takım elbiseli adamlar, "Sen bilirsin bilader," diye kısa ve öz konuşup, reise berberin caz yaptığını kusmaya gittiler.

Gıli Gıli Salih'in babasına hayranlığı o saniyeden sonra bir kat daha arttı.

Ali, bir sandalye çekip dükkânın önüne oturdu. Sokaktan geçenlerin biraz önce yaşadığı olayda bir suçları varmış gibi suratlarına ters ters bakmaya başladı. Madam Eleni, Ali'nin suratındaki ifadeden kafasına göre bir anlam çıkarıp az şekerli kahve göndermekten vazgeçti. Ali'yi sinirli haliyle daha çekici bulup her zaman kestiği hela camından uzanarak büyük aşkı için iç geçirmeye devam etti.

Ali, dükkânda Salih'i bırakıp Orso'nun kahvesinde kâğıt oynamaya gidince, Orso'nun oğlu Şenol da berber dükkânına damladı. İki arkadaş babalarından yedikleri dayakları, işittikleri azarları, birbirlerine anlatıp çılgınlar gibi gülmeye başladılar. Onlar güldükçe, Kolera'nın âlemci insanları "Kankalar bu yaşta güldüren harmana başlamışlar." diye söylenerek sarsak adımlarla yollarına devam ettiler. Şenol, Salih'le biraz daha çene yapıp dar sokaklardan geçerek babasının mekânına doğru yürüdü. Gıli Gıli Salih, berber dükkânının camından bakarak yoldan geçen insanları seyre daldı.

Kolera'daki çocukların hayatı, kimi zaman cam kenarında, kimi zaman da koridor gibi sokaklarda canlılık buluyordu.

Yılın en uzun gecesi Kolera'ya tam vaktinde geldi. Gafticiler, kara şoparlar, covinolar ve diğer insanlar bembeyaz olmuş sokaklara bakarak kara kara düşünmeye başladılar. Kışın, Kolera'daki insanların sayısında gözle görülür bir azalma oldu. Muhallebici Marko'nun mutfağından gelen buharlar da, çikolata fabrikasının sıcacık demir ızgaraları da içkiden ve esrardan sızan âlemci insanların, donmaya yüz tutmuş kanlarını ısıtmayı beceremedi. Ölmeyi beceremeyen korkak insanlar, yengeç heriflerin kadrosuna geçip reisin köpeği olmayı seçtiler. Hayatları avarelikle geçen bu insanlardan sadece Tıbı, evet Tıbı, "On yıl koyun gibi yaşayacağıma bir yıl aslanlar gibi yaşarım." diyerek reisin köpeği olmayı seçmedi.

Yengeç herifler, Tıbı'nın dikbaşlılığını, zamanı gelince biletini keseceklerini karanlık beyinlerine yazdılar.

Kolera'da ne kadar tamirhane, marangozhane, ticarethane

varsa, hepsi tek tek zarar etmeye başladı.

Arap Sado'yu öldüren yengeç herifler, mahalleyi savunacak bir kabadayı olmadığından, Koleralıların analarından emdikleri sütü burunlarından getirmeye başladılar. Kolera'da canlı cansız ne varsa her şey onların emrindeydi. Tabii iki pürüz dışında. Tıbı'yı pek adam yerine koymadıklarından ve elden düşme bir mutluluğa her şeyi satacağını zannettiklerinden, esas pürüz elbette Berber Ali'den başkası değildi.

Kar, Kolera'nın üzerine usta bir gaftici sessizliğiyle yağmaya devam ederken şangırtılar ve uzaktan gelen acı bir kişneme sesi bu esrarlı anın büyüsünü üfledi. Şangırtılı vukuattan dönen kimliği meçhul karanlık gölgeler de kar fırtınasına bedenlerini yedirerek labirent sokaklarda havalandılar.

Bu meçhul adamların gece dolaştığı sokaklarda, Kolera'nın iyi insanları, gündüz dolaşmaya cesaret edemezlerdi. Zaten o iyi insanların gece soyunulan yerde gündüz giyinmeye yetecek cesaretleri de yoktu.

Soğuk kış gecesi, Berber Ali ve ailesi Kolera insanlarının hiç bilmediği yiyeceklerden yemeye devam ettiler. Reco ve Salih, Fıtı çorbasını severek içtiler. Fıtı pilavından ağızları ekşiyince, tatlıya hemen düştüler. Sündürmeyi, pelverdeyi kaşık kaşık yutarak ağızlarının buruşukluğunu gidermeye çalıştılar. Sofradan kalkınca yedikleri yemeklerin isimleriyle dalga geçip mutfağın köşesinde sansar sessizliğiyle güldüler. Reco, cebinden çıkardığı çıplak kadın resmini kardeşine gösterip "Bak ulan, iyi bak da öğren bu mevzuları, bir gün manitan olursa tecrübesiz hanzolar gibi mitranın yanında putlaşmayasın," dedi. Gili Gili Salih, gördüğü resimden ve abisinin sözlerinden feci bir şekilde utanıp yutkunmaya

başladı. Salih, yatağına geçtiğinde suratındaki ergenlik sivilceleri de o gece çoğalma kararı aldılar. Salih, hayatının ilk renkli rüyasını sabaha karşı gördü. Hayatında tanıdığı kadınların hepsini bir yatakta toplayıp frenleri boşalana kadar mitralarla zaalaştı. Sabahleyin annesinin suratına bakamadı. Suratındaki sivilcelerin uçları sarıyla yeşil arası bir renge dönüştü. Annesi, Salih'in terslikten atladığını, hamamcı olup üstü kirlendiğini anlayıp gusül aptesi alması için su ısıttı. Salih, banyodan ıslahevine yeni düşmüş çocukların takındığısurat ifadesiyle çıkıp berber dükkânını açmaya gitti.

Gıli Gıli, karlarla oynaya oynaya dükkânı açıp içeri girdi. Camları silmek için harekete geçince eli pencerenin boşluğunda gezindi. Camın yerinde yeller estiğini fark edip babasına haber vermek için eve fırladı.

Salih'ten haberi alan Berber Ali, uçarcasına dükkânın önüne inip "Ulan bu dükkânın camlarını kim kırdıysa çıksın. Göt kadar dükkânda gözünüz mü kaldı orospu çocukları? Delikanlıysanız ben yaptım abi deyin de göreyim erkekliğinizi!.." diye bağırarak camı kıranları açıkça düelloya davet etti.

Eşek kadar adam Tıbı, gözyaşlarını karların üzerine saça saça Berber Ali'nin mekânına doğru süzüldü. Sağ omzundaki melekler defterlerini çıkarıp Tıbı'nın hayatındaki mutsuz günlerinin en babasını yaşayacağını not ettiler.

Tıbı'nın atı Şermin'in bıçakla vurulduğu ve Berber Ali'nin dükkânının camlarının kırıldığı haberi Kolera'nın sokaklarında dalgalanmaya başladı.

Berber dükkânına gelen Tıbı, "Ali abi, yaşamak haram oldu be abi, Şermin'i de deştiler, ben ne yapayım böyle dünyayı be abi? Ulan bana güçleri yetmedi, zavallı kızımı vurdu pezevenkler..."

diye dert yanmaya başladı. Tıbı'nın sözleriyle Ali'nin gözlerindeki kırmızı damarlar karardı. Usturasını iş gömleğinin zulasına koyan Ali, Tıbı'yı da yanına alarak yengeç heriflerin mekânını basmaya gitti. Ali, Kolera'nın sokaklarından o kadar sinirli ve ateşli geçiyordu ki, önüne çıkan karlar korkudan donarak ölüyordu.

Polonyalı şair Adam Mickiewicz'in müzesinin önünde yaktıkları ateşle ısınan Kolera'nın şairleri, Berber Ali'nin kavgaya gittiğini gördüklerinde, ısınmaya bırakıp yazacakları kitaplara konu olacak bu olayı yaşamaya koştular.

Ali ve Tıbı'nın peşinden, yaralı kurtlar, âlemci kadınlar ve kar fırtınası da, korkunç kelimesinin yetersiz kaldığı, yetenekli kumarbazların belkemiğinden zar yapılan sokaklara daldılar. Gili Gili Salih de berber dükkânını açık unutarak, babasının peşinden koştu.

Berber Ali ve Tıbı, yengeç heriflerin mekânının önünde durunca, her türlü fırtınada kibritlerini söndürmeden çakan şairler, sigaralarından çıkardıkları anlamlı dumanlı işaretleriyle, kalabalığın arasına karışmış, argo konuşmaya çalışan aval köylüleri susturdular.

Ali, kar fırtınasını bile tırsıtan bir sesle yengeç adamların reisini aşağıya çağırdı. Reis, adamlarına küçük düşmemek için dayılana dayılana Ali'nin yanına indi. "Öt bakalım ulan dingil, sabah sabah ne istiyorsun?" Ali, reisin adamlarının etrafını sarmasına bozulup "Önce şu köpeklerini çek de ne istediğimi söyleyeyim," diyerek, reise küçük bir fırça attı. Yengeç herifler, reislerin kırık bir kaş hareketiyle ortalığı boşalttılar. "Şimdi kus bakalım gavat, istediğini yaptım." Ali reise gözlerini dikti. "Ulan kansız, benim gibi şerefiyle çalışan insandan asıl sen ne istiyorsun? Elâlemi so-

yup soğana çevirdiğin yetmedi mi pezevenk!"

Reis, Ali'nin aşağılayıcı sözlerine daha fazla dayanamayıp elini zulasındaki bıçağa attı. Bu esnada Ali, iş gömleğinin cebinden, Zaza marka usturasını çıkarıp boşlukta kavisli çizgiler çizerek, reise, "Her türlü emanetle kapışırım, hazır mısın çaylak!" diye gürledi. Reisten gelen, "Kes tavatayı da başlayalım," sesiyle Kolera'nın su oluklarındaki buzlar intihar ettiler.

Reis ile Berber Ali, sessiz hareketlerle birbirlerinin zayıf noktalarını ararlarken, siren sesleri ve korna çığlıkları Kolera Sokağı'nın en ücra bölgelerine ve memleketin bütün sınırlarına yayıldı. Reis ve Berber Ali dahil tüm insanlar, saat dokuzu beş geçe çalan siren seslerine, bir dakika esas duruşta bekleyerek Atatürk'e saygılarını belirttiler. Sesler kesilince, bütün insanlar bedenlerini bir dakika geriye ışınlayıp hayata kaldıkları yerden tekrar gaz verdiler. Reis, "Şu yağan kar şahidim olsun, leşini köpeklere toplatacağım," diyerek, Ali'nin üzerine yürüdü. Ali, "Sus ulan puşt," diye usturayı, kar fırtınasından beyaz bir gölgeye dönüşen reise yolladı. Usturayı suratına yiyen reis, sendeleyerek karın üzerine yuvarlandı. Ali, fırsatı değerlendirip karın içinde kızıl bir beden halinde yatan reise, meşhur tokatlarını giydirmeye başladı. Bir yandan da, "Benden haraç alacak adam daha anasının karnından doğmadı," diye bağırarak, reisin adamlarının kulaklarını çınlattı. Ali'nin kavruk sesi kavganın şiddetine ruhunu satmış olan Gili Gili Salih'in de kulaklarını kıvırdı. Gili Gili, bedeninde bir acı hissedip açık unuttuğu berber dükkânına koştu.

Kar, Kolera'da her zaman var olan tiner kokusunu, yanık lastik kokusunu, boya kokusunu sildi attı. Açlıktan nefesleri kokan sokak insanları gelinlik giymiş sokaklara lanet yağdırdılar. Nefes-

lerini kara üfleyip "Git artık buradan vicdansız," diye söylendiler. Kar, sağır numarasına yatıp söylenenleri duymazlıktan geldi.

İmine, sokaklarda titreyenlere acıyıp kızarttığı böreklerin bir kısmını sepete koyup sokak insanlarına sarkıttı. Bitirimler, İmine'ye ıslık öttürerek, el sallayarak sevgi gösterisinde bulundular. İmine utanarak sepeti yukarı çekip parıldayan gözlerle mutluluğu tek başına yaşadı. Bu sırada Gıli Gıli, yağma edilmiş berber dükkânını gördüğünde, "İşte şimdi hapı yuttum," diyerek babasını korkulu ve tedirgin bakışlarla beklemeye başladı.

Ali, Kolera'da şerefi için kavgayı kazanmanın coşkusuyla, adımlarını berber dükkânına doğru pergel gibi açtı. Tıbı, karlar üzerinde baygın yatan reise, kin dolu bir balgam atıp, atı Şermin'i görmek için ahıra doğru uzaklaştı. Şairler, "Biz burda çok takıldık biraz dolaşalım / oldu peki görüşelim," gibisinden kafiyeli sözlerle kavgayı estetik bulup bulmadıklarını tartışmaya koyuldular.

Ali dükkâna girince Salih kaskatı kesildi. Bedeni, beynindeki düşüncelerden korkup sarılık hastalığına yeşil ışık yaktı. Ali "Ne oldu da betin benzin sarardı?" diye sorunca, Salih olduğu yere heykel gibi düştü. Kavgadan dönmenin telaşıyla dükkânın soyulduğunu anlayamayan Ali, raftaki tıraş makinelerini göremeyince Salih'in bayılmasına anlam verdi. Telaşla Salih'in yanına uzanıp teskin edici sözler söyleyip bir yandan da boynuna masaj yapmaya çalıştı. Salih ayılınca, Ali, "Pezevengin çocuğu bir dükkâna sahip çıkamadım. Bu kafayla hayatta hiçbir şeyin sahibi olamazsın, aptal oğlum... Senin yaşındakiler ev geçindiriyor. Aklın bir karış havada beyinsiz... Beyinsiz!" diye bağırıp, ayılan Salih'i sözleriyle tekrar bayılttı.

Berber Ali, dükkânı kimin soyduğunu düşünmeye başlayınca,

Salih, üzüntüden morarmış gözleriyle beyaz sokakları dolaşmaya çıktı. Ali'nin tufaya geldiğini duyan Kolera'nın esnafları, geçmiş olsun dümeniyle Ali'yi kafaya aldılar. Softalar "Herkesin işine burnunu sokarsa olacağı buydu, yesin içsin dua etsin iyi ki karısına filan dokunmuyorlar," diye mahallede dedikodu yapmaya başladılar. Ali dükkânı soyanları bulmak için, tanıdığı eskicilere ve Gaftici Fethi'ye haber saldı. Dükkânın kapısını hızla çekip karakola doğru yol aldı. Çizgi romanlardaki Kırmızı Ceketliler'e benzeyen komiser, Ali'ye ne istediğini sordu. Ali "Komser Bey dükkânımı soymuşlar, ne olur yardım edin," diye yalvarınca, komiser umursamaz bir ses tonuyla Ali'ye, "Olur böyle şeyler, hadi işine git biz gerekeni yaparız," dedi. Ali, komiserin karşısında elini kolunu salladığından, için için söylendiğinden aynalı bir fırça yedi.

Berber Ali, yollardan küfür ederek geçip Kolera'ya indi. Eve girdiğinde Reco'yu resim çizerken gören Ali, "Ulan dangalak, deli işleri yapmayı bırak da adam gibi dersine çalış. Saloz! Beni rezil etme," diye bağırıp Reco'nun bin bir emekle çizdiği resimleri gâvur gibi yanan sobaya soktu. Ali, sinirlerini yenemeyip Reco'ya girişmeye başlayınca, tokat seslerini duyan İmine, oğlunu kurtarmak için araya girdi. Ali'nin rasgele vurduğu tokatlardan biri, İmine'ye çarpıp dudağını patlattı. İmine "Abam, bokunuzu yiyim, bu adam bizi öldürecek" diye feryat etmeye başlayınca, Ali iki tokat daha çekerek İmine'yi susturdu. Kapıyı hışımla çekip dışarı çıkınca, Salih ve Reco, İmine'nin morarmış yerlerini öperek, tatlı sözler söyleyerek annelerini teselli etmeye çalıştılar.

Berber Ali hayatında ilk defa o akşam eve dönmedi. Çocukları ve karısı sobanın başına geçip "Acaba başına bir şey mi geldi?" diye ürkek sorular sorarak, Ali'yi kasvetli bakışlarla bekle-

meye koyuldular, bir yandan da "Bir şey olmaz aslanlar gibi adam," diyerek kendilerine umut yarattılar.

Ali yatak hayatının en seksi gecesini Madam Eleni'nin koynunda yaşıyordu. Karısına yapamadığı numaraları Eleni'nin muhteşem bedeninde zevkle uyguluyor, Eleni'den yeni hareketler öğrendikçe "Oh be, karı diye buna derim. Az kalsın yatak maceram en klasik oyunlarla son bulacaktı," diye kendince yorumlar yapıyordu. Ali gür saçlarını Eleni'nin göğüslerinin arasında kaydırıp mis gibi kokan bacak arasına zevkle indirdi. Eleni'nin en duyarlı bölgesinden çıkan tarçın kokusu Ali'yi coşturdu. Titreşim anında Ali, ne çocuklarını ne de yıllardır aynı yastığa baş koyduğu karısını... hiç kimseyi düşünmedi. Sadece o anın şehvetine kafa yordu. Gece, Eleni'nin evinden gelen titreşimlerle akarken, İmine, kalbinde bir acı hissedip kaderine beddualar yağdırdı. Reco rüyasında çizgi dünyasını dolaşırken, rüya bantlarının arasına "babasının sinirli portresi" karıştı. Reco'nun hep aynı kareyi görmesine bozulan çizgi roman kahramanları, ellerindeki baltalarla Ali'nin suratını parçalayıp Reco'nun beynine tekrar yerleştiler. Gecenin ilerleyen saatlerinde Gılı Gılı Salih de "Vurma baba. Kulağımı çekme babacığım," diyerek sayıklamaya başladı.

Ali, Eleni'nin evinden suyılanı gibi çıkıp evine doğru uzaklaşırken, Kolera'nın dedikoducu softaları Ali'nin önüne çıkıp alaylı alaylı "İyi işler abi - Kolay gelsin." diyerek, Ali'yi iğnelediler. Ali, "Yok bir numara, musluğu bozulmuş garibanın," diye karşılık verip bir karış kara temkinli basmaya çalışarak sessizce yürüdü. Ali eve girince, İmine'nin sönük sobanın yanında uyuduğunu görüp içi burkuldu. Karısını kucaklayıp yatağa yatırdı. Salih ve Reco'nun üzerlerindeki açılmış yorganı örtüp İmine'nin yanına uzandı.

Sokaktan gelen seslerden bir türlü uyuyamayan Ali, pencereyi açıp sarhoşlara kallavi bir fırça çekti. Ali'nin bağırmasını tınlayan sarhoşlar, nihavent makamındaki şarkıyı koro halinde söylemeye başlayınca, Ali, Bursa malı ekmek bıçağını kapıp aşağıya damladı. Ali'yi elindeki bıçakla gören sarhoşlar, karın aydınlattığı sokaklara yalpalayarak kaçmaya çalıştılar. Ali, nefes almaya gücü yetmeyen sarhoşlardan birini anında kıvırdı. Hayatın bütün cilvelerini görmüş, feleğin çemberinden defalarca geçmiş olan sarhoş, Ali'nin suratına bakıp "Bana Allah vurmuş sen vursan ne yazar," diye acıklı bir vaziyette söylendi. Ali, sarhoşu karların üzerinde tekmeleyip yatmaya gitti. Az sonra sarhoşun acıklı sesi Kolera Sokağı'nın sakinlerini uykularından zıplattı. "Yıkıkköprülü Ali abi, ben sana ne yaptım abi, yanlış mı yaptım, doğru mu yaptım, karına mı baktım, kızına mı baktım, konuşsana ulan, kelek mi yaptım?" Ali cama çıkıp sarhoşun kafasına rakı şişelerini yağdırmaya, bir yandan da "Evin altında bağırıp durma inersem aşağıya kulağını keserim, pezevengin evladı, git başka yerde zıkkımlan!" diye bağırmaya başladı. Ali'nin bağırmasına kulak asmayan sarhoş pili bitinceye kadar öttü.

Karlar ağır ağır eriyip çamur olmaya başlayınca, coşkulu insanlar bitirim mimarların yaptığı binaların önüne çöküp neşeli şarkılar söyleyerek, Kolera'ya can vermeye çalıştılar. Esnaflar hayatlarında bir kez olsun çalışmamış bu insanlara bakıp "Gam yok, ke-

der yok yavşaklarda," diye fısıltılarla söylendiler.

Gaftici Fethi, işlerinin tersoluğundan, kostümlerini, şık giyinmeye özenen yaralı kurtlara para karşılığı kiraya verdi. Fethi'nin elbiselerini giyen delikanlılar şehrin göbeğine çıkıp zengin zamalifkalara hava bastılar. Fethi, kiradan kazandığı parayla özel bir kostüm yaptırıp Kolera'da ağır çekimde tura çıktı. Fethi'nin süzülerek dolaşıp esnaflara kendini seyrettirmesi softaları kızdırdı. Softalar "Erkek adama karı gibi kıvırtmak yakışır mı ulan," diye Fethi'ye çıkıştılar. Kurnaz sokak delikanlıları, Gaftici Fethi'nin giydiği kostümün yelken kumaşından yapıldığını meraklı köftecilere akoz ettiler.

Fethi'nin parasız kalması bilinen parasızlık gibi bir şey değildi. O bir saat parasız kalır, ikinci saat tonlarca parayla dolaşırdı. Fethi için para, köylülerin rağbet ettiği bir dalgametreydi. Kendisini şehrin en kurnaz adamı ilan ettiğinden, ihtiyacı olursa parayı istediği dümeni çevirerek kapardı. Yine parasızdı ve ortalıkta kadın cinsiyetinden habersiz hanzolar dolaşmaktaydı. Kafasında karikatürlerdeki zekâ ampulünden beş defa yanan Fethi, dümeni hanzoların üstüne kırarak para vanalarını cebine çevirmeyi düşündü. Planı gerçekten bir harikaydı. Vakit geçirmeden Reco'yu bulup mevzuyu kısaca anlattı. Reco, Fethi'nin teklifini havada kabul etti -hayatında ilk defa Fethi'nin sayesinde, kalemini konuşturarak para kazanacaktı. Gaftici Fethi'nin et budalalarına açtığı tezgâh Reco'yu sevindirdi. Fethi, Reco'nun önüne kâğıt kalem atıp "Yaz bakalım delikanlı," dedi; hanzolar ve softalar için "Cinsel Yaşam Hakkında Bilmek İstediğiniz Mevzuatlar" adında, küçük bir elkitapçığı hazırlamaya başladılar. Fethi, kitabı on dakikada yazdırıp boş kalan sayfalara "Pozisyonlar" diye bir başlık açtırıp Reco'ya

desenleri çizdirdi. İş yirmi sayfalık kitapçığa, içindeki konulara göre üç tane bölüm başlığı bulmaya kalmıştı. Fethi, hareket eden cisimlerin kralı olduğu kadar, palavracıların da şahıydı. Bölüm başlığı bulmak onun için zevksiz, baştan savma bir işti. Her şeye rağmen en ticari başlıkları bulmak zorundaydı. Cigarasından bir duman alıp beyin hücrelerini canlandırdı. Esrar, vazifesini yerine getirip şık ve çarpıcı cümleler halinde, Fethi'nin ağzından döküldü: "Kerhanede nasıl davranılır? -Çocuğunuz ibne olmaktan nasıl kurtarılır?- Evlilikte ilk gece nedir?" Reco, "Bu iş tamam abi," deyince, Fethi kitabı eline alıp dumanlı kafayla en son yazdırdığı bölümü okumaya başladı. "Kardeşlerim, evlilik kutsal bir dükkândır. İlk gece karıya çok iyi davranmak gerekir. Size düğün salonundan, kıldan, tüyden bahsetmiyorum. direk olarak yatakta ne yapmanız gerekir, onu anlatacağım. Manita gelinlikli vaziyette yatakta seni bekliyor, manitayı ürkütmemek için, önce radyoda hafif bir müzik yakalayın, nazik bir hareketle odanın ışığını kapatıp kırmızı gece lambasını yakın. Gelinliğin üzerinden tül duvağı kaldırıp manitayı alnından zarifçe öpünüz. Manitanın gözünde yaş varsa 'Sus kızım,' diyerek, yumuşak bir sesle teselli ediniz. Yavaşça yatağa yatırıp hızla soymaya başlayın. Manita hâlâ ağlıyorsa iki tokat çakabilirsiniz, bu sizin hakkınız. Derin nefes alıp üçte birini dışarı bırakın, manitanın kokusu bütün damarlarınıza yayılınca kendinizi panter gibi hissedeceksiniz." Fethi, kitabı okuyunca "Ulan Reco kıvırdık bu işi," diye bağırıp sahtekâr Remzi'nin matbaasına koşturdu.

Remzi Usta, seksenine merdiven dayamasına rağmen, çalıp çırpmayı, havada bulup tavada yemeyi bırakmamıştı. Gaftici Fethi'den mazın kopartamayacağını bildiğinden kitabı basmak için

kıvırttı. Ancak Fethi'nin "Sahte ehliyet bastığını zarbolara okurum," tehdidi altında yumuşayıp kitabı basmaya razı oldu.

Fethi, Kolera'daki asaletini sarsmamak için, kitabın dağıtımını Puma Zehra'ya verdi. Zehra, kitapları mobiletinin arkasına yükleyip mahallede tura çıktı. Puma Zehra kısa bir zaman sonra, bir sihirbaz gibi kitapları paraya çevirmenin mutluluğunu yüzünde gezdirerek Fethi'nin yanına geldi. Fethi, aslan payını kendine alıp geri kalan paraları da Reco'ya ve Zehra'ya dağıttı.

Gaftici Fethi'nin kitap işinden büyük bir voli vurduğunu duyan mahalleli aynı tezgâhı tekrarlayıp köşe olmaya çalıştılar.

Reco, çizgilerinin paraya dönüştüğünü çakıp okulu kırmaya başladı. Esnaflar, Reco'nun namını duyup işyerlerine süslü tabela yaptırdılar. Çok sevdiği çizgilerde hayat bulan Reco, gece yarıları "Mamaker-Butlaços" diye bağırmaktan kurtuldu. O günden sonra kısa bir pazarlık neticesinde şakaklarını kahkaha tanrısına kiraya verdi.

Softalar dahil olmak üzere Kolera'da kitap yazma hastalığı başladı. Ancak hiç kimse Gaftici Fethi'nin başarısına yetişemedi. Fethi, "Yolda Yürüme Zanaatı" adında bir kitap daha yazıp katmerli köşe oldu. Kazandığı parayı esrara yatırıp bir ay evinden dışarı çıkmadı.

Genel seçimler yaklaşınca, iktidardaki parti oy kazanmak için sokakları koftiden asfaltlayıp seçmenlerin gözlerini boyadı. Kolera Sokağı da güzelim parke taşlarının üzerine iğrenç asfaltı yedi. Tamirci çırakları, çıkma rulmanlardan patinaj yapıp, sürüler halinde dandik asfaltın üzerinde kaymaya başladılar. Çocuklar zevkle

kaydıkça, Berber Ali, rulmanlardan çıkan iç gıcıklayıcı, paslı sesten çılgına döndü. Çırakların patinajlarını açmasızca kırıp kafalarına geçirdi. Sinirini alamayıp çırakları, ustalarına şikâyet edip bir güzel dövdürdü. Gıli Gıli Salih, tüm bu olanları berber dükkânının camından kukla gibi bakarak, at gibi gülerek seyretti. Ali, Salih'in güldüğünü görünce. "Kabuk danası gibi ye iç yat, sini boklu, sakın bir işe yarama, bakalım bu durum nereye kadar gidecek," diyerek oğlunu azarladı. Salih, en mutlu anında bile dünyasını karartan babasına öfkeyle baktı. Ali, Salih'in bakışlarındaki öfkenin kısa bir zaman sonra serseriliğe dönüşeceğini çakıp kafasında sinsice planlar yaptı. Üçkâğıtçı tanrıların "Çalışan insan avare olmaz," sözünü benimseyen Ali, Salih'i elinden tuttuğu gibi marangoz Mimi Usta'nın yanına götürdü. Mimi Usta'ya çıraklık yapması için bıraktı. Salih, ne olduğunu bilmediği karanlık, kereste kokulu dünyanın içinde, gözüne ışık tutulan tavşan gibi dondu. Berber Ali kafasına göre becerikli bir iş yapmanın verdiği mutlulukla dükkânına döndü.

Mimi Usta, zanaatında pimpirikli, kılı kırk yaran ince bir zekâya sahipti. Tek puştluğu mesleğini öğreteceği insanlara gâvur eziyeti çektirmekti. Gıli Gıli'ye de iş öğretmek şöyle dursun, kıldan tüyden işler yaptırmaya başladı. Babasının pırıl pırıl dükkânından Kolera Sokağı'nın kalp atışlarını seyreden Salih, bu köhne marangozhanede, içindeki ışığın kaybolduğunu anlayıp içi sızladı. Mimi, Salih'in düşünceler diyarında yolculuk yaptığını görünce, sinirle eline bir çuval verip Kolera'daki diğer marangozlardan talaş toplamaya gönderdi. Gıli Gıli Salih, atölyeden toz içinde çıkıp Kolera'nın sokaklarında kıllı, garip bir hayvan gibi dolaşarak talaş artığı olan marangozhane aradı. Çekinerek, gereksiz yere telaşla-

narak girdiği dükkânda, ustaların ve kalfaların aşağılayıcı sözlerini içine atıp lanet olası talaşı çuvala doldurdu. Sırtında kocaman talaş çuvalıyla mahalleden geçerken, çocukluk arkadaşlarının alaylı ve küçümseyen bakışlarına çarpıp ruhu zedelendi. Arkadaşlarının bakışlarından korunmak için çuvalın altında kedi gibi küçüldü. Ansızın Salih'in omurilik kemiğinden gelen istekler, beyin mekanizmasını toplantıya davet etti. Saniyede biten toplantıdan gelen emirle Salih, çuvalı yol ortasına fırlattı. Beyin mekanizması, organizmaya hükmetmenin şerefine şampanya patlattı. Salih, babasının ne diyeceğine aldırış etmeden eve yıldırım gibi sızıp kirli elbiselerini nefretle çıkardı. Temiz elbiselerini, sessiz filmlerdeki insanlardan daha hızlı giyip alaycı arkadaşlarını kıskandırmaya gitti.

Akşam, Berber Ali eve sarhoş geldi. Koltuğuna oturup Reco'yu ve Salih'i yanına çağırıp "Çile bülbülüm çile" şarkısını çocuklara söyletmeye, bir yandan da matiz kafayla ritim tutmaya çalıştı. Salih'in işi bıraktığını bilmeyen Ali, zevkten dört köşe olmuştu. Kıyak kafaya bir duble de evdeki rakıdan yutup çocuklardan "Gesi bağlarında dolanıyorum" adlı, efkârlı memleket türküsünü istedi. Babalarının öfkesini bilen çocuklar, yarım yamalak bildikleri türküyü söyleyip Ali'nin gönlünü yaptılar. Ali, Reco ve Salih'in söylediği türküye dalıp uzak semalara uçtu. Çocuklar, babalarının ilk defa hır çıkarmadan yatışına köpekler gibi sevindiler.

Sabah, Kolera'ya sinsice yaklaştı. İçkinin verdiği rahatlıkla uykusunu alan Ali, erkenden kalkıp uyuyan çocuklarına sabah fırçasını çekti. "Kurtlar kuşlar işe gitti, siz hâlâ yatın ecdadına tükürdüğümün domuzları!" diye odanın içinde sesini gürletti. Salih, babasının bağırmasından öyle bir tırstı ki sadece "Hastayım babacı-

ğım," diyebildi. Ali, "Ayıoğlu ayılar, bir kişi çalışacak, kırk kişi yiyecek, nerdeymiş bu yoğurdun bolluğu?" diye tekrar söylenip horultularla uyuyan Reco'ya da laf soktu.

Kolera'ya dökülen sahte asfalt kurumuş, kemik gibi olmuştu. Pezolar, kızlara hava atmak için, kanatlı, mor ışıklı arabalarının lastiklerini, parlak zeminde cayır cayır öttürdüler. Tamirci kalfaları pezoların yaptıkları hareketi beğenmeyip tamire gelmiş müşteri arabalarını çıkarıp asfaltın üzerinde hareketin allahını yaptılar.

Berber Ali, beyninden vurulmuş gibi böğürüp tamirciler ve pezolara isyanları oynadı. Sesi, lastik cayırtılarının arasında kayboldu. Kolera Sokağı'na yılan gibi yol yapıldığını duyan hızlı sürücüler, asaletli arabalarıyla havalı kalkış yapmak için Kolera'ya aktılar. Kutsal kitaplarda anlatıldığı gibi, Kolera Sokağı'nda da her modelden iki adet araba parlak asfaltın üzerinde ciyaklamaya başladı. Ali'nin asfalta fırlattığı çingene çivileri de hızlı şoförlerin gazını kesmeye yetmedi.

Kolera'daki ilginç manzarayı evin camından zevkle seyreden Gıli Gıli Salih, en kıvrak hareketleri yapan elli dokuz model direksiz Şavrole'ye vuruldu. Arabayı daha yakından görmek için heyecanla sokağa fırladı. Kanatlarını kartal gibi açan Şavrole, Gıli Gıli'yi de peşinden sürükleyerek Fil Hamit'in tamirhanesine kaçtı.

Fil Hamit'in çırağı Tilki Orhan, tüm bu geçen zaman içerisinde kalfalığa terfi ettiğinden atölyede rahat nefes alıyordu. Kimi zaman, arabaların altında yatıp vakit öldürüyor veya tamirhanenin dışına çıkıp Puma Zehra'yla muhabbet kaynatıyordu. Çalışırken genellikle iş gömleğini giymediğinden kız gibi narin omuzlarını

Kolera'da göstermekten büyük bir zevk alıyordu. Tilki, tamirhanenin karşısında umutsuz gözlerle Elli Dokuz'a bakan Salih'i görünce, "Biraderim - Kardeşim," diye bağırarak yanına koştu. Uzun zamandır birbirlerini görmeyen iki arkadaş hasret kalmış sevgililer gibi sarıldılar. Gılı Gılı Salih bir yandan Tilki Orhan'la eski günlerden konuşup gülüşürken, bir yandan da Şavrole'nin kanatlarını okşuyor, elini çıtaların kenarında zarifçe gezdiriyordu. Tilki, Salih'in arabaya karşı duyduğu sevgiden gururlanıp bir hoş oldu.

Tilki Orhan Salih'e "Burada çalışmak istersen Hamit Usta ile konuşurum," gibisinden bir lakırdıda bulundu. Salih, "Tabii kardeşim büyük bir kıyak yapmış olursun," diye karşılık verdi Orhan, Fil Hamit'e, Salih'in namuslu ve becerikli bir çocuk olduğunu, el, kaş ve omuz hareketleriyle anlattı. Fil Hamit, "Babasını da tanıyorum bu hortlağın, şahsiyetli bir insan. Yarın sabah eski elbiselerini alsın, gelsin," diye kustu. Gılı Gılı Salih babasından öğrendiği kibarlıkla Hamit Usta'ya "Teşekkür ederim ustacığım, sizi utandırmayacağım," deyip. Tilki Orhan'la bir süre daha muhabbet koyup atölyeden ayrıldı.

Ustura zamanının kapanıp jilet devrinin başlamasıyla sinirleri hayli gergin olan Berber Ali, Salih'in tamirhanedeki puştun, pezevengin yanında çalışmasına bozulup her akşam oğluna öğütler vermeye başladı. "Çalıştığı işyerinde namuslu olmasını, yerde para bulursa, cebe atmayıp hemen ustasına vermesi gerektiğini, esrar ve şarap içiliyorsa onlara katılmaması gerektiğini," bir bir Salih'in kafasına işledi. Gılı Gılı Salih'in tamirhanede yorulan bede-

ni bu uzun uzun süren öğütlere dayanamayıp uyku seansına geçiyordu.

Salih rüyasında çamurluk çekiçleri, mengeneler, tornavidalar, pullar ve somunlarla boğuşurken, kulağına gelen tatlı müzik sesini de rüyasına işledi.

Çizgileriyle para kazanan Reco, okulu ve işi aynı düzeyde götürüyordu. Okulu biraz sallasa da, öğretmenlerinin desteğiyle derslerinde başarılı gözüküyordu. Eve hırsız gibi gece yarıları veya sabaha karşı geldiğinden, Berber Ali'den defalarca şamar yemişti. Tokatlardan ders alan Reco, kendisine teras katındaki odayı düzenlemişti. Gıli Gıli'nin rüyasına fon müziği olan sesler Reco'nun teras katından gelmekteydi. Bu Latin müziği, Kolera'nın bıçak sesi, zar sesi ve şuh çığlık sesi gelen sokaklarına dağıldı. "La Bamba-La Bamba-La Bamba." Reco, Kolera'nın dışında tanıştığı arkadaşlarından alıştığı bu müziğin adeta tutsağı olmuştu. Reco, mahalle dışındaki arkadaşlarından söz açılınca "Peygamber gibi çocuklar," diye söze başlıyordu. Harbi delikanlılar (delikanlılığın raconunu sonuna kadar bilenler) kahvedeki muhabbetlerde gösterdiği başarıdan dolayı Reco'ya ilah gözüyle bakıyorlardı. Kâğıt oyunlarında pek başarılı olamayan Reco, kahvedeki itibarını dış dünyadan öğrendiği bilgileri bitirimlere öğreterek sağlıyordu. Hatta bir defasında ağzına aldığı gazı çay ocağının oraya püskürtüp kahveci Orso'nun allahını kaydırmıştı. Bu olay Kolera'da haftalarca konuşulmuş, unutulmaz bir anı olarak mahallenin seyir defterine yazılmıştı -Kolera'nın seyir defterini, yaz-kış üzerinden çıkarmadığı paltosuyla şehri dolaşan hür general Acem tutuyordu. Reco, bu olay kapanmadan bir kilo kuru fasulyeyi tek başına yeyip, Orso'nun mekânına damlamıştı. Orso, çay servisi yaparken,

Reco kıçını Orso'dan tarafa dönüp olanca şiddetiyle gelen osuruğunu bir kibritle ateşleyip Orso'nun çay bardağı tutan eline göndermişti. Kahvedekiler dumansız kafayla ilk defa çılgınlar gibi gülerken, general Acem, kalemi eline alıp hızla seyir defterine bu fırtınayı aktarmıştı.

Gıli Gıli Salih kafasına yediği çekiç darbeleriyle ustasının "APTAL-APTAL" diye bağırmasıyla gördüğü kâbusa, yataktan zıplayarak son verdi. Geçmeyen gecenin zor gelen sabahında iş elbiselerini giyip tamirhaneye doğru sakar kurşun gibi cıvladı.

Fil Hamit, otomobil piyasasının en kıllı zanaatkârlarından biri olduğu için dükkânı, silme son model çarpık arabalarla doluydu. Kolera'daki diğer oto tamircileri Fil Hamit'i kıskandıklarından, geleneksel oto muhabbetleri açılınca "Çok Kofti zanaatkâr, ama diliyle 'benim' diyen Yahudiyi bile kandırıyor." diye konuşuyorlardı. Fil Hamit, tamirhaneye gelen müşterilere o kadar güzel dil bağlaması yapıyordu ki, -milimetrelik kumpaslarla çalışırım, takımlarımın hepsi Amerikan malıdır, milyonda bir hata bulursanız kollarımı keserim, gibisinden profesyonel sözlerle – işten anlayan oto sahiplerini de tuzağına düşürüyordu. Parayı peşin aldığından müşterileri aylarca süründürmekten korkunç bir zevk alıyordu. Bu kovalamacadan müşterilerin de kârı olmuyor değildi; Fil Hamit'in dükkânına gele gide tamircilik mesleğini öğreniyorlar, ayrıca kenardaki yaşam hakkında inanılmaz bir bilgiye bedavadan sahip oluyorlardı. İçki muhabbetleri de bu işin cabası olarak sunuluyordu.

Ustaların yokluğundan istifade Gıli Gıli Salih ve Tilki Orhan, tamirhanenin en loş yerine çekilmiş karıdan-kızdan konuşuyorlardı. Orhan bu konuları sevmediğinden Gıli'yi kırmamak için hoş-

lanmadığı mevzulara ortak oluyordu. Tilki konuşmayı iş mevzuatına kaydırıp boya tezgâhının olduğu tarafa yöneldi. Tezgâhtaki raftan özenerek kırmızı sentetik boyayı indirdi. Rötuş fırçasıyla, nasırlı ellerinin tırnaklarını büyük bir beceriyle boyadı. Sert bir ifadeyle Gıli'ye seslenip deponun yerleştirilmesi gerektiğini söyledi. "Usta gelmeden bu işi bitirelim," diyerek beraberce depoya çıktılar. Pencereden vuran güneş ışığı deponun sadece bir karesini aydınlatıyordu. Tilki ışık alan yere geçip üzerindeki atleti çıkardı. Küçücük memeleri, balık eti vücudu ve boyalı tırnaklarıyla Gıli Gıli'nin karşısına masum bir heykel gibi dikildi. Ses tonunu kızlardan daha güzel kullanıp Gıli'ye "Benimle sevişir misin?" diye sordu. Gıli, gözlerini hayretle ovuştururken, Tilki çırılçıplak kalmış, adaleli kalçalarını da arkadaşına dönerek seyrettiriyordu. Salih, Tilki'ye sevişecekmiş gibi yaklaşıp cebinden çıkardığı tornavidayı kalçasına sapladı. Alnından terler akarak depodan inip Puma Zehra'nın kapısında hüngür hüngür ağlamaya başladı. Salih ağlarken tornavidadaki kanı da suratına sürmeyi ihmal etmedi. -Babasından ve Kolera'daki kabadayılardan erkeklerin her ne sebeple olursa olsun kanı gibi ortalık yerde ağlamaması gerektiğini öğrenmişti.- Tilki Orhan depodan sancılar içerisinde inip boya tezgâhından aldığı tineri üstüpüye koyup kalçasına bastırdı. Tinerin yakıcılığından gözleri üçüncü dereceden lombaklaşıp kalbi ve suratı buruştu. Elindeki tinerli üstüpüyle tırnaklarını silerek Gıli Gıli'nin hıçkırık seslerine doğru yürüdü. Gıli, arkadaşına yaptığı sertlikten ve onun namına duyduğu utançtan, sıtmalı hasta gibi sinirden titremekteydi. Tilki Orhan, elindeki tinerli üstüpüden derin bir nefes alıp Salih'in yanına çöktü. Gıli'nin az önce yaşadığı olaydan üzüntü duyduğunu hissedip tiner koklatarak acısını din-

dirmeye çalıştı. Az sonra iki arkadaş, matiz olmuş kafalarla, arkadan çarpık bir arabanın içine girip "Bak batıyor yine / Bir akşam güneşi" adlı arabesk şarkıyı bağırarak, hafif gırtlak oyunlarıyla şakalaşarak söylediler. Çarpık arabadan çıkan sesler, tamirhanenin önünden geçenleri ve sokak sakinlerini büyüledi. Kara şoparlar, darbukalarıyla dokuz-sekiz ritmindeki armağanı çocuklara yolladılar.

Gaftici Fethi, zengin semtlerin birinden arakladığı aletle mahallede gözükünce, Kolera'da günün adamı ilan edildi. Bu alet; Televizi-Aptal kutusu-Beyaz camdı. Fethi, Kolera'nın en geniş çıkmaz sokağına koyduğu bu aleti para karşılığı millete seyrettiriyordu. Müşteriler çoğalınca Fethi ara sokağa bir perde çekip Televizi seyretmek isteyenleri biletle içeri almaya başladı. Softalar Gaftici'nin getirdiği bu alete "Şeytan Kutusu" dediler. "Günahtır kardeşim - Ayıptır Evladım, al şu Televizi'yi de götür bir yere fırlat," dedilerse de, Fethi'ye dinletemediler. Bunun üzerine, Şeytan Kutusu'na karşı imha planları hazırladılar. Bir gece yarısı Fethi'nin müşterileri dağılınca softalar, taş ve sopalarla Şeytan Kutusu'na giriştiler. Suikast haberini iki dakika önce alan Fethi, üç kat battaniyeye sardığı portakal sandığını sehpanın üzerine koymuş, aleti çoktan kaçırmıştı. Fethi, softaların öfkeyle giriştiği kutuya ve yaptıkları aptallığa bakarak evinin camında kahkahalarla gülüyordu. Softalar başarısız olduklarını ertesi gün anlayınca deliye döndüler. Bir tanıdıkları vasıtasıyla Kolera'nın elektriğini kesip Şeytan Kutusu'ndan kurtulacaklarını zannettiler. Kolera zindan gibi olunca softalar derin bir iç çekip büyük bir beladan kurtuldukları-

na sevindiler. Ancak karşılarında Kolera Sokağı'nın en büyük vebası, en hünerli parlak dehası Fethi durduğundan sevinçleri çeyrek kaldı. Fethi, Fil Hamit'in atölyesinden arakladığı aküyle aleti çalıştırıp, "Hizmette sınır yoktur sevgili vatandaşlarım," diyerek softalara nispet haykırıyordu.

Elektronik çağı Kolera'da olanca şiddetiyle patladı. Köylü kadınlar ve softaların karıları, televizyondan "şeytan aleti" diye bahsedildiğinden, televizyonu korkarak, başlarını bağlayıp evi tertemiz yaptıktan sonra seyrediyorlardı. Ekrana kadın spiker çıkınca rahat nefes alıp sakince seyrederken, erkekleri gördükleri zaman mutfağa veya yan odalara kaçıyorlardı. Kocaları evde yokken, erkek spikerleri kapı aralığından gizlice seyredip koltuk kenarlarına sürtünüyorlardı.

Aya gidildiğine bile inanmayan softaların televizyonu kabullenmeleri yine Fethi'nin sayesinde oldu. Gaftici televizyondaki belgesel programların sesini kısıp Şeytan Kutusu'nun arkasına yerleştirdiği teypten ezan sesi çıkararak softaları aptal kutusuna esir etti. Kaptan Kusto'nun "Denizler Altındaki Yaşam" belgeselini "Huu" çekerek izleyen softalar görülmeye değerdi.

Puma Zehra, haftada bir gün zevk için gittiği pavyon işine, ayıların mekâna dadanmasından rahatsız olup son verdi. Zehra,

yirmi senelik konsomatrislik yaşamından sonra kendisini Kolera'nın cahil kadınlarına adadı. Kolera'da öyle cahil kadınlar vardı ki, bunlar nasıl televizyon açılacağını, çamaşır makinesinin nasıl çalışacağını, telefonla nasıl konuşulacağını bilmiyorlardı. Çamaşır makinesinin içine su doldurup elle çamaşır yıkayan cins kadınlardan tutun da, jetonu kumbaradan içeri atıp numaraları çevirmeden karşı tarafla konuşmaya çalışan kadınlara kadar... İşte, Zehra bu kadınlara erkekler dünyasının acımasız kurallarını çiğnetecekti. Puma Zehra'ya laf söyleyecek bir insan ne Kolera'da ne de dünyanın diğer kenarlarında yoktu. O bütün âlemi kuşatan nadide çiçeklerin en kraliçesiydi. Cahil kadınların kocaları, Puma Zehra'nın cazgırlığını bildiklerinden, evlere girip çıkmasına ses çıkaramıyorlardı.

Kısa bir süre sonra, Puma Zehra'nın ders verdiği kadınlar öyle bitirimleştiler ki, erkeklerin bile binbir hesap yapıp çekinerek girdiği kahvelerin değişmeyen elemanı oldular. Zehra'nın talebeleri kumar masalarında, cin olmadan şeytan olup, zar tutan kumarbazlara ceketlerini ters giydirdiler!

Bitirimler dünyasının soğukluğunu, Puma'nın öğrencilerinin attığı canlı kahkahalar, şuh bakışmalar ısıttı. Kadınların kahvelere takılmasına kafayı takan, sonradan olma ağır bitirimler Zehra'nın gazabından korktuklarından, sinirlerini kupa kızına ve maça kızına bağırarak yumuşattılar. Gece yarıları bitirimhanelerden, kumarhanelerden çıkan kadınlar, önlerine çıkan serserilere "Ceketi verdik kumara, bize de mi numara," diye şık bir şekilde bağırıp kalça kıvırma hareketlerinin en güzelini yaparak evlere dağıldılar. Rüyalarında, "Elli önde elli arkada gider yapıyorum. İyi olur-At böyle yat böyle-Serin gel evladım," gibi laflarla kumara devam et-

tiler. Canları sevişmek isteyen kocalar, karılarının bitirim seslerinden korkup Kolera'nın dumanlı sokaklarında köpek kovaladılar. Âlemci kadınlar kumar rüyalarını yarıda kesip kupa valesiyle saatlerce seviştiler. Uyandıklarında kocalarını sinek papazına benzetip altmış dokuz saniye güldüler.

Güneş, Kolera'ya yaklaşıp sahte asfaltı eritince, pezolar, tamirci kalfaları ve politikacılar şoke oldular. Berber Ali, "Yaradana kurban olayım, dualarımı kabul etti," diye fısıldayıp elindeki siyah-beyaz gazetenin sayfalarına gömüldü.

Kolera'nın bütün kahvelerinde ve özellikle Berber Ali'nin dükkânında politika konuşulmaya başlandı. Tuttukları partinin siyasetinden hiç anlamayanlar, gece, gündüz, sigara, içki ve kadından başka sözcük bilmeyenler "parti tutma modası"na kapılıp futbol takımı tutar gibi partili oldular. Berber Ali, dükkânın yarısını perdeyle kapatıp en ateşli konuşmaları orada yapmaya başladı. Reco'nun Kolera'nın dışındaki arkadaşları da Berber Ali'ye sapları sivri altı tane kırmızı gül gönderdiler. Reco'nun iyi insanlarla takıldığını dükkâna gelen hediyeden anlayan Ali perdenin arkasındaki arkadaşlarıyla "Kırmızı gülün alı var" adlı şarkıyı coşkuyla söyledi.

Kolera'da siyasetin yaygınlaştığını haber alan militanlar sıvası dökülmüş beton binalara slogan yazıp Kolera'nın insanlarını tavlamaya çalıştılar. Şoparlar, gecenin en koyu zamanında ücra sokaklarda dolaşıp duvarları boyayan militanlara hayran oldular.

Hayranlıklarının asıl sebebi, Kolera'yı yeraltı dünyasını yöneten reisten kurtaracak yeni bir kabadayı geleceğini zannetmelerindendi. Ayrıca militan delikanlıların bellerindeki agirlere de hasta olmuşlardı. Militan gençlerin belinde, "alttan şarjörlü, yandan kusmalı" o kadar güzel aletler vardı ki, bu makineler Kolera'daki bütün delikanlıların rüyasının süsüydü.

Kolera'nın insanları sabah uyandıklarında, sol taraftaki binaların kızıl yazılarla ışıldadığını, sağ tarafın ise karanlık bir is yaydığını gördüler.

Bütün âlemciler Orso'nun kahvesinde muhabbetteyken, militan gençler, bitirimlerin mekânına dalıp, derinden ve bir inceden nutuk çektiler. Kolera'nın sekiz dil bilen âlemci insanları, militan gençlerin çektiği nutuktan bir şey anlamayıp uzaklara, dipsiz kuyulara daldılar. Umutları sönen âlemci insanlar "Bir kutu manda deviren yutsam bu kadar kötü olmazdım," diyen Orso'yu alkışlayıp güneşe çıktılar. Kolera'nın cilveli havasını teneffüs edip "Allahlar aşağıya" diye bağırıştılar.

Softalar, dükkânlarını siyaha boyayıp Kolera'da caka satmaya kalkışınca, Berber Ali de dükkânını kırmızıya boyayıp softaların cakasını bozdu. Bozaki olan softalar karanlık dükkânlarına çekilince Berber Ali, "Sinsilesi bozuk köpekler, Allahsız tosbağalar," diye bağırdı.

Kolera'nın çocukları Şeker Bayramı nedeniyle en şık elbiselerini giyip büyüklerin ellerinden küçüklerin gözlerinden öpmeye giderlerken, sefil sokak çocukları yol kenarındaki göletlerin kenarından aldıkları çamurları şık çocukların üzerine fırlattılar. Şık çocuklar, "Anneciğim-babacığım," diye kibar seslerle bağırarak kaçışırken her saniye ölme tehlikesiyle karşı karşıya olan sefil ço-

cuklar, mahallenin en yaşlı kedisinin kuyruğuna dinamit bağlayıp fitili ateşlediler. Kedi şık çocukların en temiz suratlısının yanına koşarken dinamitin patlamasıyla ikiye bölündü. Kedinin kuyruğu havadan düşerken, sefiller kuyruğu havada kapmak için birbirleriyle yarıştılar. Şık çocuklar gözyaşlarını karılar gibi akıtarak akrabalarının evlerine doğru yaylandılar. Bayram-seyran dinlemeden çalışan esnaflar, yoldan geçen lahmacuncuya "Hayırlı bayramlar usta, bak bayram bahşişin yerde yatıyor," diyerek kediyi gösterdiler. Lahmacuncu kediyi softalara çaktırmadan alıp kutusuna koydu. Kolera'nın kahrını yıllardır çeken insanlar kedi etinden yapılan lahmacuna alıştıklarından, bu tip olaylara aldırış etmiyorlardı. Hatta bazı zanaatkârlar lahmacuncuyu çağırırken "pisi-pisi" diye sesleniyorlardı.

Kolera'nın bütün evlerinden televizyonun kahreden sesi gelmeye başlayınca, yazlık sinemaların biletleri satılmaz oldu. Bitirimlerin dışında sinemaya giden kalmayınca sinema salonları kapaltıldı. Yeraltı dünyasını yöneten reisle işbirliği yapan softalar, vakıflardan da işi bağlayıp doksan dokuz seneliğine sinemanın arsasını kiralayıp o güzelim yerlerde, zengin pezevenklerin arabalarına hizmet verdiler.

Televizyonun Kolera'nın gençlerine kazandırdığı en önemli beceri ve hastalık futbol oldu. Tamirhaneler, marangozhaneler, kahvehaneler takım kurup cumartesi ve pazar günlerini neşeli hale getirdiler. Takım isimleri de politik ortamdan nasibini alıp formalara "Ateş Güneş, Hür Doğanlar, Ekvator" diye işlendi. Covinoların kurduğu takım Feylezof Spor, hiç yenilmeden dokuz haf-

ta galip gelince maçı seyreden softalar ellerindeki sopalarla, ceplerindeki taşlarla covinolara saldırdılar. Softalar, kırmızı kafalı Ermenileri, köse sakallı Rumları, keçi boynuzlu Yahudileri tek tek yakalayıp, "Din iman elden gidiyor," diye bağırarak kafalarını kırdılar. Feylezof Spor, softaların takımıyla tekrar maç alacağı zaman, Berber Ali'nin oğlu Reco'yu kaleye geçirdi. Softalarla covinolar tekrar karşı karşıya gelince saha bayram yerine döndü. Turşucular, yedi hariç kumarcılar, mauncular saha kenarında al takke ver küllah satışın babasını yaparken, softa taraftarlar sinsi sinsi sırıtarak tribünlere doğru voltalıyorlardı.

Covinoların Reco'yu kaleye geçirmeleri bir tesadüf değildi: Reco sokak aralarında yapılan maçlarda, "Bu âlemin panteri benim," diyen kalecilere bile parmak ısırtıyordu. Reco sert asfaltın üzerinde o kadar tatlı planjonlar yapıyordu ki bitirimler, çaktırmadan Reco'nun kurtarışlarını seyredip, akıllarının almadığı bu cesarete hayranlık duyuyorlardı. Ancak Reco'nun Feylezof Spor'un kalesinde oluşunun asıl sebebi, covinoların softalarından korunmak için bir Türkü oynatmak istemelerinden kaynaklanıyordu. Orta hakem Kıling'in düdüğüyle maç başladı. Maçın başlamasıyla Kolera'ya kemik sesi yayıldı. Seyirciler kıran kırana geçen maçı nefeslerini tutarak izlerken, sahanın karşısındaki vantilatör fabrikasının öğle paydosunu belirten zili çalınca, tersaneden emekli olan Fevzi Baba seyircilerin arasına yığıldı. Soğan sarmısak koklatarak ayıltılan Fevzi Baba fabrikaların zil sesine gıcık kaptığını açıklayıp maça daldı. Öğle yemeğine çıkan vantilatör fabrikasının işçileri de, yarım ekmeğin içine saha kenarındaki satıcıdan köfte yaptırıp, devasa vantilatörlerin içine oturarak şimşek gibi geçen maça zamıdılar. Maçın yirminci dakikasında Feylezof Sporlu Gar-

bis, bazuka gibi bir şutla softaların kaleye çocuğu koydu. Golden sonra oyun daha sert bir hal alsa da, sağlı sollu ataklarla ilk yarı bitti. İkinci yarı oyuna fırtına gibi başlayan covinolar, softaların kalesinde gol aramaya devam ettiler. Maçı kaybedeceklerini anlayan softalar, covinolara çelme takarak, pisliğin en kralını yaparak, maçı kendi istekleriyle bıraktırmaya çalıştılar. Feylezof Sporlu oyuncular softaların taktığı çelmelerle sahanın toprak zeminine düşünce kimseler görmeden yerden toprak alıp softaların gözüne fırlatıyorlardı -covinolar her ne kadar masumane gözükseler de Kolera'nın şerbetli suyundan içmiş, piçin daniskası olmuşlardı. Reco'nun uzun degajıyla top softaların kalesinin önüne gelince, ofsayt pozisyonundan kurtulan Apik, topu ayağında saklayarak kaleciyle karşı karşıya kaldı. Şut çekecekmiş gibi kaleciyi yatırıp üç rekât namaz kıldırdıktan sonra softaların kalecisinin solundan topu filelere gönderdi. Golün sevinciyle orta sahaya koşup santra yuvarlağına çökerek istavroz çıkardı. Apik, "İsa baba, bu golü senin için attım!" diye bağırırken softa seyirciler de sinirden tırnaklarını yediler. Maçın son on dakikası yaklaşırken, Berber Ali, Reco'nun, dükkânda o kadar iş varken top oynamasına sinirlenip soluğu saha kenarında aldı. Ali, berber önlüğünün cebinden çıkardığı makası, Reco'ya doğru şaklatarak konuşturdu. Maçın heyecanına ve akıcılığına konsantre olmuş Reco, babasının makas işaretini alıp kaleyi terk etti. Bir arka sokaktan, terli terli kaçarken, kulüp binasına giyinmeye gitti. Koşarken, babasından yiyeceği fırçaları düşündüğünden rengi sararmıştı.

Reco, Feylozof Spor'un kalesini bırakınca, kalecinin yokluğundan faydalanan softalar covinoların kalesini golle doldurdular. Reco'nun haber vermeden kaleyi terk etmesine içerleyen covino-

lar, manevi olarak yıkılmış olmasalar softaların maçı kazanacağı yoktu. Maçı softaların kazanmasına en çok sahanın arkasında bulunan seyyar satıcılar ve küçük tezgâhlarda kumar oynatan çocuklar sevindi. Softalar maçı kazanmanın şerefine pasaja çıkıp içkiye oturdular.

Gecenin en lacivert zamanını bekleyen Reco, babasının uyuması için bildiği duaları peş peşe sıralıyordu. Akşam üzeri babasından öyle sert fırçalar yemişti ki beyni evden ayrılmaktan başka hiçbir mevzuya çalışmıyordu. Kilisenin en geç çalan çanını duyunca babasının tam anlamıyla uykuya daldığını anlayıp evden kaçmak için harekete geçti. Kitaplarını ve kasetlerini ceketine sarıp Kolera'nın dışında tanıştığı arkadaşlarına doğru yola çıktı. Reco'nun yanından ellerini birbirlerinin omzuna atmış iki delikanlı şarkı söyleyerek, keyifli naralar atarak geçip karanlığa doğru uzaklaştılar. Reco, iki coşkulu arkadaşın karanlık sokaklardan gelen sesinden etkilenip annesi İmine'yi ve kardeşi Gılı Gılı Salih'i hatırladı. Reco'nun gözyaşları Kolera'nın kaldırım kenarlarına dökülüp bitirimlerin kahvehanesine aktı.

Reco, Kolera'nın sınırına yaklaşınca duyguları birbirine karıştı. Her türlü sertliğe rağmen, gülmeyi ve coşkulu yaşamı hayatlarının bir parçası haline getirmiş mahalle halkından ayrılmak Reco'ya fena dokunmuştu. Reco, Kolera'nın sınırından ayrılmadan kahveci Orso'nun söylediği "Şu hayattan zevk almadan bir günümün geçtiğini anlarsam o akşam kendimi düşünerek öldürürüm," deyişini beynine kazıyıp yırtık sokaklardan şehre düştü.

Gılı Gılı Salih, Puma Zehra'nın kapısına oturmuş abisinin ne-

den haber vermeden evi terk ettiğini düşünüyordu. Tilki Orhan, arkadaşının ince bir mevzuya kafa patlattığını anlayıp atölyede kallavi bir cigara hazırladı. Gili'yi sota bir yere çekip "İç ulan, bu meret vicdan bozukluğuna bile iyi gelir," deyip Gili'ye dalgayı verdi. Gili, Tilki'nin hazırladığı çift kâğıtlıyı sigara gibi içip bildiği bütün boyutların içine geçti. Acı çektiği zamanları şekillendirip süpürgeyle süpürdü. Süpürgeden elbise yaptı. Süpürge kadınla sevişti. Süpürgeyi Reco'ya benzetip saatlerce ağladı. Gözyaşları, etrafında çoğalınca paçalarını sıvayıp oradan uzaklaştı. Tilki, Salih'in garip davranışlarını fark edip "Cigaralığın gazabına geldin," diye tebessümle söylendi. Gili, kurumuş ağzına tükürük yetiştirip Tilki'ye cevap vermeye çalıştı. Ancak, düzgün cümle kuramadığını anlayıp gülme krizine yakalandı.

Tilki, Salih'in yüzünü yıkayıp çarpık bir arabanın arka koltuğuna yatırdı. Biraz sonra Gili'nin karnının kurt gibi acıkacağını bildiğinden, tamirhanenin yanındaki bakkaldan veresiye peynir-zeytin alıp bir arabanın içine bıraktı Tilki. Fil Hamit gelince iş yapıyor gözükmek için bir arabanın altına yatıp uykuya daldı. Tamirhaneden yayılan üç boyutlu rüya balonları, sevimli bir arabayla manitalara hava atan Fil Hamit'in gözüne kondu. Hamit, atölyede işlerin yolunda gitmediğini hissedip arabaya bir selamünaleyküm çektirip lastikleri yakarak atölyeye topukladı. Fil Hamit atölyeden çekiç sesi çıkmamasından kıllanıp çiftleşme mevsimindeki yılanlar gibi bağırmaya başladı. "Hangi taşın altındaysanız çıkın pezevenk suratlılar! Kabahat sizde değil, sizin gibi yalamalara dükkânı teslim eden benim gibi yavşakta! Bu arabaları ben mi düzelteceğim? Ben mi bu yaştan sonra elime tabancayı alıp yavşakların arabasını boyayacağım?" Fil Hamit'in çıyan sesini duyan

Tilki, Şavrole'nin altından paslanmış suratla kalkıp "Ne bağırıyorsun usta, görmüyor musun çamurlukların iç cıvatalarını sıkıyorum. Akşama bu araba teslim edilecek diyen sendin," dedi. Tilki'nin kipli, paslı suratla dört elle işini yaptığını anlayan Hamit Usta'nın içi rahatladı. Sac parçalarının, zımpara tenekelerinin, çektirme mengenelerinin yanından geçip örümceklerin yuva olarak kullandığı yazıhanesine çıktı. Fil Hamit yazıhaneden yeni tanıştığı manitasına bir telefon sallayıp "Boğazda arabayla gezme," teklifinde bulundu. Manitadan "Aç köpek, git önce sen karnını doyur," cevabını alınca, suratı resmen mor oldu. Yediği zılgıtın acısını çocuklara akşama kadar fazla mesai yaptırarak çıkardı. Tilki Orhan, Gili'nin çatlamış dudaklarıyla, sürme çekilmiş gibi duran gözleriyle sürekli matrak geçince, sinirleri zaten gergin olan Gili patladı. "Ulan beş dakika delikanlı olamaz mısın, görüyorsun ki isyanları oynuyorum, sen de salataya sirke oluyorsun." Gili'nin sözlerinden papazkarasına dönen Tilki, Gili'ye laf sokmayı bırakıp işine devam etti.

Gili, tamirhanede gece yarısına kadar çalışıp eve döndü. İmine'nin Reco için ağladığını duyup Kolera Sokağı'nın en tatlı sözlerini annesinin kulağına fısıldadı. İmine, Gili'nin sevgi gösterisinden biraz rahatlayıp "Reco'mu bulun... Reco'mu isterim," diye nefes alır gibi söylendi. Gili, Reco'nun teras katındaki odasına çıkıp yatağa uzandı. Abisiyle şakalaştığı anları aklına getirip sessiz bir hayalin içine gömüldü. Gili, hayal zamanının içinden sıyrılınca Reco'nun unuttuğu kitaplara ve kasetlere gözü takıldı. Kapağını çok beğendiği bir kitabın sayfalarına yazıldı. Kitabı okudukça abisinin ne cins bir insan olduğunu daha çok anladı. Gözleri yorulana kadar ahlaki konuların işlendiği kitabın içinde gezdi.

Gıli Gıli Salih o akşamdan itibaren Reco'nun teras katındaki odasında kalmaya başladı. Atölyedeki işi bitince sağda solda oyalanmadan teras katına çıkıp Kolera'yı kuşbakışı seyrediyordu. Reco'nun kitaplarına o kadar alışmıştı ki, her gece mutlaka bir tane okuyup öyle yatıyordu. Gıli, kitaplardan ve Reco'nun dünyasıyla ilgili kurduğu hayallerden Kolera'daki yaşama ve atölyedeki hayatına, başka bir gözle bakar olmuştu.

Gıli, tatil günleri janti takılması, su terazisi gibi düzgün konuşması, artistik bakışlarıyla Kolera'daki kızların dudaklarını düşürüyordu. Kafasında çözemediği düşüncelerle bozuşan Gıli kızların kendisine ilgi duyduğunun farkında bile değildi. Atölyede ve berber dükkânında kadın mevzularında veya ahlaki hikâyeler hakkında anlatılanlar, Gıli'nin kitap bilgisiyle karışınca çok farklı bir açı meydana çıkıyordu: ne yazık ki bu açının farkında olan sadece Gıli Gıli Salih'ti. Arkadaşlarıyla bu kadar ince detayları konuşmadığından, kahvede kâğıt oynarken bile uzaklara bakıyordu. Sık sık bu hallere düştüğünden arkadaşları "Derinlere dalmışken birkaç tane midye çıkar da yiyelim," diye, bin sene evvelki esprileri yapıyorlardı. Ne yazık ki Gıli bu düzeysiz esprilere, hafif tebessüm ederek karşılık vermek zorundaydı. Çünkü Kolera'da arkadaşsız yaşamak ölümdü!

İmine, kocasının eve sık sık geç vakitlerde gelmesine bozulup soluğu berber dükkânında aldı. Sefertasını sallayarak dükkâna girdi. Dükkânın ön tarafında kocasını göremeyince, parti konuşmaları için çekilen perdeyi kaldırdı. Gördüğü manzara karşısında yanakları Amasya elması gibi kızardı. Elindeki sefertasını taşıyamayıp yere düşürdü. Makarna, bol sulu salata, dükkânın tabanına yayıldı. Ali, perdenin arkasında aceleyle giyinmeye çalışırken, Ma-

dam Eleni de külotlu çorabını ve sutyenini sakince giymekteydi. İmine şoktan kurtulup Eleni'nin üzerine fırladı. "Çoluğum çocuğum var orospu, orospu!" diye bağırarak, Eleni'nin suratına tırnaklarını geçirdi. İmine'yi böyle azgın bir durumda ilk defa gören Ali, kavgayı ayırmaya çekindi. İmine Eleni'nin suratını atmaca gibi paralayıp, sarı saçlarını yolmaya başladı. Çığlıklar, haykırmalar ve küfürler berber dükkânından fırlayıp karakola dağıldı. Dükkânın önü panayır yerine dönmüşken siren sesleri kalabalığı dağıtıp içeri girdi. Komiser, Eleni'ye bir kesik atıp karşılığını aldı. Eleni, berber dükkânından rahatlıkla çıkıp eve giderken, Ali ve İmine zarboların minibüsüyle karakola çekildiler. Zarbolar, karı-kocayı Kolera'da biraz dolaştırıp barıştırmaya çalıştılar. Ali sertlik yapınca Komiser "Senin o bıyıklarını yolarım ayı, gül gibi karından ne istiyorsun! Adam ol, yoksa kırarım kemiklerini!" diye çıkıştı. Komiserden baba nasihatı alan Ali, İmine'yi alnından öpüp barıştı. Komiser İmine'yi "İstersen mahkemeye verebilirsin, evrak, muamele, zart zurt işlemlerinden hayatın kayar," diye uyardı.

Gıli yorgunluktan ceset gibi olmuş, bedenini teras katındaki odaya zor atmıştı. Babasının annesini dövdüğünü duyunca içi titredi. Aşağıya inip ayırmak istediyse de bedeni müsaade etmedi. Yatakta kaskatı kesilip tavanı seyrederek sabahladı. Kahvaltı yaparken annesinin mor gözlerine bakıp kalbi koptu. Gözyaşlarını çayın buharıyla saklayıp atölyeye koşturdu.

Gıli Gıli, çarpık bir arabanın sabah önünden girip akşam arkasından çıkıcak kadar ustalaşınca, imparatorlar arasındaki muhabbetlere katılmaya başladı. Yeryüzündeki bütün arabaları tamir

edebilen kabiliyetli bir zanaatkâr yetiştiğinden, imparatorların sevinci büyüktü. İmparatorlar, Gili'nin çalışmasını ve konuşmasını kendi gençliklerine benzettiklerinden, Kolera'nın en genç imparatorunu el üstünde tutuyorlardı. Salih, Fil Hamit'in sayesinde o kadar ustalaşmıştı ki beş-on altı somunları havada çevirerek cıvataya takıyordu.

Gili, Kolera'nın imparatorlarıyla gece gündüz takıldığından, evde gerilimli bir hava oluşmuştu. Ali, Gili'nin kirli ellerine bakıp "Sen adam olamazsın oğlum, puşt-pezevenk takımıyla dolaşmaya devam edersen sonun ibnelik!" dedi. Kral bir akşam geçirdikten sonra babasından yediği fırçayla Salih'in suratı gerildi, ruhu perende attı.

Gili, evin kapısını öfkeyle çekip Kolera'nın darbuka sesi gelen sokaklarına doğru voltaladı. Darbuka dinleyip ağır roman havası oynasa da öfkesinden kurtulamadı. Eczaneye girip bir kutu Roj alıp eve döndü. Reco'nun tatlı esprilerini, Tilki'nin her şeyi makaraya saran konuşmalarını, Şenol'un gözüne saplanan oku çıkarışını hatırlayıp yumuşamaya çalıştı. Babasının, annesine yaptığı çirkinlikleri, Kolera'daki yaşamının aptallığını düşünüp karamsarlık arasında kaldığı an hapları yuttu. Bir süre sonra dünya ters tarafa doğru dönmeye başladı. Issız vadilere geçti. Sık ormanlarda dolaştı. Kaptan oldu. Pilot oldu. Melek oldu. Çikolata denizini yüzerek geçip, tuz dağlarına çarptı. Karikatürlerdeki Azrail'le bağırarak tartışmaya başladı. Azrail elindeki orağın sapıyla, Gili'nin kafasına vurup bayılttı.

Rüzgâr tanrıları Kolera Sokağı'nda öyle bir ağlamaya başladılar ki, İmine dahil Kolera'nın tüm kadınları, rüyalarında Gili'yi çarkların arasına sıkışmış gördüler. İmine, yataktan fırlayıp teras

katına oğlunu kurtarmaya çıktı. Gili'nin ağzından yeşil kusmuklar çıkardığını gören İmine, "Yüreğin mi bulandı oğlum, kalk sana bir nane kaynatayım da kendine gel," deyip Salih'in elini tutunca üşüdü. İmine Salih'in buz gibi olmuş elini bırakıp Ali'ye bağırdı. "Gâvurun herifi, kalk oğlan ölüyor. Tıpışım ölüyor. Yetişin komşular, oğlum gidiyor." İmine'nin çığlığını duyan Ali, bir saniyede balkona çıktı. Gili'nin çatlamış dudaklarını, beyaz suratını görünce oğlunun üzerine kapanıp ağladı. Ali, Gili'nin kalbinin attığını hissedince çocuk gibi sevindi. Oğlunu kartal gibi kucaklayıp aşağıya indirdi. Evin önünde toplanan kalabalıktan sıyrılıp taksiye atladılar. Gili, hâlâ Azrail'e en şık küfürleri sallamaktaydı.

Hastanedeki doktor bozuntusu, "Nereden bulmuş bu hapları?" diye Ali'yi haşlarken, Gili'yi yatırmakta olan hemşireler "Ay iğrenç insan, elleri leş gibi," diye söyleniyorlardı. Serum, serum, serum arka arkaya tam dokuz şişe serum! Gili, gözlerini hafiften aralayıp da Fil Hamit'i, Tilki'yi, Şenol'u, Fethi'yi, Orso'yu ve Balık Ayhan'ı karşısında görünce tekrar bayıldı. Arkadaşları çiçeklerle gelmişti ve yaşıyordu! Gili yatağında kıpırdadıkça, hastanenin koridorunda süt dökmüş kedi gibi bekleyen Ali ile İmine'nin yüzüne kan geliyordu.

Tesadüfen mahalleye gelen Reco, kardeşinin intihar ettiğini duyunca şarap fıçılarının arasına girip kedi gibi ağladı. Reco, kardeşinin intiharından kendisini suçlu hissettiğinden, kafasını şarap fıçılarına vurup acısını dindirmeye çalıştı. Kolera'nın temiz insanları Reco'yu şarap fıçılarının arasından çıkarıp sıradan sözlerle sakinleştirmeye çalıştılar. Reco, azılı katillerin bile yatmaya çekindiği hastaneye gidip kardeşini uzaktan öyle seyretti. Gözünden akan yaşlarla yüzünü yıkayıp ikinci hayatına geri döndü.

Gili Gili Salih hastaneden çıkınca eve kapanıp bir hafta kimseyle konuşmadı. Bu bir haftalık süre boyunca çeşitli konularda o kadar çok fikir yürüttü ki kendine hayran oldu. Nesnelerin aynaya yansımasının verdiği zevki artırmak için odaya yüzden fazla ayna koydu. Fil Hamit tutya madenden yapılmış bir arabayı düzeltemeyince, Gili'nin parlak zekâsından yardım istedi. Fil Hamit'in, Gili'lerin ziline basmasıyla evdeki bütün aynalar çatladı. Ustasına evde gören Gili, akıl hastaları gibi kendi ekseni etrafında bir tur atıp hızla ustasının yanına yaklaştı. Fil Hamit, Salih'in denyolaştığını çakıp Kolera Sokağı'nın en destekli ve seksi tokadını Salih'e geçirdi. Gili tokadı yeyince, Kolera'yı ve kendi hayatını eski haliyle görmeye başladı. Hamit Usta ve Gili Gili Salih eski günlerden konuşarak atölyeye doğru yürüdü.

Gili, ustasının onaramadığı arabaya bakıp maden araştırması yaptı. Tutya madeninin Kolera'da olmamasına kızıp üzüntüye düştü. Aklına şair Adam Mickiewicz'in heykeli gelince gözleri parladı. Fil Hamit'e müjdeyi verince Kolera'da iki tane mutluluk balonu havada birleşti. Fil Hamit Gili'nin parlak zekâsı sayesinde kimsenin yapamadığı tutya arabayı kıskanç zanaatkârlara nispet tamir edebilecekti.

Gece, Kolera'da yağlanmış iki gölge çalışmaktaydı. Fil Hamit sokağın başında nöbet tutarken, Gili, Adam Mickiewicz'in tutya heykelinin ayağını kesmekteydi. Gili testereyi acemi kuş sesi çıkarttırarak kullandığından, softa muhabirleri ekmek parasından yoksun bırakıyordu. Şairler bu manzarayı görseler hiç çekinmeden iki salatalığı cacık yaparlardı. Heykelin ayağını yamuk-yumuk kesen Gili ustasıyla beraber atölyeye kaçtı -Gili, Mickiewicz'in ayağını özellikle düzgün kesmeyip acemi hırsız süsü ver-

mişti. Atölyede kaynağı yakıp heykelin ayağını eriten Gıli, erimiş parçaları çarpık arabanın çamurluğuna ekledi. Hamit, birkaç eğe darbesiyle kabasını aldığı çamurluğu kısa zamanda adam etti. Kolera'da güvenliği muhafaza etmek için dolaşan çibekler, kahverengi elbiseleriyle Fil Hamit'in atölyesine yanaşıp içeride dönen tezgâha göz gezdirdiler. Mevzuyu kavrayamayınca "Cıgaralığı fazla üflemişler," diye söylenip sokak lambalarının loş ışığında armalarını parlatarak dolaştılar.

Gıli, tırnakçılığın verdiği zevkle diğer hayallerinden kurtuldu. Kolera'yı artık bulunduğu yerden seyredecekti. Olayları kuşbakışı seyretmek beynini karıştırmaktan başka bir işe yaramıyordu. Yatarken kurduğu düşler sadeleşti. Rüyasında, bitirimlerin kurduğu hayallerin daha oturaklısını görmeye başladı. Geçmişte yaşadığı olayları unutup yeni bir hayata başlaması için şair babaların yardımına ihtiyacı vardı. Kolera'nın şairlerinin bir görevi de geçmişlerini unutmak isteyen yeniyetme bitirimlere yol göstermekti. Gıli, sabahın ilk ışıklarıyla beraber yola çıkıp en hırpani şairi aramaya koyuldu. Seyyar ciğerci Tıbı'nın kaldığı ahırdan gelen dörtlükleri duyunca aradığı tılsıma kavuştu. Şair baba, Tıbı'nın mekânında damardan ilaç alıp en güzel dörtlüklerini patlatıyordu. Morfinden uyuşan Tıbı, aldığı zevki uçurmak için göğsüne kör jiletle kalp çizmekteydi. Gıli cesaretini toplayıp şair babaya geçmişini unutmak için bitirim olmayı seçtiğini detaysız vaziyette anlattı. Şair baba, Gıli'yi, Kolera'nın sessiz kaldırımlarından uçurarak kırmızı metallerin parladığı sokağa getirdi. Gıli'ye bir buçuk saat içinde bitirimler dünyasıyla ilgili sırları verdi. Gıli'nin geçmişini

unutturmak için bu sırları anlatmaya mecburdu. "Tesbih çekmeni ni adabı -Yan yattı çamura battı- Üzerindeki giysiye göre yapılan hareketler," falan filan: Şair babanın verdiği bu sırlar Kolera'nın gece ve gündüz yaşamını belirleyen bitirimlerin en gizli sırlarıydı. Bu soruları bilmeyenler bitirimler dünyasında fazla söz sahibi olamıyorlardı. Gıli, tılsımlı dörtlükleri de ezberledikten sonra yeni bir ruh haliyle Kolera'daki yaşamına hızlı geçiş yaptı.

Gıli, eskiciden aldığı bitirim yeleğini sırtına takıp Kolera'nın en korkunç köşe başında poz kesti. Koleralılar Gıli'nin bitirim olduğunu bakışlarındaki soğukluktan ve kolunu çember gibi yapıp beline koyuşundan anladılar.

İşi ve evi aynı gün kafasında yok eden Gıli, Orso'nun kahvesinden akrobatik hareketlerle pişti oynayıp bitirimlerin arasında kendine sağlam bir yer açıyordu. Geçmiş zamandan kafasında kalan, Arap Sado ve Reco'ydu. Diğer insanları ve yaşadıklarını beyninden silip atmıştı. O şimdi en büyük zalimliğe oynuyordu!

İmine, Gıli'nin de evi terk etmesinin verdiği üzüntüyle şoka girdi. Eski ağırbaşlı, yumuşak kişiliğinden çıkıp saldırgan bir kadın oldu. Berber Ali, İmine'yi eski haline kavuşturmak için çeşitli kenar mahalle numaraları yapsa da işi kıvıramadı. Büyüler, tütsüler, okutmalar, yazdırmalar, kıllar, tüyler hepsi hava cıvaydı. Ali, son çare olarak İmine'yi hapa alıştırdı. Hapı alan İmine etrafı kırıp dökmekten, komşulara bağırmaktan vazgeçip, bulunduğu yer neresi olursa olsun orada, aynı şekilde uyuyordu. Komşular ve Kolera'nın sakinleri İmine'deki bu değişikliği çeşitli yorumlarla tırmalıyorlardı. Sadece Puma Zehra, İmine'deki psikopatik hareketlerin asıl sebebini çakıyordu. Ancak İmine'yle girdili çıktılı bir samimiyeti olmadığından ne yazık ki olaya el koyamıyordu. Ali'nin verdiği haplarla papikçinin babası olan İmine, sert ve kırıcı davranışlardan vazgeçip ruh gibi evde dolaşmaya, düşünerek kafayı yemeye devam etti. İmine, yer ve zaman duygusunu kaybettiğinden evin içinde bile kayboluyordu. Geçmişin içine bir battaniye atıp orada uyuyordu. Gıli'yse her an vuran saniyelerin peşindeydi!

Gili Gili Salih, Orso'nun kahvesindeki bitirimlere fiyakalı pozisyonlar çizerek, yıllardır bu âlemin içinde kavrulduğunu kanıtlamaya çalışıyordu. Gili'nin bundan sonra en kallavi arkadaşları katiller, esrarkeşler, satıcılar ve psikolar olacaktı. Satıcılar, dilenci yapmak için kaçırdıkları çocukların parmaklarını acıtmadan kestiklerinden, aralarında nazik satıcılar ve kaba satıcılar diye ikiye ayrılmışlardır. Gili'nin arkadaşları nazik satıcılardı.

Gili Gili Salih, nazik satıcı arkadaşlarıyla işe çıkıp cesaretini kanıtlamaya, her türlü vukuatı onlarla beraber işlemeye başladı. Manyelcilik, aynacılık derken, yaptığı işin kısa zamanda feriştahı oldu. Satıcılar, Gili'nin gözüpekliğine hayran olup iş dönüşü yeni kardeşleri için âlem hazırladılar. Satıcı İsmet, kadehini havaya kaldırıp "Geçmiş ve geleceğin en bitirim sinyalci insanı aramıza hoş geldin," diyerek Gili'yi onurlandırdı. Gili, küçük bir tebessümle satıcı İsmet'in suratına bakıp "Mevzu değil biladerim, bu âlemin içerisine yatmaya gelmedik, iş devirmeye geldik. Ölene kadar bu böyle," dedi. Gili'nin şiirli felsefesine tav olan İsmet, dilencilik mekanizmasının en gizli sırlarını Gili'ye aşılamaya başladı. Gili, İsmet'ten bugüne kadar duyduğu hikâyelerin en tırsıtıcısını dinlese de suratındaki o masum çocuksuluğu hep korudu.

Satıcı İsmet'in anlattığı hikâyeler Kolera'nın temiz çocuklarının suratındaki kanı anında sütleştirdi. Ancak Gili'nin içinde öylesine gizli kalmış bir sertlik vardı ki, İsmet'in gece boyunca kustuğu tırsınç hikâyeler, Gili'ye tatlı bir masal gibi gelmekteydi. Satıcı İsmet, içkiden masaya yıkılınca, Gili, ayık kalan diğer satıcılara öyle hikâyeler anlattı ki, üç kuruş için acımasızca adam öldüren insanlar titreyen elleriyle dua edip sokaklara dağıldılar.

Reco, arkadaşının deniz kenarındaki dans eden evinden uçu-

ran espriler patlatıp ortalığı kahkahaya boğuyordu. Gözleri elmas gibi parlayan Reco, sabaha kadar hoş mevzular anlatarak yeni hayatının denizinde bilinmeyen yaşamlara yelken açıyordu. Kalbinde, Gili'ye beslediği sevgi açığa çıkınca, yan odalara gidip saatlerce hıçkırıyordu. Gili onun her şeyiydi. Kardeşini sert bir hayatın içinde bıraktığından, en mutlu anında ile kendi karaktersizliğine kahır mektubu yazıyordu.

Hava almak için satırcıların yanından dışarı uzayan Gili, gecenin lacivert büyüsüne tav olup kafasına esen tatlı düşleri gerçekleştirmek için deniz kenarına doğru voltaladı. Denizin çırpıntılı dalgalarıyla arkadaş olup saatlerce konuştu. Uykusu gelince, Fatih Sultan Baba'nın yaptırdığı topların içinde hayaline devam etti. Topun içinde yatan diğer sarhoşlar ve sokak adamları, mekânlarına soyulacak ve düzülecek bir keriz düştüğünü zannedip zevkten bayılacak hale geldiler. Mevzuyu çakan Gili, Arap Sado'nun yadigârı sustalıyı şak diye açınca, sokak adamları ve sarhoşlar mutluluğu ellerinde aradılar. Gili'nin, Kolera'da öğrendiği ses tonuyla "En ufak bir harekette bulunanın kalbine ismimi yazarım!" demesiyle topun içinde avantaya yatan kurbağalar başka bir kurban aramak için parklarda turalamaya çıktılar. Gili, yattığı topun içinde Osmanlı İmparatorluğu'na dair rüyalar görüp o dönemin diliyle sabaha kadar sayıkladı. Sabah ayazında üşümüş kedilerin kanarya gibi cik-cik-cik ötüşüyle uyanıp Kolera'ya döndü. Köşe başındaki arabadan iki yüz gram kürt böreği alıp Orso'nun kahvesine damladı. Eski bitirimler Gili'nin oturuşunu ve böreği yiyişini konuşup, "Şöyle asmıştık-böyle kesmiştik," diyerek rahatlamaya çalıştılar.

Gili kahvenin önünden geçen terlikçiyi görünce annesini hatırladı. İmine'nin oldum olası üzeri simli, hafif topuklu terliklere bakıp alamadığını düşündü. Börek boğazından gitmeyince, Kolera'nın köpekleri sevinç çığlıkları attı.

Güneş, Kolera'nın üzerine şehvet ışıklarını gönderip "Ne duruyorsunuz anam, âşık olun, sevişin, koklaşın." deyince, ışık dilinden anlayanlar faaliyete geçti. Gaftici Fethi, yılan derisi gibi parlayan gömleğiyle, sapık bakışlarıyla Kolera'ya yeni taşınan Tina'yı kesmekteydi. Gündüzleri evin penceresinden sokağı dikizleyen Tina, makyajlı gazetelere de akşama doğru bir göz atıp gerçek dünyadan kendini olabildiğince uzak tutuyordu. Sadece sokak lambalarının yandığı vakitte, fosforlu dudak boyasını sürüp, kapıya yanaşan gümüş renkli arabaya binip telefonda tanıdığı seslere doğru uzaklaşıyordu. Tina, yaşadığı bu alengirli hayatla, Kolera'nın dedikodu listelerinde en ön sıralarda yer almaktaydı. Altın künyesi, geniş kemeri ve karanlık bakışlarıyla Tina'nın pezoluk görevini de üstlenen şoför Kolera'nın kızlarının elmasıydı. Gaftici Fethi, Tina'dan iş alamayınca suratına, aşağılayıcı bir ifade yerleştirip, "Mahallede namuslu takılıyor kaltak karı." diye söylenip Tilki Orhan'ın yanına muhabbete gitti. Kısa bir mevzu derinliğinden sonra Tilki, "Gel abicim depoya çıkalım. Böyle konuşarak senin derdin geçmez," dedi. Gaftici Fethi, derdini Tilki'nin kalçalarına ve dudaklarına anlattıkça rahatladı. Gevşedi ve Tina'yı unuttu. Atölyede erketeye yatan çıraklar, kalfalarının yokluğundan faydalanıp ellerini alıştırmak için kaynak yapmaya başladılar. Oksijen kaynağını kullanmak tehlikeliydi, fakat bu işi şöyle veya

böyle öğrenmeleri gerekiyordu. Çıraklardan biri elindeki sigarayla kaynağı yakarken, diğeri ayaklı ve kollu makasta, kaynatacakları sacı kesmekle meşguldü. Çıraklar hızla kaynatma operasyonunu başlatıp işe koyuldular. Aceleden ve Tilki'nin korkusundan karpit kazanının kolunu aşağıda unutmuşlardı. İki sacı birbirine kaynatırken aldıkları zevk, duydukları heyecan, hayvan dilinde olduğundan anlatılacak gibi değildi. Bu sırada karpit kazanının basıncı ampermetreye takla attıracak kadar yükselmişti. Gaftici Fethi ve Tilki Orhan, depoda muhabbeti koyulaştırdıklarından karpit kazanının ağlama sesini duyacak halleri yoktu. Kaynağı yapan çırak, şalamayı saca fazla yaklaştırınca bekin ucuna erimiş metal sıkıştı. Şalama öksürse de, alevler hortumdan karpit kazanına doğru yola çıkmıştı. Kaynağın içine çektiğini anlayan çırak şalamayı yere fırlatıp dışarı kaçarken öbür çırak da atölyenin tuvaletine saklanabildi. Üç saniye sonra Fil Hamit'in dükkânının yarısı gökyüzünde şube açtı. Patlamayı duyan Koleralılar savaş başladı zannedip fırınların önünde uzun kuyruklar oluşturdular. İşi bilen kurnazlar, bitirimler, âlemciler Fil Hamit'in atölyesinin önünde kurtarma harekâtını başlatmışlardı. Her zaman bir bahane bulup kendi dükkânından arazi olan Fil Hamit de ellerini kenetleyip "İtfaiyeye telefon edin. İçerdeki çocukları kurtaralım. Arabalar, arabalar da yanıyor, hadi arkadaşlar durmayın... durmayın," diye bağırıp, kahramanlık yapmak isteyen bitirimlere olanca şiddetiyle gaz verdi.

Gili Gili Salih, kahvede cıvalı zar yapan ustalarla konuşup bu işin inceliğini kapmaya çalışırken acı haberi aldı. Tilki atölyede mahsur kalmıştı. Yolsuzlar diyarının genel sekreteri Gili yangını daha önceden hissetmiş, fakat eski duygusal defteri açıp açmamaya karar verememişti. Gili, arap atı gibi koşarak, Fil'in mekânına

süzüldü. Kalabalığı yararak tamirhaneye uçarcasına daldı. Gili'nin ateş kusan dükkâna girdiğini görenler "Helal olsun lavuğa, mangal gibi yürek varmış. Biz iki saattir gevezelik edip duruyoruz," diye konuşup Gili'nin cesaretini fısıldaşmalarla tebrik ettiler. Gili kollarında hareketsiz yatan bir kömürle dışarı fırlayıp tekrar içeri girdi. Dışarı bıraktığı kömür, tuvalete saklanan küçük çıraktı. Gili patlayan boya kutularının ve yerde canavar gibi yanan tinerlerin arasında çocukluk arkadaşı Tilki'yi arıyordu. "Orhan kardeşim, canım, ciğerim neredesin? Orhan baba... Orhan baba ses ver. Taptığını seversen konuş babacığım." Binlerce anlamsız gürültünün ardından bir ses yumuşak, narin, kız gibi "Salih," diyebildi. Tilki'nin çırılçıplak bedeni de Gili'nin omuzlarında dışarıya çıkıyordu. Yorgunluktan ve ateşten halsizleşen Gili, Tilki'yle beraber atölyenin önüne yığıldı. Gili baygın yatarken binaların camından ve sokaktan olayı seyredenler inanılmaz bir alkış tuttırdular. Kolera'nın racon bilen delikanlıları "Helâl olsun, allahına kadar harbiciymiş," diye konuşurlarken, camdan mevzuatı seyreden Tina, eline yanık kremini alıp aşağıya indi.

Geç vakitte gelen ambülans, Tilki Orhan'ı ve Gaftici Fethi'yi hastaneye götürürken Fil Hamit, kömürleşen çırağı el altından kaçırtıp sota bir yere gömdürmekle meşguldü. Fil Hamit'in bu gibi kazalarda, araziye uydurduğu çırakların haddi hesabı yoktu.

Tamirhanenin üst katında oturan Puma Zehra, evinin yerle bir olduğunu görünce aynen bayıldı. Komşu kadınların yardımıyla ayılan Zehra, "Ay kızlar, evimin yok oluşuna değil, hatıralarıma acıyorum. Yıllardır ne güzel albümler biriktirmiştim. Ah! Her şey kül olup uçtu!" deyip evi hakkında hissettiklerini istemeden anlatıp "Ev bulmalıyım, nefes almam lazım, yaşamak istiyorum," di-

ye panikleyerek Kolera'nın gergin çamaşırlı sokaklarına doğru kırıttı.

Softalar, Puma Zehra'nın evinin yıkılışına o kadar sevindiler ki, neredeyse o iğrenç asaletlerini hiçe sayıp sokaklarda dans edecek duruma geldiler. Hangi dine inandığını bile kavrayamayan moron softalar kiliselere gidip Zehra'nın gazaba uğrayışının şerefine mum yaktılar.

Berber Ali, oğlunun Kolera'da itibarlı ve şerefli bir insan olarak konuşulmasından öylesine hoşnut kaldı ki, içinden "Serseri oldu ama kral bir serseri oldu. İtoğlu it," diye söylendi.

Gili gözlerini açtığında peygamber gibi bir yatağın içinde yatmaktaydı. İçinden "Ulan cennet dedikleri yer burası olmalı," diye düşünürken, Tina, klasik namuslu kadın elbisesiyle yatak odasına damladı. Gili'nin alnındaki yanıkları pansuman yaparken kalbinde tatlı bir sevgi tur atmaktaydı. Gili, ömrü hayatında ilk defa bir kadınla göz göze gelmenin heyecanını yaşıyordu. Delikanlılığına toz kondurmamak için "Ben gideyim artık, yaptığın her şey için binlerce teşekkür," deyip ayaklandı. Tina "Yat ulan keyfine bak, ben senin bildiğin tıraş kadınlardan değilim," diye, ses cambazlığı yaptı. Tina'nın ümit verici sözlerinden rahatlayan Gili, sokakta yattığı günlerin acısını çıkarırcasına tekrar yatağa uzandı. Tina, gece yaklaşırken suratını çılgın ressamlar gibi boyamaktaydı. Uykusunu alan Gili, Tina'ya gözükmeden bitirimhanedeki arkadaşlarının yanına doğru sessizce kirişi kırdı. En şık haliyle Gili'ye gözükmek isteyen Tina, boş yatağı görünce bütün heyecağı söndü: "Orospunun puşt evladı insan giderken bir eyvallah çeker," diye söylenip kendisini her gece işe götüren şoföre de küfürler yağdırarak isteksizce düzüşmeye gitti. O gece Tina'yı kiralayan müşte-

ri de yakası açılmadık küfürleri dinleyip bir türlü dümene geçemedi.

Gıli, bitirimlerin mekânında krallar gibi karşılandı. Hızlı bitirimlerin arasında Allahüekber deyip Gıli'nin ayağına kapananlar bile vardı. Kendini bilmez bitirimlerden biri "Abi kevaşeyi de çıtır çıtır yemişsindir mutlaka," deyince Gıli bir tek yumrukla boş laf eden hergeleyi betona düşürdü. Ardından "Tina hakkında tek uygunsuz laf edenin defterini çizerim," diye soğuk bir sesle bağırdı.

Kolera'nın gecesi, yanmakta olan bir dinamit sessizliğinde devam ederken, at kişnemeleri bu sessizliği bozdu. Dumanlar ve ızgara et kokusu Kolera'yı daha bir görünmez hale getirdi. Ölüm kokusu Kolera'nın tatlı düş gören evlerine yayılınca, tatlı düşler gerçek bir kâbusa dönüştü. Ahırlar yanmaktaydı! Bu felaketle birlikte köpekler, kuşlar ve Koleralıların gözleri dumandan ve ağlamaktan renk değiştirdi. Hayat solgunlaştı. Zaman yavaşladı. Yangını seyredenler atların, "Kurtarın bizi ölmek istemiyoruz," diye bağrıştığını duydular. Tam kırk at kavrularak öldü. Kimse, hiç kimse atlara yardım edemedi. Neşeli ve muhabbetçi atların canlı ruhları Kolera'yı yağmur olup ıslattı.

Sabah, cesetlerin arasında dolaşan Gıli ve bitirim arkadaşları, ayağı yanmış, acıdan kişnemekte olan küçük bir tayı yangından az bir hasarla kurtulmuş ahıra soktular. Gıli, satıcı arkadaşına küçük

bir kaş hareketi yapıp tayın işini bitirmesini emretti. Satıcı, tayın kulaklarını birleştirip ani bir şekilde kafasını uçurdu. Gili, "Arkadaşlar öyle bir sevaba girdik ki bir cami yaptırsak böyle bir sevap işleyemezdik!" deyince satıcılar Gili'nin sözleriyle duygulanıp ahırdan günahsız suratlarla dışarı çıktılar -satıcılar o kadar çocuğun günahına girmişlerdi ki, tayı eşek cennetine göndermeleri belki de hayatlarının tek sevabıydı. Gili ahırdan çıkarken gözüne bir çift kırk sekiz numara ayakkabı takıldı. Beyni turbo ateşleme yapınca, "Tıbı! Tıbı! Tıbıııı!.." diye bağırdı. Hâlâ tütmekte olan samanları köpek gibi eşeleyip Tıbı'nın haşmetli bedenine ulaştı. Gili'nin çığlığını duyan bitirimler ahıra girerken, Gili, gözlerini Tıbı'nın kolunda sallanan şırıngaya dikmişti.

Tıbı'nın cenazesini kaldıran bitirimler, mezarın başına gelince namuslu insanlara görünmeden bitirimce ağladılar. Gözyaşları aynı esnada bir defada topyekûn toprağa düştü. Kahveye inerken Kolera'ya uğursuzluk tohumları ekildiğine inandılar. Kolera'yı saran kötü ruhları da en kısa zamanda öldürmeyi planladılar.

Gelenekçi bitirimler Tıbı'nın ruhu için haplı helva kavurup mahalleye dağıttılar. Kolera'da manda devirenli helvayı yiyenler, suskunlaşıp sokaklarda sinirli, durgun, aynı zamanda duygulu bir robot gibi dolaştılar.

Gili Gili Salih, en sevdiği üç arkadaşını yanına alıp reisin kumarhanesine baskın düzenledi. Gili'nin namını duyan reis bir mikropluk yapmadan, Gili'nin istediği parayı verdi. Buna rağmen Gili'nin arkadaşları reisin mekânını dağıttılar. Âdet böyleydi ve gerekliydi!

Gili ve arkadaşları reisten kopardıkları avanta parayla şehrin karnına doğru uzandılar. Köşe başlarındaki tinerkolik çocuklara

para atarak yürüyüp aldatıcı ışıkların çağırdığı birahaneye daldılar. Dandik ibnelerin istekli bakışları altında biralarını fondiplediler. Arka arkaya sıraladıkları biralarla kalp atışları hızlandı. Gergin suratları kestane gibi çatlayıp köylü sarhoşlar gibi mahzunlaştılar. Bunu fırsat bilen parlakçı kulamparalar masaya yamanıp, Gıli ve arkadaşlarına bira ısmarlamakla hoş bir mevzu açtılar. Gıli'nin arkadaşları bu tür yanaşmaları çakmadıklarından kulamparaların hissettirmeden okşayışlarını anlayamadılar. Arkadaşlarının kurbanlık olduğuna uyanan Gıli, masayı anında ters çevirdi. Elindeki bıcağı şuursuzca kulamparalara saplarken, arkadaşları da bira bardaklarını kırıp diğerlerine girişmişti. Birahanede bira bardakları, palamutlar, salata tabakları havada uçuşurken dört kafadar, şehrin parfümlü sokaklarında düzülmekten kurtuluşlarını konuşuyorlardı. Sakalsız ve bıyıksız bu âleme çıkmak, üstelik de yakışıklı olmak suçtu, hem de en affedilmez suçtu! Parfüm kokusunu soluyarak şehrin merkez kerhanesine girdiler. Az önceki kavgadan suratlarında küçük çizikler oluştuğundan kapıdaki aynaya bakınca sarhoşlukları uçuşuverdi. Hafif çakır vaziyette dolaşıp kapılardan bakan kevaşeleri iç çekerek seyretmeye başladılar. Kevaşelere bitirimce göz atsalar, âlemci gibi omuz gösterseler de işaretleri karşılıksız kalıyordu. Gıli en son olarak kendine has bir bakış fırlattıysa da kevaşeden cevap gelmedi -kevaşe dilinden anlamak için bütün bu âlemi yalayıp yutmak gerekirdi. Gıli'nin böyle bir tecrübesi yoktu. Kaşar olmuş yaşlı bir kevaşe Gıli'yi bir parmak hareketiyle yanına çağırdı. Gıli sıcak etin çağrısına ve kokusuna mest olup kevaşenin yanına ürkerek gitti. Odanın ortasında kaynayan suyun buharları ve ıslak talaş kokusu korkuyla birlikte seksi de çağrıştırıyordu. Gıli'ni ilk defa milli olacağını çakan keva-

şe sarkık etlerini saklayıp vücuduna albenili bir hava estirip "Sekiz numaraya çık canım. Sen soyun, ben peçeteleri alıp geliyorum," diye kanarya gibi şakıdı. Gıli'nin her yerde işe yarayan bitirim yürüyüşü seks odasına giderken hiç etkili olmadı. Odaya girerken fazla iddialı yürüdüğünden pezoya da bir onluk kesildi. Kurnaz pezolar sekiz numaraya bir keriz düştüğünü meslektaşlarına haber verdiler. Kronometreli, ucuz Japon saatlerini ayarlayan pezolar, kevaşenin odaya dalmasıyla kronometrelerini çalıştırdılar. Kevaşe kırk yedi saniye sonra odadan çıkıp bacaklarının arasını yıkamaya giderken, kerhaneden alaylı, çılgınca bir kahkaha patladı. Gıli istemeyerek kerhanedeki sürat rekorunu ele geçirmişti. Gıli, mutsuz ve küfüre hazır bir yüz ifadesiyle odadan çıkarken, pezolar "Helal sana kardeş, havada yedin manitayı," diyerek kafa buldular. Gıli, Kolera'nın çocuğuydu! Kallavi bir hareket yapmadan kerhaneden çıkacağına ölürdü! Gıli arkadaşlarıyla birlikte kerhanenin şehre açılan kapısına gelince, köpekler gibi mide sancıları geçirene kadar güldü. Arkadaşları, Gıli'nin ters bir alay yaşadığını, kafayı tırlattığını düşündüler. Gıli dans eder gibi kıvırtarak gömleğinin düğmelerini açıp içinden bir çift terlik çıkardı. "Hiçbir yerde zavallı rolüne düşmek istemem. Kevaşe beni bir saniyede yolcu etti ama, ben de onun en kıyak terliğini gaftiledim." Gıli, arkadaşlarına yaptığı vukuatı ballandırarak anlatıp kurnazlığın ağababasını yaşadı.

Dört kafadar, köpekler şehri istila edene kadar sokaklarda sürtüp çığlıklar atarak Kolera'ya indiler. Gıli, bitirim arkadaşlarını köşe başında ekip coşkulu bir hayalet gibi Berber Ali'nin evinin sokağına damladı. Annesi için gaftilediği simli terlikleri gömleğine sarıp balkona uçurdu. Geceyi geçireceği bitirimhaneye doğ-

ru voltalarken kirpikleri ıslandı. Derin bir iç çekip kafasını kepenge geçirdikten sonra kendine gelebildi –Gıli her ne kadar bitirim olsa da anne sevgisi kalbini zaman zaman yokluyordu. Diğer bitirimler Gıli'nin bu huyunu bilseler, laf sokarak yedi bin kat yerin dibine geçirirlerdi.

Kolera'da zaman öylesine hızlı geçiyordu ki, Gıli iki gün içinde yaşadığı olayların en renklisini seçip uykuya daldı. Kerhanedeki kevaşeyle yaşadığı zevk dakikalarını bir süre hatırlayıp rüyanın hasosuna geçiş yaptı. Bu elbetteki Tina'ydı! Gıli'nin rüyasının süper starı!

Kolera'nın gecesi, saniyeleri peşinden koşturarak küçük bir oyun oynarken, mağazalara robot manken imal eden çıraklar, mesailerini renklendiren gece gibi kral bir abileri olduğuna dua ediyorlardı. Çıraklar mankenin son rötuşlarını tamamlayıp zifaf odasına soktular. Kendi yarattıkları mankenle sevişirken, bir yandan da "Canım sevgilim seni çok seviyorum. İnan ki bu akşam çok güzelsin," diyerek, gerçek sevgililerine söyleyecekleri sözlerin provasını yaptılar. Ustalarının atölyeye baskın yapacağını düşünüp orgazm süresini olabildiğince erteleme antremanı yapıp mayıştılar. İş bitirdikleri mankenleri mağazalar için ambalaj yaparlarken gece, Kolera'daki diğer insanlara delikanlıca yardım etmeye gitti.

Karanlık, son soluklarını alıp can çekişirken, mesaiden dönen iki polyesterci çırağı bütün bedenlerini kaplayan parlak polyester talaşıyla gecenin içinden yorgun bir hayalet gibi geçmekteydi. Kara ve şişman bir gölge yorgun hayaletlerin ense köküne sıcak şişleri geçirdi. Çıraklar sessizce yere yıkılırken, şişman gölge hayat-

larında ilk defa tatmin olmuş kadınlar gibi çığlıklar atarak, ağzından salyalar akıtarak kambur sokaklarda kayboldu. Çırakların parlak polyester rengiyle, kırmızının en tatlı tonundaki kanı sokağı ışıldatınca Kolera'da hüzünlü bir sabah başladı.

Çırakların cesetlerinin başına toplanan kalabalık, dehşetten, ağızlarını pelikan gibi açtılar. Çırakların gırtlağını delip geçen şişleri çıkarırken, Kolera'da kulakları sağır edici bir sessizlik yaşandı. Kolera'nın insanları her türlü cinayete alışık oldukları halde çırakların el ele tutuşmuş bedenleri karşısında kurabiyeleştiler. Cinayeti haber alan Gili ve çetesi –bu çeteye sabahın erken dakikalarında Orso'nun koyun gözlü oğlu Şenol da katılmıştı- zarbolardan önce katili yakalayacaklarına söz verdiler. Mahalleli, Gili'nin gölgesiz sözlerine tav olup çarpık hayallerle işlerine dağıldı.

İşlenen cinayetten ve olan tüm kazalardan dolayı Kolera'nın helvalık un satan bakkalları köşe oldu. Mahallenin helvaseverleri "Başın sağ olsun," hesabına dağıtılan helvayı yemekten davul gibi oldular. Kolera'da neredeyse her akşam iki kazan helva kavruluyordu.

Kaportacı Fil Hamit patlayan dükkânını faaliyete geçirip beş plaka sıfır elli dekape sac alıp atölyeye kapandı. Geceli gündüzlü takır takır çalışarak Koleralıları isyan ettirdi. Esnaflar, Fil Hamit'in bunadığı haberini meraklılara ulaştırıp şenlenirken, Fil kepenkleri açtı. Kolera'nın sanatçı ruhlu insanlarının sevinçten bayılacakları bir heykelle dışarı çıktı. Tıbı'nın ve yanan atlardan en güzelinin saçdan heykelini yapmıştı. Fil Hamit'in ne kadar duygusal olduğuna uyanan esnaf, "Vay anasına herifçioğlu kız kalbi taşıyormuş," diyerek, Fil'in arkasından konuşmaktan vazgeçti. Bu muhteşem olayı duyanlar atölyenin önüne toplanıp saatlerce Fil'in

eserine bakarak hatıralarını canlandırdılar. Torna tezgâhlarının önünde günlerdir esir olup plastik oyuncak çıkmasını bekleyen kurnaz sokak çocukları, defolu sıcak oyuncakları kaptıkları gibi Fil babanın yaptığı güzelliği seyretmeye koştular.

Kolera'nın bitirimleri çaldıkları arabalara atlayıp Gaftici Fethi'ye ve Tilki Orhan'a geçmiş olsun demek için hastaneye gazladılar. Gılı ve çetesi en süratli arabayı çaldıklarından, ayrıca koyun gözlü bir şoförleri olduğundan bitirimler konvoyunun başında gidiyorlardı. Konvoy hastaneye neşe içinde girip Kolera'nın en canlı tiplerinin yattığı odaya çıktı. Hastanenin yarma kapıcıları ve kuş beyinli hemşireleri bitirimlere nereye gittiklerini sormaya cesaret edemezlerdi! Gılı felaketzedelerin odasına dalınca bütün neşesi kayboldu. Tilki'nin suratı feci şekilde yanmıştı, bir kolu da alçı üretiyordu! Gaftici'nin kafasıysa mumya gibi sarılıydı. Gılı kalbinin sesini dinleyip tuvalete koşturdu. En içten gözyaşlarıyla ağlayıp kendi kendine teselli yarattı. Rahatlayan Gılı, bitirimlere çaktırmadan tekrar odaya döndü. Bitirimlere bilgi vermek için odaya giren doktor, Tilki'nin kolunun iyileşeceğini ancak yüzündeki yanık izlerini ölene kadar taşıyacağını, Gaftici'ninse beyninden aldığı hasar yüzünden çocuk ruhu taşıyacağını, çünkü hafızasını kaybettiğini, kaba cümlelerle anlattı. Gılı ve bitirimler doktorun anlattıkları karşısında hafif bir şok geçirip suratlarını buruşturdular. Gılı, çetesine bir işaret çakıp "Ben gidiyorum siz arkadan ufak ufak gelirsiniz," deyip dışarı fırladı. Arabaya binip şehrin trafiğinden, sesinden uzaklaştı. Otobanda sürat yaparak kendine gelmeye, beynini rahatlatmaya çalıştı... Kolera'ya dönerken beyni taptazeydi. Sadece tat-

lı bir düşünce beyninde tur atmaktaydı: Tina! Zarif direksiyon oyunlarıyla Kolera'ya sokulup Tina'nın oturduğu binanın önüne bir defada park etti. Köşe başındaki dumancılardan bir nefes cıgara üfleyip Tina'ya söyleyeceği sözleri düşündü. Kırk bin sözcük arasında yine o sıradan ve kaba cümleye esir oldu: "Seni seviyorum!" Kafasında, "Narin bir ses tonuyla söylersem belki manita aşkımı anlar," diye hesapladı. Tina cama çıkınca önceden hesapladığı sade bakışı fırlattı. Tina, Gıli'nin gönderdiği içten bakış karşısında afallayıp odanın içine düştü. Yıllardır yüzlerce erkekle düzüşen Tina, yattığı yerden "Kalbimi çaldın pezevenk çocuk," diyebildi. O gece onu almaya gelen kuyruklu araba boş bir durumda ve öfkelenerek geri döndü. Gıli, her gün yeni bir hareket yaparak üstünlüğünü kanıtladığı bitirimhanede sırtüstü yatarak rahatlayıp Tina'ya alacağı hediyeyi düşündü. Gecenin bir yarısında haplanıp peygamberleşince sokağa damladı. Gıli'nin haplandığını gören arkadaşları "Olacak şey değil, abimizi ilk defa ilaçlanırken görüyorum," diye karşılıklı söyleştiler. Gıli uyuşturucu ticareti yapan ağır ablalarla muhabbet kurup Tina'dan söz açtı. "Ablacağım be, sen böyle hikâyeleri iyi bilirsin. Nasıl davranayım bu manitaya, beni ölümüne tav etti kevaşe. Ulan ruhum çalkalanıyor. Duygularım birbirine vuruyor." Gıli'nin sakız gibi konuşmasından etkilenen ağır ablalar, "Varımız yoğumuz sensin Salih'ciğim, eğer sen manitayı bu kadar çok düşünüyorsan o da seni böylesine özlüyordur," diyerek kafayı fazla takmamasını öğütlediler. Gıli ağır ablaların sözüyle ve Akinaton'un gücüyle karanlık sokaklara doğru şuursuzca savruldu.

Kara ve şişman gölge Kolera'nın insan ayağı değmemiş so-

kaklarında ölüm saçmak için tuzak kurdu. Gece ayazından titreyen sokak lambalarının Kolera canavarını görünce, voltajları azaldı. Söndüler!

Âlemden dönen yeniyetme köylü gençler sokaktaki soğukluğu fark edip evlerine kaçtılar. Taraçalardaki ve sokak aralarındaki çamaşırlar "İçeri girmek istiyoruz," diye bağırıp Kolera'nın kadınlarını uyandırdılar. Çamaşırları toplamak için balkona ve camlara çıkan kadınlar, Kolera canavarının kıvılcımlar çıkararak soluyuşunu görüp yataklarına sarıldılar. Mevsim bahar olmasına rağmen serseri bir soğuk Kolera'yı kapladı. Gili'nin dışında sokaklarda pervasızca sürten kimse kalmadı! Gili, aç karnını doyurmak için bakkal çakkal arasa da avucunu yaladı. Ancak ümitsizliğe düşmeyip cebinden timsah marka bir jilet çıkardı. Jileti parmaklarının arasında yaylandırıp gökyüzüne doğru ıslık çaldırarak gönderdi. Jilet, kurutulmak için karşıdan karşıya asılmış balıkların ipini kesip Gili'nin göğüs cebine düştü. Gili, çirozları mideye indirince ayıldı. Kolera'nın namuslu insanlarına verdiği şeref sözünü hatırladı: Çırakların katilini yakalamak! Gili, mesaiye kalan çırakların kullandığı yolda sotaya yattı. Bu esnada Kolera canavarı saklandığı kuytudan çıkıp homurdanarak caddeye doğru yürüdü. Gelip geçen arabalara Malbuş satan zayıf, çelimsiz, kara kuru bir kadına sıcak şişini geçirdi. Kadın çığlık bile çıkaramadan yere yıkılınca, Kolera'yı ateş kapladı. Gili sıcaklığın geldiği yere doğru hızlanırken Kolera canavarı zevkin doruklarına doğru süzüldü. Gili yanlış yerde sotaya yattığı için kendi beceriksizliğine küfürler yağdırdı.

Cinayet sabahı Kolera'nın insanları Gili'ye surat yapıp feci

şekilde aşağıladılar. Gili, "Allah hepinizin belasını versin nankör köpekler. Yakalayamadım ne yapayım," demekle yetindi.

Kolera'nın seks düşkünü azgın gençleri, aynı zamanda hünerli bir kevaşe olan Malbuşçu kadının ölüm haberine pek sevinmediler. Ölen kevaşe, Kolera'nın en dandik gençlerine bile yatakta istedikleri hareketin hepsini nazlanmadan yapıyordu. Böylesine delikanlı bir kevaşeyi kimse unutamazdı.

Gece daha ceset soğumadan mezarın başında Kolera'nın azgın gençleri derin nefesler alarak turlamaya başladılar. Mahalleli hıcranlı bir uykudayken, mezarı tırnaklarıyla köstebek gibi kazıp mitrayı dışarı çıkardılar. Ölü mitranın üzerindeki kefeni özenle ve korkusuzca çıkarıp yere çarşaf yaptılar. Dört kafadar sabahın ilk ışıkları çıkana kadar mitrayla önlü arkalı, sağlı sollu sevişiler. Mitra bir ara gözlerini açıp "Aslanlarım benim size helal olsun." deyip tekrar gözlerini kapattı. Azgın gençler sabah postasını da atıp mezarı kapattılar.

Sabah tam anlamıyla lambaları yaktığı zaman ışık almayan bir köşede ilkokul öğretmeninin cesedi parlamaktaydı. Yüzlerce öğrenci öğretmenleri için gözlerini oğuştururken, Gili ümitsiz bir durumda cesedi seyretti. Koleralıların Gili'ye en ufak bir güveni kalmamıştı! Öğrenciler kara elbiseleri yırtıp öğretmenlerinin üzerini kapatırken, siren sesi bu matemi bozdu. Zarbolar öğretmenleri için ağlayan çocukları coplayarak dağıtıp Koleralılara gövde gösterisinde bulundu. Zarbolar, çocuklarını sakinleştirmeye çalışan velilerden birkaçını tutuklayıp karakola çektiler -tutukladıkları velileri amirlerine gösterip suçlu zanlısı diyerek iyi puan alacaktı kerizler.

Matbaacı kurnaz Remzi "Kolera canavarı yakalandı," diye bir

başlık atıp anında gazete çıkardı. Amacı kısa yoldan zahmetsizce köşeyi dönmek olduğundan gazeteyi arak fotoğraflarla bir güzel süsledi. Remzi Baba hayatının en büyük volisini vurmuşken kalp yetersizliğinden hayata gözlerini kapadı. Kimsesi olmadığından bu paraya Gili el koydu. Parayı daha önce ölenlerin ailelerine dağıtan Gili, Kolera'daki itibarını tekrar kazandı.

Kolera'da bitirimlerin ve âlemci ağır ablaların dışında kalanlar, Kolera canavarından korunmak için evlerine kapandılar. Sokaklar eskiden olduğu gibi insan seliyle dolup taşmıyordu. Bir zamanlar mahalleyi titreten reis bile Kolera'yı terk edip şehrin lüks semtlerinden birine kaçmıştı. Kolera, canavarın elinde tam anlamıyla savunmasız kaldığından, binalar bile birbirine yapışarak yaşamaya çalışıyordu.

Kolera'ya yeni bir öğretmen atanana kadar epey vakit geçmesi gerektiğinden, ilkokul öğrencileri kaldıkları dersten kendi kendilerine devam ederek eğitimlerini hızlandırdılar. Kelimelerin anlamını farklı biçimlerde anlayan Kolera'nın çocukları, kara tahtadaki "Bağımsızlık" kelimesini cümle içinde kullanarak derslerine başladılar. "Ben bağımsız adamı havaalanında gördüm. Bizim mahallede bağımsız bir köpek var. Bizim evin arkasında iki tane bağımsız adam oturuyor. Babam dün üç bağımsızla konuştu." Çocuklar defterlerini bu cümlelerin en hasolarıyla doldururken, sınıfa bakanlığın eli sopalı müfettişi girdi. Müfettiş, Kolera'nın çocuklarına "Bilmem kimi kim öldürdü? Şurası kaç yılında alındı? Bu aletin mucidi kimdir?" gibisinden ortaçağ soruları sorunca, çocuklar yüz bir değişik kahkahayla güldüler. Müfettiş, Kolera'nın üç beyinli çocuklarının alaycı seslerine daha fazla dayanamayıp dışarı fırladı. Gidiş o gidiş!

İmine'nin hastalığı tüm bu geçen zaman içerisinde daha şiddetlendiğinden, Berber Ali'nin sinirleri de bir hayli yıpranmıştı. İşleri de tersolaşan Ali'nin kafasında binlerce plan vardı. Her şeyden fazla mahalledeki şerefini korumak ve eskiden olduğu gibi hatırlanmak istediğinden, deli bir kadınla aynı mahallede yaşama riskini beyninde canlandıramıyordu.

Berber Ali, kafasında beslediği kırk bir türlü düşünceyle yatağa girip sağa-sola dönerek uyumaya çalıştı. Derin bir uykuya dalmışken "vıjk vıjk-sivs" seslerine dayanamayıp uyandı. Ali, loş ışıkta parlayan bir suratın camları sildiğini görünce hayretten afalladı. İmine aşırı titizlik hastalığına yakalanmıştı! Belki de bin hastalık iç içe yaşıyordu. Evin camlarını gece yarısı saat üçte silmesine bir anlam veremeyen Ali, İmine'nin kart horozlar gibi suratını boyayışını da hiç mi hiç anlayamadı. İmine, kırk yıllık köylü şivesini değiştirip anadan doğma şehirli gibi "Nasılsınız efendim... Çok mersi bayım... Çok şıksın kocacığım... Ali'ciğim lütfen bulaşıklar için bana biraz yardım eder misin?" gibi laflar ediyordu. Ali, karısının ince hastalığa yakalandığını düşünüp dayak atmak-

tan vazgeçti. İmine, buzdolabından çıkardığı hafif topuklu ayakkabısını giyerek evin içinde sabaha kadar takır takır dolaştı. Sabahın ilk ışıkları odaya süzülünce, kilisenin kokain etkisi yapan çanlarına dayanamayıp dantelli, seksi geceliğiyle mahalleye indi. Gıli ve Reco'nun mutlu olması için İsa Baba'ya ve Meryem Ana'ya yüce azizler adına mum yakacaktı. Ali karısını yatakta göremeyince telaşlanıp sokağa zıpladı. Hay kırk bin ustura! Karısı içi gözüken geceliğiyle Kolera'da turlamaktaydı. İmine ara sıra geceliğin eteklerini yukarıya kaldırarak bacaklarını yellendirmekle meşguldü. Manzaraya dayanamayan Ali, sırtını duvara yaslayarak delikanlıca bayıldı. Yol yordam bilen esnafların yardımıyla ayılan Ali, İmine'nin peşinden kiliseye koşturdu. Bu sırada İmine, kilisenin yanındaki ayazmaya süpürge ve zeytinyağı bırakarak Rumca bir şeyler fısıldıyordu. "Puise edoime-puise edoime." Ali, beyninde kendi isteğiyle bir şimşek çaktırarak kararını verdi. İmine'yle beraber kentin zengin semtlerinden birine yerleşecekti. Oralarda yaşamak için de küçük çapta kalpazanlık yapacaktı. Kolera böyle işler için hazır bölgeydi. İmine'yi kolunda sürükleyerek eve götüren Ali, onu sandalyeye bağlayıp evi toparlamaya başladı. Sırtlarında altı yüz kilo taşıyan Kolera'nın hamalları, Ali'nin evini bir sigara içimi sürede aşağıya indirdiler. Ali'nin Kolera'daki havasını kıskanan softalar "İyi oldu pezevenge. Her deliğe parmağını sokarsa olacağı buydu. İkilesin de ense tıraşını görelim," diye kılçık atarak konuşurlarken, Ali, İmine'yi Hamit Usta'ya teslim edip eşyalarının başına döndü. "Kamyon çağıralım mı? Yüklemeye yardım edelim mi?" diyenlere kaş çatarak bakan Ali, eline geçirdiği gaz bidonunu eşyaların üzerine boşalttı. Softalar ve dedikoducu köylüler Ali'nin hareketine şaşkınlıkla bakarlarken, harbi bitirim-

ler, esnaflar, "Gözünü seveyim Ali Baba ateşle oynama." diye hep bir ağızdan bağırdılar. Ali boynu bükük bekleyen eşyalarına son bir defa daha bakıp elindeki kibriti geçmişinin cansız hatıralarına gönderdi. Eşyalar çıtırdamaya, kıpırdamaya başlayınca Ali, İmine'yi almak için Fil Hamit'in atölyesine uzadı. Fil Hamit'in uğursuz atölyesinden İmine'yi alan Ali, yanan eşyaların isinden karısıyla beraber geçerek gözden kayboldu. Balkonlarda pamuk atan hallaçlar ellerindeki tokmakları aletlerine daha hızlı vurarak, Kolera'nın beklediği gerilim müziğini yaptılar. "Dınk-Dınk. Ali abi güle güle. Dınk-Dınk. Ali abi güle güle."

Dini imanı para olan canavarlara parayı bastıran Ali, şehrin en renkli caddesinde dayalı döşeli eve kapağı attı. Hanımefendi ve beyefendilerin semtinde Ali ile İmine'yi saray ailesinden kalma eski şehirli sanıyorlardı. Bunda İmine'nin büyük rolü vardı!

Ali, karısının yeni semte uyum sağladığına sevinip Kolera'ya düşmeye başladı. Kolera'dan fiyakalı bir hareketle ayrıldığından mahallenin iş bitirici esnaflarının ve haso delikanlılarının gözünde ilahtı! Ali, berber dükkânını açıp tekrar hayata başladı. Şimdi namusu, şerefi bir kenara bırakarak havadan para kazanmanın o doyum olmaz şehvetini yaşayacaktı. Ali, kendisine bağlı kalan hayattaki tek varlığı İmine için her türlü vukuatı işlemeye hazırdı. Dolmalık biberin içine şırıngayla su koyma gibisinden sıradan işlerle uğraşmayacağından hap kırıp eroin niyetine kerizlere satacaktı. Berber dükkânı bu iş için bulunmaz bir tezgâhtı!

Tombalacılar, sübyanlar, perdeciler ve ağır ablalar, Ali'nin mekânına doluşup hayırlı olsun hesabı sırıtarak mal taşımaya başladılar. Ali yeni kurduğu tezgâhta başarılı olunca, Kolera'nın gözü kara morfinmanlarına ve taze psikopatlarına güzel jestler yap-

tı. Dükkânındaki "Temizyüz Berberi" tabelasını çıkarıp yerine "Ali Baba'nın Yeri" yazan yeni tabelayı astı.

Kolera'nın bitirimliğe meraklı çocuklarına, Ali Baba'nın sattığı mallar pahalı gelince, onlar da hayal kuracak başka kırıntılar aramaya çıktılar. İşte tam bu sırada, Reco ve arkadaşları mahallede kiralık dükkân arıyorlardı. Kolera'ya bu haber anında yayıldı. Matbaacı Remzi Baba'nın dükkânı boştu. Reco arkadaşlarıyla beraber önceden hazırladıkları parayı mal sahibine gösterince, herif paraya balıklama daldı. İş okeylendi. Dükkâna yanaşan kamyonetin içinde binlerce çizgi roman gerdan kırıp göz süzüyordu. Raflar, sandalyeler, masalar aynı esnada dükkâna yerleşmekteydi. Reco, arkadaşlarıyla yardımlaşarak kitapları raflara dizdi. Hay bin beş yüz şeytan! Reco ve arkadaşları Kolera'daki çocukları ve gençleri, hapsız tüpsüz, esrarsız tatlı hayallerin peşine, hoş serüvenlerin arkasına sürükleyeceklerdi.

Kolera'ya çızgi roman kütüphanesi açıldığını duyan temiz aile babaları, çocukları için endişelenmekten vazgeçtiler. Saat on birle üç arası açık olan kütüphane, futbol maçları kadar ilgi görüyordu. Reco ve arkadaşları Kolera'nın her cins insanından aldıkları sevgi işaretleriyle, peynir bulmuş fare gibi sevindiler.

Gılı, ağır bitirim olduğundan, abisini görmeye ve kütüphanenin açılışına gelmedi. O derin mevzularla uğraşıyordu. Ayrıca Kolera'nın sert geçen gece ve gündüz hayatında en ufacık duygusallığa yer yoktu.

Gelenekçi bitirimlerin dünyasında, bir kızla konuşmayı şöyle bırakın, örümceğin ağına sinek atmak bile duygusallık sayılıyordu. Ayrıca Gılı'nin gerçek hayatta yaşadığı olayların binde birini kâğıt üzerinde izlemeye vakti ve sabrı yoktu.

Koleralılar, çevinoların yetiştirdiği çiçeklerin iştah açıcı kokusuyla işlerine gaz vermişken Polonyalı turistlerin mahalleye girmeleriyle heykelleştiler. Şairlerini ziyarete gelen Polonyalılar öylesine renkli giyinmişlerdi ki adamlarımız donmakta haklıydılar. Kolera esnafı Polonyalıların sadece renkli giysileri değil, sütun gibi bacakları karşısında da zamanı boşa atmışlardı. Rimel, fondöten, kırmızı ve yeşil çorap ordusu müzeye doğru ilerlerken, Kolera esnafının buzları çözüldü.

Polonyalı turistlerin mahalleden masal gibi geçmeleri canavar hikâyesinden sıkılmış olan esnafları bir süre rahatlattı. Esnaf, turistler mahalleden ayrılana kadar, "Ne güzel göğüsleri vardı cıvırların, ah ben orada olacağım ki yalamadık manita bırakmam," gibisinden muhabbetlerle hayal dünyalarını genişletti.

Gıli, Orso'nun kahvesinde seçkin müşterilere verilen kristal bardağa rakı doldurup Kolera'nın denize bakan tepesinde yudumladı. Denizden gelen üç kısa, bir uzun fısıltıyı Tina'nın sesine benzetip iç içe geçmiş düşüncelerinden sıydıldı. Cebindeki rakı şişesinin son dublesini de bir bardağa boşaltıp Kolera'ya indi. Gıli'nin sabahın köründe sekiz çizerek dolaşması yaşlı bitirimcilerce pek hoş karşılanmadı. "Eyvah! Evladımız kalp ağrısına yakalanmış," diye üzülerek söylendiler.

Gıli, Tina'nın evinin önünde bardağı kırıp kafasındaki planı yaşamaya başladı. Mahallenin çöpçüsüne sebepsiz yere iki tokat patlatan Gıli, istediği hırgür ortamını yarattı. Tokadı yiyen çöpçü boynu bükük uzaklaşırkan, Tina mevzuya uyanmak için cama çıktı. İsteği gerçekleşen Gıli, Tina'ya bir işaret çakıp aşağıya çağırdı. Gıli'yi yıkacak derecede sarhoş gören Tina, kimseye aldırış etmeden kapıyı açtı. Gıli, Tina'yı şöyle bir kesip sarhoş lisanıyla "ça-

lışmanı istemiyorum. ben jana bakajağım," deyip kapıya omuzunu yaslayıp ayakta sızdı. Gili'nin rezil olmasını istemeyen Tina, Kolera'nın en bitirim delikanlısını evine çıkardı. Tina, Gili'nin yattığı odanın penceresini açıp odaya hava sokacakken dedikoducu kadınların hınzır bakışlarıyla karşılaştı. Kaşından bir kıl çekip "Kıll!" diye bağırarak kadınları uyuz etti.

Gili'yi su, kolonya ve öpücükleriyle ayıltan Tina, az şekerli bir kahve yapıp konuşmaya başladı. "Bak canikom sen çok iyi kalpli bir insansın. Fakat bazı şeyler var ki onları mutlaka bilmelisin. Şimdi bana âşık olduğunu falan zannediyorsun ama gerçek böyle değil. Bu üç günlük bir şey. Sana vermesine veririm, hatta köpekler gibi sevişiriz ancak bu iş nereye kadar gider? Beşinci günde senin komplekslerinle ve geçmişimi yüzüme vurmanla karşılaşmak istemiyorum. İstersen bir deneyelim. Benim için hiç fark etmez, aşkımız felaketle sonuçlanınca sakın kendini harap etme canikom. Ayrıca benim pahalı bir kadın olduğumu sakın unutma. Zevk düşkünüyüm ve inançsızım!" Gili, hiç ummadığı bir ses tonuyla lügatin hasosunu parçalayan Tina karşısında şarampole yuvarlandı. Yılan gibi yatağın içinde kıvrılıp "Zevklerini ve hayatını beraber tüketebiliriz," diyerek Tina'nın anlayacağı dilden nağmeler parçaladı. Tina'nın şehrin son hızla geçen gece hayatında baş piskopat olduğunu belirtmeye hiç gerek yok!

Tina, mesleğinin verdiği tecrübeyle Gili'yi okşamaya başladı. Parmaklarını Gili'nin el değmemiş bölgelerinde dolaştırdıkça odaya sihirli bir koku yayıldı. Bu koku Tina'nın Gili'yi okşarken dirseğiyle devirdiği oje kokusuydu. Gili çocukluğunun en güzel günlerinden hatırladığı kokuyu teneffüs edince şehvet defterini açmaya karar verdi. Gili, çılgınlar gibi Tina'yı öpüp okşadıkça tül per-

deler ve çarşaflar dalgalandı. Yaşanması gereken müthiş bir andı! Tina, boyun damarları kasılmış bir durumda, fısıltıyla "Çocuğu mektebe koymayacak mısın?" diyebildi. Gıli, tedirginlikle "Çocuğumuz olur diye korkuyorum," deyince, Tina şuh bir kahkaha patlatıp ardından, "Korkma kocacağım içimde demir var, hiçbir şey olmaz," deyip masumane bir şekilde kısık kısık gülmeye devam etti.

Sabahın köründe sevişmeye başlayan Gıli ve Tina, çekiç sesleri ve torna tezgâhları susana kadar vukuatlarını sürdürdüler. Darbuka, keman ve klarnet üçlüsü sokağı ağlatırken Koleralıların yüzü mutluluk kırışıklıklarıyla doldu. Sokaktan gelen seslere göz kaydıran Tina, baba şoparların, cıvırların ve kevaşelerin dans edişine takıldı. Kara cıvırlar dans ederken kalçaları güzelleşsin diye takunyalarını giymişlerdi. Havaya bakarak dans eden cıvır, Tina'nın kendisini hayranlıkla seyrettiğini fark edince "Abe inesin, aşağıda birazcık sen de kıvırtasın bizim gibi," dedi. Tina, "Çok yorgunum akşama kadar tepiştim," diye nazlanınca, kara cıvır "O zaman gelesin akşam Çitiki'ye, güzel bir düğün vardır. Em kıvırtır, em de evlenen şopar için ala turaya çıkıp kıyak yaparsın," diye ısrar etti. Tina, kabul ettim anlamına gelen öpücüğü kara cıvıra yollayıp Gıli'nin yanına uzandı.

Gıli ve Tina, müzisyenlerin ara sokaklara bıraktıkları tatlı nağmeleri aşklarına meze yapıp Çitiki düğün salonuna doğru balerin gibi yürüdüler. Çitiki'ye girdikleri zaman suskun bekleyen darbukalar ötmeye başladı. Şoparlardan biri mikrofona geçip "Bu âlemin en arbi delikanlısı Salih abimizi aramızda görmekten kı-

vanç duyuyoruz. Ayrıca, Tina abulamıza da oj geldin diyoruz," diye salonu inletti. Çitiki alkıştan inlerken. Gıli ve Tina piste en yakın masaya davet edildi.

Gelin ve damat "bir yastıkta kocayın" durumuna geçtiğinde Kolera'nın yetenekli müzisyenleri orijinal aletlerini ağlatmaya başladılar. Darbukacı Balık Ayhan, "Abe burada köylüler de oturuyor; onlara da güzel gelecek bir şey çalalım. Roman havasından anlamıyor kerizler. Mesela 'Gitme turnam gitme'yi kafamıza göre döktürebiliriz." dedikten sonra darbukayı sihirli parmaklarıyla konuşturup parçayı bozarak her iki tarafın da anlayacağı dilden döktürmeye başladı. Orkestra elemanları Balık'ın ritmine anında ayak uydurup parçayı hallaç pamuğu gibi atmaya başladı. Davetliler arasında bulunan Puma Zehra, piste çıkıp gelin ve damadın şerefine göbek atarak açılışı yaptı. Pist, anında pazar kalabalığına dönüşürken orkestra elemanları dans edenleri terden boğuyordu.

Gıli ve Tina, dans edenleri seyrederken öyle inanılmaz bir zevk alıyorlardı ki bu zevk yatakta aldıkları zevki üç bin defa solluyordu. Salonda her yer ağzına kadar dolu olduğundan, içeri giremeyenler camları kırarak müziğin dışarı çıkmasını sağladılar.

Çitiki'nin ışıkları sekiz defa yanıp sönünce, yeni evli çifte takı törenine geçildi. Esnaflar, bitirimler, ev kadınları ve sokak kadınları gönüllerinden kopan hediyeleri birer birer siyah ve beyaz gölgeye taktılar. Gıli, Tina'nın yanından isteksizce kalkıp hediyesini takmak için piste doğru uzaklaştı. Gelin kızın parmağını nazikçe yakalayıp cebinden çıkardığı kara taşlı, kara gözlü pırlanta yüzüğü alkış bombardımanının altında kızın parmağına geçirdi. Koleralılar Gıli'yi, kıza yüzük taktığı için değil, kıymetli bir mal gaftilediği için alkışlıyorlardı. Gıli, gelin ve damada bildiği tüm

numaraları açıklarken, Tina masada yalnız bırakılmanın acısını sağa sola şuh bakışlar fırlatarak çıkarıyordu.

Aydınlıktan saklanan bir gölge düğün salonunun uzun mermer sütunlarının arkasına yaslanarak harekete geçti. Uzun boylu, geniş kemerli, sigarasının külü uzamış gölgeyi görünce Kolera'nın ateşli gençlerine yakıcı bakışlarını gönderen Tina'nın bakışları söndü. Tina'nın masasına iyice yaklaşan gölge, ışıkların altında parladı. Buldog köpeği suratlı, karanlık bakışlı herif, Tina'nın pezosuydu! Kelavlar, kevaşeler dans pistinde kırmızı eteklerini uçurup seksten çıkma mor bacaklarını lombaklara gösterirken, baterist, ritmin gözüne, ağzına vurup orkestrayı gaza getirdi. Seyircilerin bakışları dans pistinde sabitlenmişken buldog köpeği suratlı herif parmaklarının arasına zulaladığı jiletli eliyle, Tina'ya tokadı geçirdi. Tina'dan çıkan tiz nida orkestranın çıkardığı bas sesle uyum sağlayıp araya karıştı. Sandalyelerin arasına yıkılmış gökyüzünden yardım bekleyen Tina, suratından akan kanı fark edince şakkadanak bayıldı. Buldog, Tina'nın suratına faça açmanın verdiği keyifle sütunların arasından geçerek özgürlüğe kavuştu. Düğün salonunun dışında dans edip cigara üfleyen kofti delikanlılar, homurdanarak geçen karartıyı hayallerine figüran olarak eklediler.

Gili, sigara dumanı yüzünden sisli bataklık filmine dönüşen sahne kenarından gözlerini japon yaparak Tina'ya baktı. Manitasını yerinde göremeyince sol kaşının üzerinden bir damla soğuk ter yere düştü. Gili, ekintiye geldiğini zannederek kenarlarda, köşelerde cıvırını çaktırmadan arıyor, "Tina-Tina," diye titrek gırtlak nağmeleri yapıp manitasına uhrevi işaretler gönderiyordu.

Masa altında birbirlerinin gizli bölgelerini dikizleyen çocuklar, oyunlarını başka masalarda sürdürüp ronta yatma kararı aldı-

lar. Puma Zehra'nın bacaklarından pek zevk almayan çocuklar, Tina'nın hareketsiz yerde yattığını hissedince çığlığı bastılar. "Abe millet koşuzlayın, Tina abulamız bıçaklanmış. Er tarafı kan içinde kalmış." Şopdik'in kilise çanı gibi bağırmasıyla, tırsak köylüler düğün salonunu terk ederken Gili, muhabbetine parantez açıp manitasının yanına zıpladı. Âlemci manitalar Tina'yı çeşitli yollardan ayıltmaya çalışırken, Gili Tina'nın yırtılmış suratıyla karşılaştı! –Gili manitasına zarar geldi diye bağıramazdı. Öfkelenip sıradan sözcükler söyleyemezdi. Ne yapalım ki Kolera'nın değişmeyen kuralıydı bu.

Gözlerini hafiften aralayan Tina, kısık bir sesle ve mahzun bir ifadeyle "Kızlar aynanız var mı? Ayna istiyorum orospular!" dedi. Tina, çatlak bir aynada suratına bakıp "Bu suratla mama bile olamam. Gençliğimi kesti pezevengin adamı," deyip tekrar bayıldı. Gili, her bitirimin hayatta sadece bir defa yapabileceği sahneye kendini hazırlarken, vukuatı haber alan Kolera'nın ayakkabı boyacısı çocukları, fırçalarını tezgâha "ayak değiştir-fırça-boya-para" makamında vurup orkestrayı gerilim müziği çalmaya davet ettiler. Gili, harbi ipek gömleğinin alt uçlarından yakalayıp yukarı doğru hafif kavisli bir vaziyette gömleği açtı. Düğmeler, Çitiki düğün salonunda bulunanların kafasına düşerken Gili, kemer tokasının arasına zulaladığı jileti yine kıvrak bir bilek numarasıyla çekti aldı. Kolera'nın ağır bitirimlerince seyrediliyor olmasa bu hareketlerin çoğunu yapmazdı. Beklenen şiddet anı gelince, Çitiki'nin ibne ışıkları göz kırpmaya başladı –belki de bu ışık oyununu estetik hastası şairler ayarlıyordu! Gili, suratını parlak ve gölgeli hale getiren

ışığa aldırış etmeden elindeki jileti yelpaze gibi sallayarak göğsüne çubuklu pijama süsü verdi. Bu hareketi yaparken yüzünde acının zerresi yoktu. Sadece bakışları öfkeli ve donuktu! Gıli olayı rejisör gibi seyreden ağır bitirimlerden geçer puan almıştı. Bunu bitirimlerin ellerindeki cıgaraların küllerinin uzamasından anladı. Gıli, Kolera'nın geleneklerine göre en anlaşılır şekilde intikam yemini etmişti. Birisi bunu köylülere ve softalara açıkladı!

İki cıvır Tina'nın koluna girerek girişli-çıkışlı, yapılış itibariyle tekin evlerin en hasosuna doğru uzadılar. Sokakların tapusu Kolera canavarı tarafından parsellendiğinden, canları kıymetli şahıslar hayatlarını cam kenarlarından bakarak soluyorlardı. Üç kadının ölüm yolunda yürümeleri, camlardan sarkan köylü kadınlarına, gavatlara, gece muhabbeti için konu oldu. Sokakta epey piştiğini zanneden köylü kadınlardan biri "Seet gaç?" diye seslendi. Cıvırların en kurnazı saate bakmadan "Altıyı tokmak geçiyor," diye bayıltıcı bir tilkilikle cevap verince köylü kadın, morun en tatlı tonuna bürünüp içeri girdi. Cıvırlar, Gıli gelene kadar Tina'yı, o ayrıntıları anlatılamaz evlerden birine sokup yanağını tedaviye koyuldular.

Kolera canavarı her nedense o gece bir cinayet işlemedi. Kim bilir, belki de Çitiki düğün salonunda olanlar kalbini zedelemişti!

Gıli, ağır bitirimlerin önünde intikam yemini ettiğinden, kafası bulanıktı –eğer Tina'nın intikamını alamazsa bunun faturasını mahalleden ve bitirim hayatından kovulmakla ödeyecekti! Gıli, bitirimhanede iskambil kâğıdıyla fal açıp sakinleşmeye çalışırken "Aslanları, kaplanları bağlayın! İşte bu yılan üç boğ.ayı sıkarak öl-

dürecek güçtedir. Akşama hepinisi arsaya bekliyorum," gibisinden sesler duydu. Duyduklarına bir anlam vermeyen Gılı, aşağıya bir göz atınca yanakları pembeleşti. Gördüğü manzara karşısında beyni eski kıvraklığına kavuştu. Çocukluğunda çizgi romanlarda okuduğu üçkâğıtçı cambazlar, sihirbazlar ve masum kalpazanlar mahalleye gelmişlerdi. Ayaklarına taktığı uzun sopalarla yürüyen cambaz kadın, kahvenin üst katından sarkan Gılı'ye yaklaşıp kulağına "Göğüslerimi kaşır mısın canım?" dedi. O anda Gılı'nin içindeki intikam ateşi yanmaya başladı. Her şeye rağmen böyle bir mahallenin asla terk edilemeyeceğini bir kez daha anladı!

Mideye iki tane de siklo gönderen Gılı sakinleşti. Orso'nun kahvesine inip keman nağmeleri dinleyerek kalbine son rötuşları yaptı. "Belki bir daha fırsat bulamam," diye düşünüp Tina'nın çantasından gaftilediği ojeyi defalarca soludu. Tina'ya faça açan pezevengin peşine düşmek için her şey tamamdı!

Orso'nun mekânında kendi usullerince pişti oynayan şairler Gılı'ye yapacağı vukuatta başarılı olması için kurnazlık dörtlükleri parçalayıp karşılıklı atışarak oyunlarına devam ettiler. "Kolera'dan geçiyor musun / maçayı karoyu seçiyor musun / Yaptığın piştiler façalı olsun / kes tıraşı da pantolonun biraz paçalı olsun!" Şairlerin sülün gibi atışmalarına tav olan Gılı, şokella bataklığına düşmüş sokak çocukları gibi sevinerek pezevenklerin takıldığı kahvelere doğru adımlarını konuşturdu.

Karı pezevenklerinin takıldığı kahvehaneye damlayan Gılı, pezoları tatlı diliyle yoklayarak mevzuatı kusmaları için gaz verdi. Gılı, soruşturmaya alışmasınlar diye taktik üstüne taktik değiştiriyordu. Köylü şivesiyle konuşuyor, ablamdı diyor, horoz gibi öttürüyordu kerizleri. Yeterli bilgiyi edinen Gılı, yıldızlar göklerden

de gözükene kadar kafasına göre sağda-solda takıldı. Adam kesme zamanı, eğlence vakti, sevişme sırası; yani akşam olunca üçüncü sınıf köhne bir diskoteğin kapısını görebileceği şekilde sotaya yattı. Tina'ya faça açan pezo buraya takılıyordu; beceriksiz hayat kadınları, harbi ibneler ve zamalifkayı kestirmiş dönmeler ufak ufak diskoya düşmeye başladı. Bu sayılan insanlar o kadar kötü makyaj yapmışlardı ki, yıllarca abaza kalmış hıyarları bile seksen soğuturlardı. Ama onlar, ucube dönmeler ve katmerli kevaşeler, gecenin ve içkinin her şeyi değiştirdiğini müneccimlik derecesinde biliyorlardı.

Gıli sotaya yattığı yerden tüm bu olanları seyrederken, Buldog suratlı pezo, göbeğini okşayarak, ayılar gibi gerinerek ve daha birtakım rahatlama hareketleri yaparak, yediği yemeği hazmetmeye çalışıyordu. Diskonun general kılıklı kapıcısı pezoya gerekli saygıyı göstermeyince tokadı yiyip diskonun dar merdivenlerinden aşağı yuvarlandı. Olaylar köpek sürüsü gibi peş peşe geldiğinden pezonun canı feci şekilde sıkılmıştı. Ara sokaklara girip derin nefes almak onun için en rahatlatıcı yoldu! Gıli mahalleden uzak ve tek başına kavga edeceğinden biraz heyecanlanmıştı. Fakat adam sıkıştırmak için böyle bir fırsat bir daha asla ele geçmezdi. Kolera'nın ağır bitirimleri muhabbetlerinde bu konuyu defalarca işlemişlerdi! Ojesinden derin bir nefes alan Gıli, pezonun peşinden ara sokaklara daldı. Takip ederken bile hareketleri recona uygun ve sevimliydi. Gıli beynindeki intikam düşüncesinin kontağını kapatıp olayı sabitleştirmek için el frenini koparırcasına çekti. İntikam! Bu duygu tüm bedenine yayıldı. Gıli için hayatta hiçbir şey bu kadar kesin ve belirleyici olmamıştı.

Avına kurnazca yaklaşan Gıli, tüm pezoların tav olduğu o si-

hirli sözcüğü kullanarak icraatına başladı. "İyi akşamlar hemşo!" Gıli, mavi Malbuş'un paketini pezoya uzatıp "Yak bir tane her türlü derde iyi gelir," deyip pezoyu katakülliye getirmeye çalıştı. Ufacık bir insani ilişki gören pezo, Gıli'nin teklifini hoş bir tebessümle kabul etti. Jestin karşılığını vermek için kibritine davranan pezo, Gıli'nin hazırladığı tuzağa balıklama atladı. Pezo perşembe pazarı gibi dağınık ceplerinde kibriti ararken, Gıli, Arap Sado'nun yadigârı emaneti zulasından çıkardı. Saniyelerin bir gramını bile boşa harcamayan Gıli, sapını öfkeyle kavradığı emaneti pezonun kasıklarına sokup sokup çıkardı. Çamurların ve kusmuk göletlerinin içine diz çöken pezo "Allah'ını peygamberini seviyorsan kıyma bana abim!" diye inledi. Pezo haybeye yalvarıyordu. Gıli'nin gözü fırıldak gibi dönmüştü. Ve sustalı durmak bilmiyordu! Gıli pezoyu süzgeç haline sokup kurbanının altın künyesini ve çıbanlarını alarak, Orso'nun kahveye doğru ceylan gibi koşturdu.

Gıli Kolera'ya yaklaşırken ceketini ve nefesini ayarladı. Orso'nun mekânına eski şehir beyefendileri gibi, ama kendisinin bitirim tarzını da ekleyerek girdi. Gıli, yüzündeki titremeyi ve gözlerindeki hüznü saklayamadı. O kadar usta kalpsizlerden değildi. Akabinde ilk defa bir canlıyı topraklaştırıyordu!

Orso'nun kendi eliyle sunduğu çayı şekersiz içip Tina'yı bulmak için tüyocu ablaların yanına doğru uzaklaştı. Gıli çayın yanında gelen kesmeşekerleri havaya atarak yemişti. Bu hareketin sırrını bilenler her şeyin yolunda olduğunu anlamışlardı.

Tüyoyu alan Gıli, Kolera'ya uyuşturucu almaya gelmiş hödüklerden birinin arabasını gaftileyip Tina'nın yanına pati çekti. Usta bir kalkıştı ve üçüncü vitese geçene kadar lastikleri öttürdü!

Her gece olmasa bile mutlaka ve mutlaka üçüncü gece renk

değiştiren evlerin önünde arabayı bırakıp içeri daldı. Böylesine güzel bir makine sokak çocuklarının rüyalarında geziyordu. Kader, çelik jantlı rüyayı karşılarına dikmişti! Gıli de bu rüyayı çalmaları için tavan lambasını açık bırakmıştı!

Şifre müziğin panzehirini çalarak iç kapıyı açtıran Gıli'nin, yatakta düşünceler âlemine dalmış Tina'nın suratını görünce içi burkuldu. İnce meselelerin konuşulacağını çakozlayan ağır ablalar ve kevaşeler Gıli'yle Tina'yı yalnız bıraktılar.

Gıli ceketinin iç cebinden çakırdığı künye ve çıbanları Tina'nın başucuna koydu. Pamuk Prenses gibi uyuyan Tina'yı uyandırmaya kıyamayan Gıli, sabaha kadar öldürdüğü pezonun vicdan azabını çekti.

Tina, sandalyede uyuyan Gıli'nin masumiyet çağrıştıran yüz ifadesine bakıp "Helal olsun bana, çok kral bir lavuğa tav olmuşum," diye içinden fısıldandı. Tina Gıli'den gözlerini ayırıp yatağa tekrar yayıldı. Eli, Gıli'nin başucuna koyduğu künye ve çıban yüzüklere çarpınca, vücudunda bugüne kadar hissetmediği bir anormallik oldu. Satıcının takılarını başucunda gören Tina, meseleyi anında çakozladı. Tina, Gıli gibi masum gözlere sahip bir insanın kendisi için adam öldürebileceğine şaşmıştı! Bir bitirimin kendisine taparcasına âşık olduğunu anlayamayan Tina, gelişecek olayları zamanın el çabukluğuna bırakıp yatağa serildi.

Gıli, kendine gelir gelmez karşısında muhteşem bir kahvaltı ve Tina'yı gördü. Geçmişe dair hiçbir şey konuşmadan beraberce yumurta tokuşturarak olaylara silgi çektiler. Bu büyük bir kandırmacaydı, Tina'nın yanağındaki faça her gülümseyişte gerçeği gösteriyordu. Tina, Gıli'nin kulağına, "Eve gidelim sana inanılmaz bir armağanım var," diye tatlı bir sesle fısıldadı. Gıli'nin tartılı gü-

lümsemesi ve hafif kaş darbesi Tina'yı çılgına çevirdi.

Manavda yapılan alışverişler, seyyar satıcılardan alınan sirke ve sarmısak, ardından rakı, akşamın bol seksli geçeceğini müjdeliyordu. Tina akşama kadar mezelerle ve kendisiyle uğraştı. Gili, Tina'nın evinde bulduğu yabancı moda dergilerini karıştırarak, ara sıra da oje koklayıp çocukluğunu düşünerek akşama hazırlandı.

Bitirimhanedeki kumarda biriken ganyato Gili'nin hesabına toparlanırken, "Abimiz bizi bir manitaya değişti. Ulan bu günleri de mi görecektik!?" makamında söyleşmeler kumar oynayan ağır bitirimleri Gili'den soğuttu. Kumar uzadıkça, ağır bitirimler masada yaptıkları şakaların karşılığını bulamadıklarından Gili'ye kalplerinde tekrar yer açtılar. Gili, özlenecek bir belaydı, hem de dünyanın en sevimli ve kurnaz belası! Bitirimler Gili'nin bir kavga sırasında zarboya söylediği "Sen kanunsan ben de belayım," lafını hatırlayıp makaraları koyuverdiler. Bu sırada Kolera'nın en yetenekli şairi bitirimhaneye heyecanla dalıp cebinden çıkardığı buruşuk sigara kâğıdını okumaya başladı. "Ulan! Yaran nerde / beren nerde / en önemlisi paran nerde!" Sakalları bir keçininkinden daha fazla olmayan kumarbaz o an için çok önemli bir miktar parayı şaire verip şiiri satın aldı. Soyulacak bir adama böylesine can alıcı bir söz söylemek davayı yarı yarıya kazanmaktı. Şair paraları saymadan bitirimhaneden çakıp şarapçıya girdi. Yeni dörtlükler yazmak için sadece şarabın arkadaşlığına ihtiyacı vardı. Şaraphanenin akustiği ve şişeden içilen şarabın "lıkır lıkır" sesi şiirin en kuvvetli ritmini oluşturuyordu. Bunu hiç kimse kulak arkası yapamazdı! Alkolik şair şaraba ekmeği basıp karnını doyurdukça dizeler sıraya geçti. "Elle ya muavin / Ele vermiyoruz / Direk içeri koyuyoruz..."

Gili'ye vereceği hediye için yalvara yakara geceyi getiren Tina, masaya hazırladığı mezeleri yerleştirip şekerleme yapan sevgilisini küçük bir buseyle uyandırdı. Tina'nın hazırladığı müstehcen mezeleri büyük bir iştahla mideye gönderen Gili, rakıyı da pençesiyle kavrayıp aslanlar gibi içiyordu. Ceylan muhabbeti, kuş muhabbeti derken, sıra puşt muhabbetine geldi. Puşt muhabbeti, Allah babanın insanoğluna bağışladığı en kallavi hediyeydi! Bu puşt muhabbeti denen zamalifka, yataktan soğumuş kadınları son sürat sevişmeye zorlardı. Tina, Gili'nin başlattığı puşt muhabbetini yatakta sürdürmek için kıvranıp çeşitli renklere girdi. Bakışları ıslaklaştı. Dudaklarının kenarından akan salyalara engel olamadı. Gili de kendi başlattığı muhabbetin çekimine kapılıp Tina'yla beraber yatak odasına sürüklendi.

Karyolanın gıcırtısı ve homurtu sesleri odayı kaplamışken Tina, yumuşak bir hareketle Gili'nin kollarından kurtuldu. Odadan çıkarken "Aynen bu şekilde yatakta uzan, sana hayatında hiçbir zaman rastlamayacağın bir şey göstereceğim." deyip gözden kayboldu. Kısa bir zaman sonra, içi gözüken bir gecelikle odaya damlayan Tina, Gili'nin kalp atışlarını hızlandırdı. Tina, geceliğinin altına don giymediğinden ve narin parmaklarıyla kendi vücudunu okşadığından, Gili yatakta put gibi hareketsiz kalmıştı. Hakiki ipek geceliğinin eteklerini yavaşça yukarı kaldıran Tina, Gili'ye ince bir sesle "Hazır ol tatlım, dünyanın en muhteşem hediyesiyle karşılaşacaksın." deyip, eteğini göbeğine kadar kaldırdı. Gili, Tina'nın bacakları arasına yakın çekim yapınca gözbebekleri üç milim dışarı fırladı. Tina, elmas madeninin kıllarını kalp şeklinde kesmişti! "Annecim ne müthiş hediye!" diye söylenen Gili, elmas madeninin kapısına dudaklarını yaslayıp tık tık vuran saniyelerin

sesini unuttu.

Gıli ve Tina sevişme hızlarını daha da arttırarak yeni arayışlar içerisine girdiler. Gıli enerjisini o kadar sorumsuzca harcıyordu ki, Tina bile bu aktifliğe dayanamıyordu. Oysa Gıli'nin enerji tüketimi bitirim oyunundan başka bir şey değildi! Eğlencede ve kumar oyunlarında bir sınır tanımayan Gıli'nin, aşk oyunlarına da bir hudut koyacağı yoktu. Her şey en hızlı ve en sonuna kadar!

Gıli, sevgilisine geceyi ve gündüzü unutturana kadar epey kilo verdi. Zaman denen pezevenk, çarşafların arasında kaybolup gitmişti.

Gıli kuştüyü yastıkların ve saten çarşafların keyfini çıkarırken, Kolera canavarı da vukuatlarına bir yenisini daha katıyordu. Koleralıların, "yatak kedisi" diye isim taktıkları Salih'e hiç mi hiç güvenleri kalmamıştı artık.

Gıli, Koleralıların kendisine "yatak kedisi" diye isim takmalarından rahatsız olup Tina'dan artakalan zamanını bitirimhanede geçirmeye başladı. Ağır bitirimler, Gıli'nin gözlerindeki parıltının, yüzündeki seğirmenin ritmi kaybolduğundan ve asıl önemlisi, en gerilimli anda bile dişlerini eskisi gibi gıcırdatamadığından parlak bitirimin bu âlemden kaçıcı olduğunu düşündüler. Oysa aptallık derecesinde yanılıyorlardı. Gıli, piyasayı kokluyordu!

Hayatı kaymış tahta arabalarla çöpleri toplayan Kolera'nın temizlik işçileri, sabahın en çıldırtıcı vaktinde kendilerine ayrılan sokakları parlatıyorlardı. Çöpçüler covinoların evlerinin önündeki çöp torbalarını arabalarına yüklerken içlerini karıştırmayı ihmal etmiyorlardı. Bozuk bir çalar saat, pelikan olmuş bir ayakkabı bul-

mak amacıyla masumane ideallerini naylon poşetlerde tüketiyorlardı.

Top sahasının arkalarında ve genellikle köşeyi dönmüş covinoların oturduğu çift katlı, demir parmaklıklı evlerin önünde çöpleri toparlayan temizlik işçisi, avantadan lavanta hesabına çöpleri tırmalarken rengi sarardı. Tansiyonu gaz yemeyince, kalp teklemeye başladı. Olayı gören softa takımından bir zat çöpçünün kıymetli bir mal karşısında heyecandan bayıldığını zannedip, çıkarına doğru koşturdu.

Softa, çöp poşetini yoklayınca, ne olduğu tam anlaşılmayan kokular beynini zorladı. İnsan eti! Bu koku softayı pek tırsıtmadı. Onun gözü etlerin arasında parlayan sedef bileziğe takılmıştı. Kimseler görmeden cebellezi etmek hayatının fırsatı olmuştu. Softanın çöp poşetine hareketi, seri ve ustacaydı. Softa "Beni al!" diye bağıran bileziğe elini uzatınca, poşetin içindeki el ile tokalaştı! Bilekten kesilmiş elle karşılaşan softa, bağırarak kaçmaya başladı. "Çöplerin içinde ceset var. Koşun din kardeşlerim bacılarımızdan birini kesmişler. Koşun ha koşun. Ümmeti Müslümler koşun!" Softa, bağırmasıyla Kolera'nın iyi insanlarını cesedin başına topladı. Çöp poşetlerinin başına biriken kalabalık, cesedin kime ait olduğunu incelerken, softa, keresteci dükkânının sota yerine geçmiş, bileziğin üzerindeki kanları temizliyordu! Her şeye rağmen bütün fırsatlar değerlendirilmeliydi. Softanın ve aynı zihniyeti taşıyan bütün insanların vazgeçmedikleri felsefe buydu!

Kolera'nın diğer sokaklarını temizleyen çöpçüler, acı haberi alınca, çöp kutularını burunlarını sıkarak karıştırmaya başladılar. Kurnaz sokak çocukları çöpçülerin bulduğu ojeli ayakları, pörsümüş memeleri zengin covinoların oturduğu muhite götürüp ilk bu-

lunan parçanın yanına bıraktılar. Feci kokulu bir manzara; sarkık damarlar! Birleşme işlemi hızla tamamlandı. Olmaz böyle bir şey. Puma Zehra en korkunç durumda Koleralıların karşısında yatmaktaydı! Kolera'nın hassas burunlu bitirimlerinin ve iyi niyetli çöpçülerinin bütün çabalarına rağmen Puma Zehra'nın "elmas madeni" bulunamadı. Şans belki de köpeklerden yanaydı!

Puma Zehra'nın parçalanmış cesedindeki oyuklar, cinayetin şişle işlenmiş olduğunu gösteriyordu. Mahalleli hiç yabancı olmadığı bu izleri görünce telaşlanıp evlerine ve işyerlerine doğru kaçıştı. Kolera canavarı yanlış yapmıştı! Âlemci kadınların ve ağır ablaların bile taparcasına sevdiği Puma, ölümüyle, duygusal kemancıları yeni besteler yapmaya mecbur etti. Duygu birikiminden ve öfkenin kudretinden, beste anında hazırlandı. Kemancılar yeni besteyi ağlatırken, Kolera'nın bitirimleri suratlarını tırtıklı duvara sürterek acılarını hafifletmeye çalışıyorlardı.

Gıli Gıli Salih, Puma'nın katliam haberini İngilizce konuşan lise öğrencilerinden öğrendi. Lise öğrencileri de bitirimliğe meraklı olduklarından Orso'nun kahvesine takılıyorlardı. Soğuk bakışlarıyla hocalarını tırsıtarak geçer puan alıp namuslu bir yaşam kazanmak istiyorlardı. Kızlar için de bir iki hareket öğrenip okul hayatları boyunca onları tava getireceklerdi. Bitirim âlemdeki yaşantıyı pek anlamasalar da, zevk ve heyecan için Orso'nun mekânına takılmaları yerindeydi.

Bu sırada Gaftici Fethi ve Tilki Orhan el ele tutuşmuş vaziyette Kolera'ya damladılar. Fil Hamit'in atölyesinin karşısına dilenci gibi çöktüler. Gaftici, kafayı iyicene yediğinden, zamanı ve eski arkadaşlarını hatırlamıyordu. Çocuk beynine geçiş yapmış, onlar gibi yaşıyor, onların yediği yemekleri istiyordu. Tilki'nin ise

suratı cüzamlı hastalara benzediğinden, bir eliyle yüzünü kapayıp parmaklarının arasından Kolera'ya bakıyordu. Sakat kalmış koluyla da çalışmasına imkân ve ihtimal yoktu. Kolera'nın sefil insanları bile onların haline acıyarak bakıyorlardı. Gili, bakkala bir miktar para bırakıp Gaftici'nin namına hesap açtırdı. Gaftici Fethi bundan böyle, istediği zaman bakkala girip çikolata ve çiklet alabilecekti. Kolera'nın tüm manavları da ağızbirliği etmişçesine Gaftici'nin her uğrayışında en olgun muzları kucağına sıkıştırıyorlardı.

Gaftici'nin hayatı eskisinden daha renkli ve hayalli geçiyordu. Ama Tilki için durum böyle değildi. Çirkin olmak, dayanılmaz bir ıstıraptı. İş aramaktan vazgeçen Tilki, kendisiyle konuşacak bir insan dahi bulamıyordu. Ağır bitirimler bile kendisinden, büyük numaralar çekerek kaçıyorlardı. Gili ise Tilki'yi gördüğü zaman, ince sihirbazlık numaralarına başvurup Kolera'nın sonsuz çıkmazlarında kayboluyordu. Yaşam enerjisini kaybetmeye başlayan Tilki, ümidi Gaftici Fethi'nin çocuksu muhabbetlerinde arıyordu.

Fil Hamit, eski kalfası işe yaramadığından, en ufak bir yakınlık göstermiyordu. Duygusallık ruhunda yoktu! Bu yalanı bilerek oynuyordu. Çıkarı olunca dünyanın sayılı duygusal lavukları arasında boy gösteriyordu. Şimdi de durum tam tersineydi. "Çirkin bir insanın Kolera'da aç kalması kadar ümit kaybettirecek bir mevzu dünya yüzünde yoktur. Hayat beni kafasına göre oynatıyor. Kazanmam lazım bu yarışı. İnan olsun ki herkes bana tapacak." Tilki, yüksek sesle düşünüp geleceği için hazırlanmaya başladı.

Hamit Usta pintilik konusunda o kadar katıydı ki, annesi İtalyan, babası İngiliz melez bir araba icat edince bile Tilki'ye harçlık vermiyordu. Tilki, Fil Hamit'in gayri meşru bütün sırlarını bil-

mesine rağmen beynini puştluğa çalıştıramıyordu. İsteseydi bir cümlede ustasını yıllarca içerde tutabilirdi -arabaların marşpiye perdelerini açıp içeriye eroin zulası yapması gibi ne sırlar, ne sırlar!

Kartal kanat hesabı ceketin kollarını aşağıya sarkıtan Gıli, ağır adımlarla Kolera'da dolaşıp kafasına göre boy gösteriyordu. Tombalacılar, sigaracılar ve cıgaralık satanlar duvarlara yaslanıp Gıli Gıli'nin geçmesini beklediler. Gıli'nin yanakları titriyor ve o muhteşem kazma dişleri gıcırdıyordu! Gözleri Kolera'ya kavurucu bir sıcaklık saçıyordu!

Bitirim teşkilatına ait insanlar Gıli'nin eski uçurucu ve can alıcı kişiliğine kavuşmasına sevinip cıgaralıklarını alevlendirdiler. Kabadayılığa özenen rüzgâr tipler bile Gıli'nin bu akıl almaz yürüyüşünü küçücük beyinlerine kazıdılar. Ezilmeyi şöyle bırakın, sevilmeye bile itiraz eden ağır bitirimler, Gıli'nin astar gösteren yürüyüşünü, Kolera'nın seyir defterini tutan Acem Baba'ya ulaştırdılar. Acem Baba, Gıli'nin Kolera'daki tüm insanları hayrete düşürücü yürüyüşünü şair babalarının yardımıyla seyir defterine geçti. "Uzaktan tanınır delikanlımız / Koltuk altındadır emanetimiz / Sen ne söylersen söyle köylü kardeşimiz / Ezelden sayılıdır nefeslerimiz! / Niçin-boşa geçsin ömürlerimiz?" Acem Baba metresinin kaş kalemiyle şiiri deftere geçirince, kabadayılığın zor za-

naat olduğunu çakozlayan fırıldak şahıslar Orso'nun kahvesini terk edip caka satacak başka mekân aradılar.

Anti parantez hesabı şunu da belirtmek yerinde olacak: Gıli yürürken tatlı bir parçayı da dudaklarına meze yapıyordu. "Hatasız kul olmaz. Hatamla sev beni." Parçanın ara müziğini de ıslığıyla araya bırakmak yine Gıli'nin işiydi. "Taranara nam. Taranara nam." Sevgi denen Allahsız hastalık insana neler yaptırıyor? Gıli, sokaklarda sadece Puma Zehra'nın acısını kalbinden silmek için ıslık öttürtüyordu. Zamanını ıslık çalarak öldürmekten, sokakların esmerleşmesini beklemekten başka bir şey düşünmüyordu. Gıli'nin şu an için yaşamını güzelleştirecek tek amacı vardı; Kolera canavarını delik deşik edip mahalleliye cesedin parçalarını sunmak! Gıli, kafasında beslediği bu düşünceyi uygulayabilirse, namını mumyalaştıracaktı. Zeki olan tüm bitirimler gibi o da sadece namı için yaşıyordu. Tek kelimeyle hayatta kalmak! Bu nam bırakma hadisesi, yaşamın bütün güzelliklerini altüst edici bir güçle, bitirimlerin kalbinde bin senedir dolaşıyordu!

Gıli, zamanı öldürmek, ayrıca beynini tüm kurnazlıklar için harekete geçirmek amacıyla bitirimhanenin yan odalarında iyi basılmış bir çift kâğıtlıyı padişah gibi üfledi. Cıgaraya harman kalmış beni, lezzeti alızlayınca, sekiz kar köpeği gibi çalışmaya başladı. Kolera canavarı için binlerce punt Gıli'nin beyninde tur atmaktaydı!

Yıldızsız gecede Kolera'nın ücra sokaklarında bir yıldız gibi parlayarak dolaşan Gıli, antenleri açmış, herhangi bir sokaktan çıkacak Kolera canavarını yakalamaya çalışıyordu. Beynin algılama

gücü kendisine bir tuzak kurmazsa işi her halükârda bitirecekti.

Esnaflar, kahvehanelerden her zamanki yalama olmuş düşünceleriyle birahanelere, kerhanelere, tırsakiler de evlerine dağıldılar. Sokaklar bir süre "Kırmızı sekizli gelseydi okey basmıştım. Bırak ulan ben dönerken sen de beni yakmasaydın çanağı ben toparlayacaktım. Allahın kerizine parayı kaptırdık." gibisinden konuşmalara şahit oldu. Ve herkes gideceği bölgeye dağılınca, Kolera su saati gibi kabarcıklar arasında zamanı ilerletti.

Önce, köşeden parlayan büyük yuvarlak bir düğme ve lacivert bir palto Gılı'nin gözüne yansıdı. Anında altıncı hissini harekete geçiren Gılı, tenhalaşmış sokaklarda dolaşan varlığın peşine düştü. Gılı, en can alıcı tezgâhları kurmadan, bildiği bir duayı okuyarak çizgi film görüntüsünde yürüyen gölgeye adım adım yaklaştı. Kolera canavarı varsayarak yamuk ve homurtularla yürüyen adama yaklaştıkça duanın gücüyle garip şeyler düşünmeye başladı. "Allah'ın verdiği canı Allah almalı. Bana en fazla yaralamak düşer." Tüm bunları düşünmeye devam ederken ahmakça bir hareket yapıp gölgeyi kıllandırdı. Boş konserve kutularının, çıkma çamurlukların ve yaramaz çalar saatlerin arasından geçerken kırk bin numara yapılacağını bir an için unutmuştu!

Takip edildiğini anlayan adam tilki çevikliğiyle ara sokaklara doğru koşup izini kaybettirmeye uğraştı. Bu mümkün değildi. Çünkü, arkasından Gılı'nin geldiğini bilmiyordu. Bilseydi boşuna nefes harcamazdı. Gılı Koleralıların intikamını almak için herifi öyle bir kovalıyordu ki, koşarken topukları ensesini yellendiriyordu.

Gıli bir an için Kolera canavarının izini kaybetti. Herifçioğlunu sanki usta bir rejisör kaybetmişti. Gıli çıkmaz sokağın sonunda sağa-sola bakınıp dururken, kırmızı paltolu, beyaz gömlekli güvercinler, "Bizi takip et," gibisinden kanat çırptılar. Gıli, çocukluğundan bu kuşlara az bakmamıştı! Kuşların gösterdiği tarafa uçtu. İki duvarın birleştiği yerde, yani şık bir köşe başında homurdanan gölgeye yaklaşıp makineli tüfek gibi kafa darbelerini geçirmeye başladı. Gıli herifi ayıklarken hiç konuşmuyordu. Özen gösterdiği tek şey düğmelerinin sağlam kalmasıydı! Bu anlaşılabilir bir mevzuydu, birazdan kavganın estetiğinden tutun da, şiirselliğine kadar her şey babalarca tartışılacaktı. Gıli, herifi fıçı gibi yuvarlayarak titrek yanan sokak lambalarının altına getirdi. Ummadığı bir yüzle karşılaşan Gıli, kendine gelmek için kulak memelerine tırnağını geçirip kanattı. Kolera canavarı, ilkokulun önünde tatlı satan, çocukların sevgilisi Taner abiydi! Gıli "Dünyanın sonu mu geliyor, ulan ne günlerde kaldık be... Kral diye bildiğimiz şahsiyetler canavar çıkıyor vay anasına!.." dedi. Sinirden çatlayacak hale gelmişti. Şimdi lavuğu ayıltıp bu işleri niye bitirdiğini herkesten önce öğrenmeliydi.

Baygın bakan gözlerinden Taner'in daha önce haplandığını anlayan Gıli, eski ama geçerli bir numarayla tatlıcıyı ayıltacaktı. Taner'in ayakkabılarını tekme darbeleriyle çıkaran Gıli, çorabı da muz gibi soydu. Ayak kokusu Kolera'ya yayılırken, Gıli, cebinden kibrit kutusunu çıkarıp en ayıltıcı numaraya başladı. Kibrit çöplerinin yanar taraflarını Taner'in parmak aralarına sıkıştırıp çöpleri üstten alevledi! On parmakta on kibrit çöpü, Gıli'nin küçük bir çalımla sürdüğü ojenin yardımıyla çatır çatır yanıyordu. Acı bir çığlık Kolera'da yankılandı. Peşinden iç içe geçmiş dokuz çığlık Ko-

lera'nın tüm perdelerini dalgalandırdı. Gili, Taner'in ayıldığını parmak aralarına yapışmış olan kibrit çöplerini tırnağıyla kazımasından anlayıp sorguya geçti. "Konuş ulan lale, nedir bu zulüm! Ne yapmıştı o zavallılar sana?" Gili'nin sorduğu cümleler küçük, anlamları ise can alıcı ve mantıklıydı. Taner, Gili'nin gırtlağını sıkan elini yumuşak bir biçimde itekleyip derin bir nefes aldı. Gili, Kolera canavarının tüm bu cinayetleri ne için işlediğini köpek gibi merak ettiğinden, mevzuyu hemen kusması için Taner'in çenesini sıkıp aşağı-yukarı oynatarak konuşmasına yardım etti. "Abim, bokunu yiyeyim, fazla hırpalama beni, ben gariban bir insanım. Sana tek kelimede özetleyeyim! Yavşaklar, kevaşeler binbir emekle yaptığım tatlıları beğenmemişlerdi. Milletin içinde beni bozaki yapıyorlardı. Kafamın tası attı ve şişi bastım! Hepsi bu..." Gili'nin, zarbolardan önce hikâyeyi dinlemesinin asıl sebebi bilinen bir dalgaydı. Herifler Taner'i ansızın içeri alsalar, kırk bin örgütün yüz bir suçunu üstüne yıkacaklardı. Taner! Zavallı şişman tatlıcı, dayağa ve işkencenin modernine katlanamazdı. Zarbolar çarmıha gerince bülbül gibi okurdu işlemediği suçları. "Tamam abim vurmayın ben kurdum o örgütü. Evet bizim partinin çocukları bombalamıştır. Haklısınız ben de vardım o eylemlerde." Kolera'da işlenen cinayetler ise her zamanki gibi faili meçhul kalacaktı. Her dava gibi zaman aşımından kaybolacaktı!

Gili, Kolera canavarını yakalamıştı ama, tarihe itibarlı ve hatırlanan bir nam bırakması gerektiğinden kafası, yapacağı numarayı aramakla meşguldü.

Bu sırada Taner'in bağırmasını duyan âlemci ablalar ve ağır bitirimler karanlık sokaklarda sesin geldiği yere doğru koşuyorlardı. Tırsaki vatandaşlar, kapılarının emniyet kilidini kontrol etip

çakal uykusuna yattılar. Gece, müthiş inatçıydı. Olayı herkes görsün diye yıldız filosunu gökyüzüne çıkarmıştı.

Gıli, biraz sonra gelecek kalabalığın içinde doğuştan yetenekli gaftici çocukların olacağını bildiğinden Taner'in cebini boşaltmayı uygun buldu. Elini gafticilerden daha bir hünerle Kolera canavarının paltosunun cebine sokan Gıli, yağlı kâğıda sarılmış bir paketi, tespihi ve boşluğa sallayınca açılan şişleri çıkardı. Taner'in cebinde beş kuruş para yoktu. Yağlı kâğıdı öylesine açan Gıli, kaskatı kesildi. Kokmuş bir et parçasını niye cebinde taşıdığına bir anlam veremeyen Gıli, eti incelemeye alınca acı gerçeği anladı. Puma Zehra'nın cinsel organı, yani "elmas madeni" Taner'in cebinden çıkmıştı! Evet, Kolera'da hayat bazı insanlar için inanılmaz sürprizlerle doluydu. Bir mevzu yaşamadan temiz kalmak isteyen insanlar sürgülü kapılarının yanına bile yanaşmıyorlardı.

Gıli, sol elindeki bilekliğe zulaladığı küçük ama iş bitirici sustalıyı çıkarıp Taner'in kulak dibine yaklaştırdı. El çabukluğu denen meret Taner'e hiç şans tanımıyordu! Küçük emanet Taner'in iki kulağını indirdi. Kolera canavarının kulaklarını uçuran Gıli, ebediyen yaşayacak bir hareket yapmanın sevincini sonsuzluğa kadar duyacaktı. Gıli, daha şimdiden üç yüz sene sonra konuşulacak muhabbetleri duyuyordu. "Bilmem hatırlar mısın Salih diye bir zat bunun gibi sahte kabadayıların kulaklarını uçurmuştu. Sağ olsaydı, alimallah diyorum, bir saniyede ayıklardı kerizi!"

Kolera'nın ağır ablaları ve sokak insanları çığlık seslerine tav olup soluğu, inlemelerin geldiği yerde aldılar. İki kulak gelenleri karşıladı! Gıli her zamanki sessiz bitirim haliyle gelenlere "İş bitti" anlamında kaş indirdi. Gelenler yerde yatan herife bakıp "Tanıyorum bu lavuğu, ama horoz bile kesemez, bir yanlışlık olma-

sın," diye caz edince Gıli, "Öttürdüm ulan herifi, yere dikkatli bakın istediğiniz her şey orada!" diye çınladı. Gıli'nin gösterdiği yeri dikiz edenler Puma Zehra'nın bulunmayan "elmas madeni"ni görünce Kolera canavarının üzerine atladılar. Ve Allah ne verdiyse sakat kalmış adama giriştiler. Çorbada onların da tuzu bulunmalıydı. Gerekeni yapıyorlardı. Kahrolası siren sesleri anında yetişti. Taner'in kanlar içinde kalmış elbisesine tiksinerek bakan zarbolar "Ulan leş gibi herif, daha arabanın içini yeni yıkatmıştım. Durun içeri bir gazete sereyim! Heveslenme ulan arabaya koymayacağız, daha savcılık, bilirkişi durumları var, zaten o zamana kadar tahtalı köye uçar," diye söylendiler.

Kolera canavarının kan kaybından rengi soluklaştı. Bedeninin irtifa kaybettiği gözlerinden belliydi. İsteseydi rengini soluklaştırmaz, aksine eskisinden daha diri gözükürdü. Tüm bu olanlardan sonra yaşamak istemiyordu. Ve kararını vermişti. Ağır bitirimler ve âlemci ablalar Kolera canavarının düşünerek kendi canına kıydığını görüyorlardı. Hapishanelerde çürüyeceğine, zamanı gelince yağlı ilmiği boynuna geçirteceğine, düşünerek kendisini öldürmek her şeyden daha çekiciydi. –Taner, geçmiş zamanın tüyler ürperten boyutunda kalbine ok gibi saplanacak cümleyi aramak için yolculuğa çıkmıştı. O basit cümle Taner'in hayatına son verecekti. "Hepyek abicim kaybettiniz." Cümle kalbine saplanmıştı ve Taner, bileti kendisi tarafından kesilmiş bir yolcuydu.

Taner'in zarı düşeş gelseydi her şey başka bir şekilde gerçekleşecekti. Belki de zengin semtlerinin birinde aptal hayatı yaşıyor olacaktı. Kim bilir belki de kendisi için en doğru kararı zarlar vermişti!

Kolera canavarı cavlağı çekince, zarbolar her zamanki gibi

masum insanları ekip otosunun içine doldurup karakola gazladılar. Taner'in leşi köpek ölüsü gibi bir kenara sürüklenip tuvalet olarak kullanılan duvar dibine iteklendi. Taner'in bu kadar işkence çekmesine dayanamayan âlemci ablalardan biri, son bir defa kıyakçılığını gösterip Kolera canavarının cansız yatan bedenine gazeteyi kapattı. Herkes bu hareketi yapmak istiyordu, ancak duygusallıklarının ortaya çıkmasından delicesine çekiniyorlardı.

Gıli Gıli Salih, içine doluşmuş yok edici hislerden sıyrılıp Kolera Sokağı'nı kaplayan sislere doğru ufaktan ve bir inceden yol aldı. Salih'in baştan beri zikredilen "Gıli Gıli" lakabı işte bu olaydan sonra doğmuştu. Taner'in tek kulağını kesseydi yalnız "Gıli" diye lakap kazanacaktı. Oysa iki kulağını uçurmuştu ve hakkıyla "Gıli Gıli" namını kazanmıştı. Lakabın ne anlam taşıdığı hakkında Acem Baba bile bir şey bilmiyordu. Fakat şu bilinen bir gerçekti: Salih'e sıradan lakaplardan biri takılamazdı. O, Kolera'nın şimdiye kadar yetiştirdiği bitirimlerin en romantiği ve en gaddarıydı!

Gece, işini tamamlayıp Kolera Sokağı'ndan defolurken Gıli, sevgilisi Tina'nın bacakları arasında kedi gibi uyumaya gidiyordu. Tina bu tür olayların allahını yaşadığından vukuat yerine gitmemişti. Yaşanan hadise, klasik kenar mahalle hadisesi ve olması gereken bitirim numarasından başka bir şey değildi! Tina, yıllanmış kevaşe olduğundan ne olup bittiğini Gıli'ye sormadı. O, şimdi gecenin artakalan zamanını nasıl değerlendireceğini planlıyordu. Ne

de olsa Tina, o üç zeytin, çeyrek ekmekle büyümüş kenar mahalle kızlarının en ateşlisiydi!

Gaftici Fethi, sabah ezanının patlamasıyla içinde bir rahatlık hissetti. Beyni çalışmıyordu ama, ruhu canavar gibiydi. Kalbinden gelen bir çağrı Fethi'yi caminin avlusuna yürüttü. "Allahüekber, Allahüekber, Allahüekber, Eşhedü en lâilâhe illâllah, Eşhedü en lâilâhe illâllah." Hocanın sesini bir uzaylı bile duysa tav olurdu. Hayatta hiçbir müzik aletinden bu kadar kaliteli ses elde etmenin imkânı yoktu

Fethi, çocukluğunda büyük gaftici ustalarıyla buraya gelmiş ve dışarı bırakılan ayakkabıları çalmıştı. Şimdi ise burada, bu avluda tüm kötülüklerden uzak, vicdanıyla yalnız kalmıştı.

Ezanı bitiren hoca caminin avlusunda bağdaş kurmuş oturan bir mümin görünce, Gaftici Fethi'nin yanına doğru yaklaştı. Hoca, insan sarrafıydı ve Gaftici'nin suratına bir bakışta ne kadar çilekeş bir insan olduğunu anlamıştı. Gaftici ise ölgün gözlerle caminin minaresini seyrediyordu, namaza gelen insanları merakla inceliyordu. Zamanında kostüm değiştirerek kılıktan kılığa geren Fethi, şimdi elbiselerin yardımına muhtaç kalmadan, ruh değiştirerek hiç ummadığı bir kılığa girmişti.

Hoca, Fethi'nin camiyi ve etrafını tarayan soğuk gözlerinin sırrını çözdü. Kötülüğün tüm güçleriyle at koşturmuş bu adamın, camiye huzur vermek için tövbekârlık tanrısı tarafından gönderildiğine kendini inandırdı. İnancını kalbine perçinleyen hoca, Gaftici Fethi'ye caminin avlusundaki küçük kulübeyi açtı. Tesbihler, din kitapları, hacıyağları, takkeler dolu dükkânı bundan böyle Fet-

hi işletecekti. Hoca da iyi ezan okumasının yanında çeşitli marifetlere sahip, kurnaz bir insandı. Fethi'nin saflığından istifade edip ne filmler çevirecekti o kulübede. Yıllardır nefes tüketmenin ve haksızlığa uğramanın bedelini zekâsını yitirmiş mümin kardeşinden çıkaracaktı! Hoca, zamanında "her yol Paris" hayatı yaşayan insanların geçtikleri o şehvetli yollardan daha önce geçmiş ve o tür piyasanın kurdu olmuştu. İlmi ve fenni yönü ağır bastığından gece hayatından vazgeçip, kendisini tümüyle kitaplara vermişti. Okuduğu kitapların etkisiyle ve kendi zekâsıyla, gelecek hakkında tahminler yürütmeye başlamıştı. Verdiği vaazlarda "Mümin kardeşlerim pek yakında yıldızlardan yıldızlara geçmek evimize gitmekten daha kolay olacak." gibi konuşmalar yapınca, softalar tarafından müftülüğe şikâyet edilip; diploması elinden alınmıştı. Ne zaman ki kalben aya gidildiğine inanmışlar, diplamayı geri vermişlerdi. Açlık ve sefaletle geçen yıllardan sonra hoca fikirlerini açığa vurmamaya başlamıştı. Ve şimdi ise Kolera Sokağı'nın softaları arasında parmakla gösterilen değerli bir insan olmuştu.

Hocanın Gaftici Fethi'yi o kulübeye gerçek anlamda niye yerleştirdiğini bilseler, sinirden ve öfkeden sahte sakalları beyazlaşırdı softaların.

Hoca zamanında şeytanla dans etmişti ve kavalyesinin pabucunu ters giydirerek zamanı şaşırtmıştı!

Gaftici Fethi'nin caminin avlusundaki küçük dükkânı işlettiğini duyan softalar, öfkelenip hocanın üzerine yürüdüler. Hocayı tırsıttıklarını sanmakta yanılıyorlardı. Oysa hoca efendi büyük bir kurnazdı! Böylesine aptallıkla yapılan kuru gürültüye yandan bile bakmazdı. Softaları karşısına alan hoca, uhrevi sesiyle "Efendiler, din kardeşlerim, sakin olun ve söylediklerimi dikkatle dinleyin!

Bu gariban nur yüzlü kişi, sabahın en kutsal vaktinde buraya geldi. Ve camimizin mermer sütunlarına yüz sürerek yüce Yaratıcımıza sığındı. Avuç açıp para dilenmedi. Aş istemedi. Ve asıl dikkatimi çeken olay şöyle cereyan etti: Fethi adındaki bu muhterem zat, çiftleşme vazifesini yerine getiremeyen erkek bir köpeğe avcunu açıp elini yalattırdı. Ve inanın ki din kardeşlerim köpek birden azgın bir boğaya döndü. İşte o anda düşündüm, elimi vicdanıma koyup kararımı verdim. Kadınlarıyla cinsel münasebette bulunamayan erkeklerimiz için çok yararlı bir şahısla karşı karşıya kaldığımı anladım. Sizlerin bu şifa dağıtıcı insandan yararlanmanızı istedim. Aynı zamanda da camiye yardım için kurulan dükkânda elinden geldiği kadar çalışması için iş verdim. Her şey gördüğünüz gibi, su kadar berrak değerli mümin kardeşlerim!" dedi.

Softalar, hocanın nefes kesen vaazı karşısında söyleyecek tek kelime bulamadılar. Takkelerini ön tarafa yıkıp suratlarındaki ezgin ifadeyi saklayarak caminin avlusunu terk ettiler.

Softalar daha sonraki günlerde, geceyi maske gibi kullanıp Fethi'nin kulübesine uğramaya başladılar. Çocuk gibi kulübesinde oturan Gaftici, sımsıkı kavrayarak avucunu yalayan softalara tatlı ve ifadesiz bir biçimde gülümsedi!

Kolera'da yaşayan softa kadınlar da, Gaftici Fethi'nin şifa dağıtan avuçlarına uzun ve kısa aralıklarla dil darbeleri attılar. Hoca, Gaftici'ye şifaya gelen müşterilere bakıp delicesine gülüyordu. Ne de olsa tespih ve başörtüsü satışları artmıştı. Fethi, ne olduğunu bilmediği malları satıyor, karşılığında bir yerlerden hatırladığı kâğıt parçalarını alıyordu.

Hoca bu olaydan sonra Kolera'da tapılası bir saygınlık kazanmıştı. Softa esnaflar hocanın içtiği çaydan, yediği yemekten para

almıyorlardı. Kısacası Kolera'da hocanın durumu helvaydı!

Kolera'nın kentin göbeğine uzanan asfalt yolunda dolmuşçuluk yapan şoförler kendilerine yakışır bir kâhya bulmuşlardı: Tilki Orhan! Otuz senedir aynı güzergâhta lastik eskiten usta direksiyon sallayıcıları, otomobilin dilinden bu kadar şahane anlayan bir kâhyayı ilk defa görüyorlardı. Tilki'nin "Sağ yap, sol yap, yanaş," dediği araba, babasının lafını uslu uslu dinleyen çocuk gibi gösterilen yere milimetrik yanaşıyordu. Şoförler aralarındaki muhabbetlerde "Bu yolda çok dirsek çürüttüm ama değdi. Yanlış anlamayın ama ustacım şu mesleği para için yapıyorsam namerdim, Kolera'nın yoluna tavım ben. Koyuyorum ikiye, çıkıyorum yukarıya, sallıyorum boşa, doya doya seyrederek manzarayı iniyorum aşağıya! Mübalağa etmiyorum, otuz senelik meslek hayatımda, bu kadar dilbaz bir kâhya görmedim. Her çeşit insanı dilinde oynattığını bir yana bırakın, eski model arabalara bile dil gezdiriyor. Neyse lafı fazla uzatmayayım, iyi çocuk, hoş çocuk ama ibnetormuş galiba!?" gibisinden lakırdıda bulundular. Muhabbet can alıcı yaraya parmak basmıştı! İbne mevzuatı! Kolera'nın, yaşı kırkı geçmiş tüm erkeklerinin vazgeçemedikleri hastalık! Kıvrımlı yollarda direksiyon sallayan şoförler, ibne hikâyelerinin en ustalarıydı. Onların aralarındaki salgın ibne muhabbetleri, bir gram yumuşaklığa özenen veya inceliğe olan tutkusundan söz açan delikanlılara, "çekirdek ibne" lakabı takmakla başlıyordu. Tilki, cinselliğini saklamayan zavallı harbici ibne! Sürüklendiği zehir hayat, kalleşlik yapıp kanını emiyordu. Tam karnını doyuracak bir iş bulmuşken, dışardan bakılınca melek yüzlü görünen, dillerinin altın-

da şehvet yatan kulampara şoförlerin eline düşmüştü.

Şoförler vakit kaybetmek istemiyorlardı. Tilki Orhan'ı bir an evvel yemek için bir yanda tuzaklar hazırlanıyor, diğer yandan sözcüklerin yardımıyla haz soğutulmuyordu. "Durum kötü, kolla götü! De bana ütü: Ütü. Merak etme yiyeceğim o götü!"

Tilki Orhan sonsuzluk delikanlısıydı! Kulampara şoförler yavşaklık yapmadan sevişmek istediklerini belirtseler, Tilki onlara havada verecekti. Küçük tuzaklar ve bayağı kelime oyunları can sıkıcı, tiksindirici bir hava yaratıyordu. Bu gidişle şoförler Tilki'nin diri kalçalarını ancak rüyalarında göreceklerdi.

Tilki, azgın kulampara şoförlere köşe başlarında sıkıştırılarak verecceğine, sokak çocuklarına Kolera'nın dökülen kerhanesinde vermeya daha uygun buldu. Üstelik emeğinin karşılığını tecavüze uğramadan, isteyerek alacaktı. Kolera'da yaşanan katı erkeklik hayatında zevk almayanlar, Vazgeçmişler Kerhanesi'ne yerleşerek çıldırtıcı güzellikteki kalçalarını delikanlılara emdiriyorlardı. Tilki, gündüzleri suratının faça eksikliğinden iş yapamazdı. Ama bütün geceler onu bir hasılat rekortmeni olarak bekliyordu.

Tilki için kerhaneye sermaye olmak gayet basitti. Mamalar kurulu toplantısında soyunup sırtını döndü. İnce bilekler, tüysüz bacaklar ve kaskatı duran kalçalar bir diplomaya değerdi. Vazgeçmişler Kerhanesi'ni çalıştıran mamaların büyük bir çoğunluğu, sermaye vücudunun ön kısmıyla asla ilgilenmiyorlardı. Bilgilerinin çoğunu yaşayarak ve duyarak öğrenen mamalar, delikanlı müşterilerinin nelerden zevk aldıklarını gayet iyi biliyorlardı. Bu yüzden sermaye seçiminde hassas davranıp, ince eleyip sık dokuyorlardı. Sermaye alırken en fazla dikkat ettikleri husus buydu. Kerhanedeki duvarda yazılı atasözü de bunu doğruluyordu. "Uzun

labuş sokakta, kısa labuş yatakta!" Son elemelerden sağlam çıkan Tilki, Kolera Sokağı'nın kerhanesinde yaşamının ikinci tırnağını açıyordu.

Kun hastası kulampara şoförler kâhyalarını yiyemeden kaçırdıkları için hastalanıdılar. Kolera'nın emekli doktorları hastalarına otuz bir gün kullanmak üzere ilaç yazdılar! El yordamıyla kullanılan bu ilaç kulampara şoförlerin dertlerine derman oldu.

Elleri yağlı, suratları paslı tamirci kalfaları ve bitirim adayları, Tilki Orhan diye bir labuşun tadına bakmak için Vazgeçmişler Kerhanesi'nin önünde uzun kuyruklar oluşturdular. Delikanlılar, boşlukta uçarcasına sevişen Tilki'yi dost yapmak için uzun sürecek bir yarışı başlattılar. Tilki zor seçiciydi! Kendisini sevgiyle kucaklayacak, şehvetle sarılacak bir sevgili bulmak epey zaman alacaktı.

Vazgeçmişler Kerhanesi'nde işler yolundaydı. Mamalar iyi bir seçim yaptıklarından dolayı kendi bilgilerini, kusarcasına içerek kutluyorlardı. Vazgeçmişler Kerhanesi, işlerin artmasından dolayı, iki soba, üç kova çalışarak müşterilere seçkin hizmet sunuyordu.

Tilki, parmaklarında altın çıbanlar, sağlam bileğinde pırlanta bir künye, bedeninde parıldayan takım elbise: kısacası az zamanda çok çalışarak façayı düzmüştü. Köşe başlarına ve kenarlara üç beş kuruş para atmayı da ihmal etmemişti. Bu saltanatın, kalçalarının pörsüyeceği zamana kadar süreceğini Kolera'nın ağır bitirimleri yüz yıl önceden biliyorlardı!

Fil Hamit, Gili'nin bitirimhaneye takılmasını fırsat bilip cam-

dan sarkan Tina'yı kesiyordu. Tina, sokağın bir ucundan diğer ucuna baktıkça, memeleri pencerenin iskeleti tarafından okşanıyordu. Fil, detay hastasıydı. Mesleği icabı, bombeli şekillere zaafı vardı. Tina! Bombeli şekiller kraliçesi! Doyumsuz zevkçi kadın! Dudaklarından çıkacak küçük bir sözcük için binlerce erkeği sırada bekleten amansız mitra!

Fil Hamit, zanaatının inceliğini manitacılık konusuna kaydırıp Tina'ya oksijen kaynağından çıkan alevlerle sinyal çakıyordu. Tina, kuşdili öğretmeni, sonsuz işaretler kadını! Fil'in usta ışık oyunları boşluğu yalamakla kalmayıp Tina'nın bedenine yerleşti. Tamirhanenin önündeki uzun kuyruklu arabayı gören Tina, kalbindeki sevgiyi Fil'e aktardı. Fil, kurnaz köpek! Tina'nın en zayıf noktasını nasıl da bulmuştu!

Fil ve Tina, şehre çıkan asfalt yolda buluşup şehvetle bakıştılar. Fil, altındaki uzun kuyruklu arabayı Boğaz'ın kuytu yerine doğru topukladı. Günlerdir boş duran ispiyoncular, haberi soğumadan Gili'ye yetiştirmek için Kolera'nın kestirme yollarını amaçları için kullandılar.

Gili, bitirimhaneye düşmüş zavallı kerizleri yolmakla meşgul, iyi kalpli delikanlı! İspiyoncular Gili'nin kulağına "Abi dikkat et, manita seni keleğe getiriyor. Bizden uyandırması! Görenler varmış. Fil yavşağı senin manitaya askıntının allahı olmuş," diye fısıldadılar. Suratı hafifçe renk veren Gili, Tina'nın rahat yaşaması için salladığı cıvalı zarları masada bırakıp bitirimhanenin düşünce odasına geçti. Gili, Tina'nın yaptığı keleği atom zerrecikleri kadar ince hesaplatacak, anında tesirini gösterecek, yeni bir arkadaş bulmuştu. Beyaz! Gili'nin yeni arkadaşı temizdi. Kırması yoktu, basmak gerekmiyordu, sarma eziyeti ortadan kalkmıştı. Beyaz! Bü-

yük işlerle uğraşan önemli şahsiyetlerin kullanabileceği sadık arkadaş.

Burnunun kıllarını her tıraşta kestiren Gili, beyaz tozun değerini, hayat sınırından zıplayışı fazlasıyla biliyordu. Gili beyaz tozu içine iyicene çekip, gözbebeklerini büyülteç gibi kullanıp Tina'yı gözünde büyütmeye başladı. Gili, Tina'yı büyüttü, büyüttü ve büyüttüğü düşünceleri bir noktaya sabitleyip Tina'yı patlattı!

Gili, düşüncelerine sonsuz anlamda hükmetmenin keyfini çıkarıyordu. Beyaz toz Gili'ye yeni bir felsefe aşılamıştı: "Sana yanlış yapan bir cıvır için beynini bu kadar yormana gerek yok!" Beynindeki felsefe hocasına tam puan verip düşüncelerini yaşanmamış, hayal olan konuların üzerinde gezdirdi. O an için Tina'yı kara gömmek zevklerinin en tatlısıydı!

Bitirimhanenin odasında başka bir boyut keşfeden Gili, devamlı artan zekâsını kontrol etmeye çalışıyordu. Küçücük oda birden genişlemişti. Daha önce hiç fark etmediği nesneler odayı kaplamıştı. Ancak beyaz toz kullanan insanların birbirleriyle konuşabileceği şekiller Gili'nin etrafında dönmekteydi. Muhteşem saatler geçirdiği suratındaki ifadeden anlaşılıyordu. Gili için şu an hayat, kötümser, mide bulandırıcı, nankör ve umutsuz değildi. Tanrıya inanan insanların cesaretini aşan bir güven kazanmıştı. Gili, saatlerce bitirimhanenin düşünce odasında bulduğu boyut odalarının içinde gezindi. İlacın etkisi geçmek bilmiyordu. Odanın içerisinde yüzlerce kilometre yürüdüğü halde, hâlâ saplandığı boyutlarda geziniyordu. Gili'nin bağırarak ettiği son model küfürler bitirimhanede zar sallayan yırtık kumarbazları bile utandırıyordu. Duvara yaslanan Gili, kafasını koltuğunun arasına sıkıştırarak bilinçsizce terini koklamaya başladı. Ter kokusu beynine çarptıkça

boyutlardan sıyrılıp Kolera'ya döndü.

Hayat, Kolera Sokağı'nda olağan hızıyla devam ederken, Berber Ali de uyuşturucu sattığı dakkânında kasılmış suratla, öfkeli gözlerle düşünmekteydi. Nam, şan ve paraya kavuşan Ali, zamanı kendi etrafında döndürüyordu. Kıskanç Koleralılar, softalar ve eski dostu Madam Eleni'nin bitmeyen iftiraları yüzünden zarbolarla başı beladaydı. Zarbolar, Kolera'da vuku bulan en dandik olaylarda Ali'yi karakola çekiyorlardı. Ali, küçük jestler yaparak karakolu besliyordu ama, Madam Eleni komiserle dostluğu ilerletmişti. Ali'nin unuttuğu bir şey vardı: Eleni'nin seks oyunları ve çıldırtıcı şehveti! Madam Eleni'de o azgınlık varken, bırakın komiser, krallara bile söz dinletirdi!

Komisere ateşli bir gece yaşatan Eleni, dükkânı uyuşturucu işine çevirdiğinden beri kendisine yüz vermeyen Ali'den intikam almak için kurduğu planı uygulamaya geçti. Eleni, gece boyunca komiseri Ali hakkında öyle bir doldurușa getirdi ki, duyanlar Ali'nin uyuşturucu piyasasını tam anlamıyla ele geçirdiğine, hayretler içinde inanacaklardı.

Sabah, gaza gelmiş komiser, Berber Ali'nin dükkânına dayanıp Eleni'nin bacak arasına verdiği söz için pisliğe başladı. Ne olduğunu anlamayan Ali, sarsaklığını üzerinden atamadan kendisini karakolda buldu. Komiser, Ali'yi koftiden ifadeye çekip formaliteyi tamamladı! İfadeye göre Ali suçluydu, ağzından tek bir kelime çıkmadığı halde! Komiser dalgın bakışlarla Eleni'yi gözünün önüne getirdi. Ve bir süre manitasının nefes kesen vücudunu düşündü. Dalgınlıktan sıyrılan komiser kararlı bir ifadeyle "İndirin

aşağıya bu vatan düşmanı pezevengi," dedi. Zarbolar, komiserin verdiği emri büyük bir içtenlikle karşılayıp Ali'yi yaka paça silkeleyerek farelerin cirit attığı bodruma indirdiler.

Rutubetin kız kardeşinin bile nefes alamayacağı bodrumda zarbolar Ali'yi sevmeye başlamışlardı!

Kalın halatlarla elleri ayakları bağlanan Ali, sırtına yağlı kırbacı yedikçe nezarethanenin sıvalarını bağırarak döküyordu. Yaptıkları işten sonsuz derecede keyif alan zarbolar, Ali'nin bağırmasından şehvete gelip kırbaçlarını daha bir şevkle ve kahkahalar çıkararak sağlam bedene indirdiler.

Zarbolar Ali'ye işlemediği suçu itiraf ettirmek için karakolun işkence odalarını sırayla dolaştırmaya başladılar. Cereyanlar, şişeler, duvara asmalarla sonuca ulaşamayan zarbolar, Ali'yi hücreye kapatıp açlık cezasına başvurdular. Ali'nin midesine düşkün olduğunu öğrenmişlerdi.

Üç gün boyunca hücreye fareler bile uğramadı. Ali'nin suratının rengi sanki sülükler tarafından emilmişçesine solmuştu. Haline acıyan bir zarbo, vicdan azabını hafifletmek için komisere koşturdu. Komisere gerekli malumatı veren zarbo, aldığı emirle vicdan azabını hafifletti. Suçluya yemek alınacaktı. Hem de en baba lokantadan! Yalancı dolmalar, dilber göbekleri Ali'nin hücreye sürüldü. Zarbolar meraklı gözlerle suçlunun yemeğe saldırışını seyretmek için sotaya yatmışlardı. Nafile! Ali, yemeği görmüyordu bile. Fazla ıslatıldığından beyni zedelenmişti. Zarbolar "Keşke öldürseydik herifi, böylesi onun için daha hayırlı olurdu," diye fısıldaştılar.

Kafası tırlattırılmış durumda dışarıya bırakılan Ali, içgüdüsel olarak Kolera'ya doğru sallandı. Kolera'yı baştan aşağıya, anlam-

sız bakışlarla dolaşan Ali, terk edilmiş bir binanın üst katına yerleşti. En üst kattan Kolera'yı kartal gibi inceleyen Ali, çırılçıplak soyunarak bağırmaya başladı. "Bu yemeği ye! Bu yemeği ye! Yemedim o yemeği!"

Koleralılar Ali'nin çıktığı apartmanın altına birikmiş yeni bir hareketi sabırsızlıkla bekliyorlardı. Ali, Koleralıların beklediği sıradan hareketi, en basit çözümü yapmadı. Ali'nin yerinde başka bir şahıs olsaydı, kan dondurucu konuşmadan sonra kendisini boşluğun soğuk ellerine teslim ederdi! Alnındaki terleri silen Ali, hiçbir şey olmamış gibi davranarak apartmanın merdivenlerinden nazikçe aşağıya indi.

Şimşek ve gök gürültüsü birlikte karar alıp Ali'nin nutkunu kutladılar. Grileşen gökyüzünden korkanlar evlerine doğru dağılırken Ali, hafifçe çiselemeye başlayan yağmurun daha sert yağdığı yere doğru gözlerini dikip "Oralara gitmeliyim arkadaşlar. Gerçek dostlarım beni orada bekliyor," diye bağırıp, Kara Zindan Mezarlığı'na doğru salkım saçak yürüdü.

Ali'nin kalp sızlatan yürüyüşüne dayanamayan ağır bitirimler, "Hakkı yenen daha kaç muhterem insan o mezarlığa yürümedi ki!" diye fısıldaşıp, Ali'yi ne kadar haklı bulduklarını sıradan sokak seyircilerine duyurdular.

İmine, kentin göbeğindeki evde yalnızlıklarla dolu iç sıkıntılı bir hayatı yaşamaya başladı. Ali'yi delicesine sevmesine rağmen sokağa çıkıp aramak aklının ucundan bile geçmiyordu. İmine, oymalı koltuklarda oturup keyif sürmeyi Ali'nin sevgisine değişiyordu. Ali, gayri meşru işlerden kazandığı parayı eve sotalamasaydı, İmine'nin suratı bu kadar aydınlık olmazdı. Ali'yi tamamıyla kaybettiğini sezen İmine kadife kaplı koltuklara gömülerek Gılı ve

Reco'yu hatırlamaya çalıştı. İmine, Reco için ümitlenebilirdi, ancak Gili'yi düşünmesi hastalıklı bir saplantıydı. Gili, İmine'nin oturduğu lüks semtlere, can almak için uğrardı!

Aldatıldığı için tuhaf bir duygu yaşayan Gili, hissettiği düşüncelere sis çekmeyi beceremiyordu. Gili, uzak bir dayanak olarak düşündüğü babasını da kaybettiğinden Kolera'da "yalnız bitirim"i oynuyordu.

Beyaz tozun gücüyle daha mantıklı düşünen Gili, Kolera'nın dedikoducu insanlarına rezil olmanın acısını Tina ve Fil Hamit'e şık bir numara yaparak çıkaracaktı. Gili gibi büyük bir bitirimin, hafif sokak yosması tarafından terk edilişi Kolera'da günün konusuydu.

Bitirimhanenin tırsıtıcı bir biçimde dekore edilmiş odasında Tina ve Fil'e çekeceği şık numarayı düşünen Gili, harika bir numaraya sinyal yakınca gözleri parladı. Ağır bitirimler, Gili'nin suratının yıllardan beri ilk defa bu kadar parlak ışık saçtığını gördüler.

Kolera'daki iyi insanların ışıkları birbirleriyle haberli gibi aynı anda sönüp gecenin geldiği sokak insanlarına haber verdi. Bir eroinman çığlıklar çıkararak kuytu bir köşede can çekişirken, Gili, dostu Tina'nın evine baskın yapmak için yolda düşünceli ve öf-

keli adımlarla Kolera'yı eziyordu.

Tina'nın yatak odasının kırmızı ışığı, yanıp sönmelerle evde akıllara durgunluk verecek bir sevişme yaşandığına işaret ediyordu. Gili, lubunya peşine giden delikanlılar gibi apartmanın merdivenlerini sessizce çıkıp anahtarı kapıya gaftici numarasıyla taktı. Evin içinde hayalet gibi yürüyen Gili, sevişme seslerinin geldiği odaya nefesini ayarlayarak girdi.

Ağızlarından salyalar çıkararak delicesine sevişen Tina ve Fil, Gili'nin odaya girdiğini fark etmediler. Yatağın içerisinde öylesine kenetlenmişlerdi ki, bacakların ve kalçaların kime ait olduğu anlaşılmıyordu. Morarmış dudaklar kan emercesine kenetlenmiş, sadece iç organları vazife görüyordu. Tina nefes alıyor, Fil bırakıyor, şehvetin doruklarında tek beden halinde uçuyorlardı. Gili, sıvaların bile zevkten uçuştuğu odadan girdiği gibi sessizce aralığa çıktı. Uğruna adam öldürdüğü sevgilisi, yabancı bir bedenle rahatlıkla sevişiyordu. Beynini hızla geriye sararak Tina'nın söylediği lafları düşündü. "Bana âşık olduğunu zannediyorsun ama bu üç günlük bir şey... Bir deneyelim bakalım..." Düşüncelerini kaldığı noktada yoğunlaştıran Gili, delikanlıca bir numara yaptı. Bastı gitti! Gili'nin içinde yetişen kutsal adalet tohumları Tina ve Fil Hamit'e küçük bir numara yapması için yalvardılar.

Yüzyıl öncesinin mallarını satan bir bakkala giren Gili, adalet tanrısının isteği üzerine alışveriş yaptı. Bakkaldan aldığı mumları birleştirerek dinamit lokumuna benzetip, dostunun evine yan adımlar atarak yürüdü.

Mumları alevleyen Gili, Tina'nın yatak odasının camına son bir kez daha bakıp mumları odaya yolladı. Fil ve Tina camın şangırtısıyla sevişme krizinden kurtulup odaya düşen mum dolması-

nı. dinamit lokumu zannedip çıplak olarak aşağıya kaçıştılar. Bu sırada şangırtı sesine uyanan mahalleli camlara çıkmıştı.

Tina ve Fil Hamit çıplak ve korkulu gözlerle patlamayı beklerken, Gili karşılarına çıkıp bıyık altından güldü. "Hıh, hı, hıı." Kolera'nın zeki sokak insanları, Gili'nin yaptığı numarayı alkışlayıp övücü sözler söylediler. Gili, böylesine şık bir intikamı beyaz tozun unutulmayacak arkadaşlığına borçluydu!

Gili, sokak insanlarının ve mahalle sakinlerinin sevgi dolu bakışlarının arasından geçerek bitirimhaneye doğru voltalandı.

Kalbine aldığı hafif aşk yarası yüzünden bitirimhanenin kokuşmuş odalarından nefes alan Gili, yaşadığı coşku dolu dakikaları unutmak için tüm benliğini zarların kâğıtların çekiciliğine verdi.

Kolera'dan koptuğundan beri bedeniyle ruhu arasında devamlı bir savaş veren Reco, bilinçaltına yerleştirdiği mahalleyi ve çarpık insanları komik şekillerle çizmekten yoruldu. Arkadaşlarının bütün ısrarlarına rağmen çalıştığı dergiyi terk edip sokakta bıraktığı ruhuna koştu. Reco, Kolera'ya boşuna koşmuştu, uzun süre terk edilen ruhun bir daha asla bedene dönmeyeceğini bilmiyordu.

Sarhoş şairler Kolera'nın ıslak caddelerinde "Getirin oradan biraz şarap: içeyim / Şu boşluğun içerisinde gidip geleyim!" diye bağırıyorlardı. Şoparlar, "Devlan-Sokerdan-Butlaços" diliyle mahalleyi şenlendiriyorlardı. Ama Reco bunları duymadı. Üstelik suçu Kolera'nın üzerine yıktı. "Vay anasına, yaşamaya geldiğim mahalle eski havasını tam manasıyla kaybetmiş!" diyerek, hatıra-

larını canlı tutacağı, çocukluğunu yaşayacağı mekân için kafa yordu.

Biriktirdiği parayı, fırça, palet ve boyaya yatıran Reco, paramparça olmuş ruhunu aramak için hazırlandı. Kolera'nın fısıltısever insanlarından annesinin adresini istedi. Son bir defa annesinin yüzünü görüp ruhunu onaracak ve hayatını barakaların içinde nefes alarak bulacaktı. Reco'nun hayatı için kısa zamanda yaptığı plan buydu!

Kolera'nın fısıltıcıları annesinin adresini vermekle kalmayıp babasının da kafayı bozduğunu Reco'ya sokuşturdular. Annesinin yalnız kaldığını anlayan Reco, kararından vazgeçti. Barakaların içinde verem olacağına, annesiyle yalnızlığı paylaşmayı uygun gördü.

Aletlerini annesinin evindeki boş bir odaya kuran Reco, tualin başına geçip geometrik resimler yaparak gerçek hayatına doğru yola çıktı.

Sadece kendisinin veya Kolera'daki papikçi şairlerin anlayacağı resimleri annesine gösterip, yerinde durmayan şekilleri açıkladı. Annesinden gelen her gülücüğe Kolera'nın bilinçaltı tablolarını hediye etti.

Çocukluğunu ve geçmiş zamanı tual üzerinde satın alan Reco, çizdiği resimlere öyle bir bağlandı ki, gecenin ve gündüzün anlamını kaybetti. Gün ışığı almayan odada tualin, fırçanın ve paletin arasına girip hayalleri arasında kayboldu.

Oğlunun eve dönmesiyle suratındaki gülücük çizgilerine bir yenisini ekleyen İmine, Reco'yla aynı odada nefes alarak, aynı yatakta yatarak tükenmek üzere olan yaşamını tekrar canlandırdı.

Akşam. Kolera'ya her zamankinden daha sinsice yaklaşıp binaları siyaha boyayarak ortalığı kararttı. Kediler, köpekler ve beygirler, gecenin uğursuzluk getireceğini çakıp bağırarak kaçıştılar. Esnaflar, ağır bitirimler ve sokak insanları "Hayvanların böyle kaçışmaları hayra alamet değil." diye dertleşirken, şehrin elmas gibi parlayan ışıkları ansızın söndü.

Gökyüzünü gürletip şehri radarlarla tarayan jetler, Kolera'nın sakinlerini tırsıttı. Radyo-TV, her on dakikada bir yayın yapıp "Vatandaşlar bu genel bir karartmadır, ikinci bir emre kadar sokaklara çıkmayınız!" diye seslenerek uyarı sinyalleri yayladı.

Tuzukuru vatandaşlar, yüksek sesle "Ne lüzumu var böyle zırvalıkların, daha memleket yeni kalkınıyor." diye bağırıp savaşa karşı olduklarını dostlarına çaktırdılar. Memleket falan umurlarında değildi. Küçücük çıkarları zedelenmesin diye, yüzyıllardır oynanan rolü seçmişler, akıllı uslu cümlelerle savaş aleyhtarı gözüküyorlardı!

Kurucular, sulucular, sokaklarda turlayıp gecenin esrarını çözmeye çalıştılar. Gafticilik mesleğinde çocukluklarından beri gözü

olan softalar, karartmadan cesaret alarak covinoların kapısını tıkırdattılar. Savaş kokusu alan esnaflar da, mum ışığının altında sinsice planlar hazırlayıp covinoları nasıl öldüreceklerini, gecenin muhabbetine işlediler.

Gecenin hazırladıkları üçkâğıt planlarını, sabahın ilk ışıklarıyla uygulamaya geçen tokatçılar, covinoların suratlarına pis pis bakarak eziyet tohumları saçtılar. Daha düne kadar covinolarla kardeş gibi geçinen esnaflar, mal mülk uğruna bukalemun kesildiler.

Covinolar, ağır bitirimlerin koruması altında, küçük valizlerle Kolera'yı terk edip geleceğin karanlık yollarında pabuç eskittiler. Giderken, yıllarını verdikleri mahalleye ve evlerine baktıklarında, iplerinden kurtulmuş çamaşırları, binadan kopmuş sıvaları ve kurutulmak üzere asılmış balıkları uçuşurken gördüler!

Covinolardan üç kuruş paraya kaptıkları binalara ve eşyalara konanlar, Kolera'daki şereflerini ve iş bitiriciliklerini gökyüzüne yükselttiler. İki kelimeyi yan yana getirip konuşamayan köylüler de covinolara yapılan haksızlığı doğru bularak, sandıktan çıkardıkları sözcüklerle Kolera'nın softalarını onayladılar. "Ne diyon hemşerim, atı alan Üsküdar'ı geçti! Öyle, iş bilenin gılıç guşananın!"

Savaş, küçük çıkar anlaşmalarıyla tatlıya bağlanınca Kolera'daki hayat normal seyrine düştü.

Kısa süren savaş döneminde köşe olamayanlar, bir an evvel zengin olmak umuduyla toto ve loto'ya saldırıp hayatlarının geri kalan bölümünü düş dünyasına sattılar.

Kapandığı bitirimhanenin paslı camından, saç sakal pejmürde bir vaziyette Kolera'yı kesen Gili, öldürücü dozda ilaç kullandığı

halde kafayı iyi edemiyordu. Örümceğin yuva yaptığı boy aynasında durumunu inceledi: Şekil kötüydü!

Kolera'nın gürültülü sokaklarında aldığı ilacın kana karışmasını hızlandırmak için çarpık şekiller çizerek dolaştı. Gili'nin sakalı halini gören softalar, "Selamünaleyküm muhterem," diyerek geçiştiler. Gili, ilaçlı kafayla softaların gafletine ağzından köpükler çıkana dek güldü. Duvarlara yaslanarak bitirimhaneye dönen Gili'yi gören ağır bitirimler "Yumuşaklığını, sadeliğini, ağırbaşlılığını, hepsini kaybetti, bu durumda ben olsam bir dakika yaşamam," deyip kahvelerine ıslık çaldırmaya devam ettiler.

Elindeki kurulmuş kâğıtları ve zulasındaki cıvalı zarları bitirimhanenin camından fırlatan Gili, bacak bacak üstüne atmış, Kolera'ya oturmuş geceyi seyre daldı.

Gili, koyu karanlıktan başka bir şeyin gözükmediği camdan bakarken, gelecekteki hayatı perde vazifesi yapan cama yansıdı. Labuşlar, kevaşeler, dans edip şarkı söyleyen bıçaklar ve yeşil çuha üzerine düşen cıvalı zarlar! Gelecekteki hayatı, geçmişteki hayatının kötü bir taklidiydi!

Geleceğini yakın planda görmek isteyen Gili, cama yaklaştıkça, görüntü daha fazla flulaştı. Camda, üç çatallı bir gölge belirip yok oldu!

Gili, Kolera'nın korkarak yanan sokak lambasını görünce, şimdiye döndüğünü anladı. Sokak lambasının ışıklarının yansıdığı yere gözlerini uzatıp gecenin şekillerini seyre daldı. Zor nefes alan

sokak çocukları, "Et yedik," hesabı kürdanla dişlerini karıştırıyor. belki de son havalarını atıyorlardı. Bitirim adayları sessiz yürüme provası yaparak gelecek için hazırlanıyorlardı.

Gece, derin nefesler alarak ilerlerken, Gili'nin seyrettiği şekiller, yerini birbirlerine neşeli sözler söyleyerek misafirliğe giden kedilere, demir parmaklıklı kapıların önünde zar çalkalayan köpeklere terk etti.

Camın önünden korkuyla kaçan Gili, bitirimhanenin düşünce odasına geçip boy aynasının karşısına dikildi. Sotadan çıkardığı ojeyi koklayıp bir süre nefesini içinde tuttu.

Çıldırtıcı görüntülere tutsak olan Gili, ojenin tadını alamadı. Geç de olsa, enerjisinin tükenmekte olduğunu fark etti. Aynanın karşısında yumuşak, seri ve ağırbaşlı bir hareketle Arap Sado'nun yadigârı muhteşem sustalıyı açtı.

Gençliğini bir süre daha ayna karşısında seyredip sustalıyı bileklerine indirdi!

Arka sokaklarda keman filosu tüm kenti uyandıracak biçimde ağlıyor, darbukalar kalp atışlarını en parlak yıldıza hissettiriyordu...

ÇIT

AĞIR ROMAN

'Metin Kaçan 'Ağır Roman'da kendi fantezisinin mitolojik ve masalsı olanaklarına başvurarak yeni bir evren yaratıyor. Bir büyük kent 'cangıl'ıdır bu evren. Bir kültür metropolünde yaşamalarına karşılık, o kültürle iletişim kuramayan, sistemdeki çürümüşlüğün ürünü bir toplum kesimindeki insanların evrenidir bu; pezoların, kevaşelerin, yengeç heriflerin, malbuşçuların, zarboların dünyası... Bu dünyanın odağında ise, içinde bulunduğu koşulları şiddet aracılığıyla protesto eden ya da uyuşturucu yoluyla düş dünyasına sığınan bir 'slum Don Kişot'u yaşamaktadır. Türk edebiyatının bugüne dek ortaya çıkardığı en etkileyici insan portrelerinden biridir Gılı Gılı Salih.

Bu ürkünç olduğu kadar büyüleyici dünyanın en çarpıcı özelliği ise, alışılmış kalıpları yıkan olağandışı özgünlükteki 'dil'idir. Dolapdere'nin bıçkın argosunu fantastik öğeyle bütünleştiren, yeni türetilmiş sözcükler / deyişlerle oluşturulmuş bu farklı dil aracılığıyla, 'sarkastik ironi'den 'grotesk'e, oradan da 'kitsch'e uzanan provokatif bir imgeler dünyası yaratıyor Metin Kaçan metninde. İçinde kanlı canlı sözcüklerin neredeyse somutlaştığı; dilden insanlar, dilden uzamlar içeren gerçek bir sanat ürünüdür 'Ağır Roman'."

Yıldız Ecevit

ISBN 975-308-084-0